

Ad interpretat[i]o[n]e[m] de Appellatio[n]ibus ^{lib. 2. tit. 23} ad Rubricam

Appellatio[n]ib[us] operat[i]o[n]e[m] prius nosse oportet quid significet appellare et quide[m] in aliis significat[i]o[n]e[m], q[uo]d n[on] appellatio illustrat ut significet in iudiciu[m] vocare. ut constat ex quo prior de iudicijs ubi inquit Consultus qui prior appellat prior agit et qui prius aliud in iudicijs reuocauerit prius agere debet. i. prius alius iudiciales prequi

Int[er] duos appellare significat post suam tanquam uigua[m] ad superiore[m] p[ro]uocare et infra 2. significat. recipit hoc tt. et in a. D. et c. eod. et in c. uia 2. q. 6. et in l. i. tit. 23 p. 3. in quo sensu et significat appellatio est uocatio p[ro] eodem accipi solent cu[m] p[ro] uocare et sic maioris iudicis potestatis implorare opem. et sic in d. h. i. c. uir ubi p[ro] uocare et appellare ut uide[n]s est in l. i. §. si quis in appellat. ubi maiorem iudicem p[ro] uocauerit et in l. n. tantu[m] ubi notandu[m] est ei qui ad supliciu[m] ducit p[ro] uocare permissus D. de appellatio[n]ib[us]. et in l. i. impio et in d. et in d. solent et in d. dies D. q. appellandus B.

Veritate[m] n[on] nulli s[ed] qui existimant appellat[i]o[n]e[m] p[ro] uocari de fere ut Jason in l. i. n. 2. de noui operis nunciat. Decius in Panormitang inc. cu[m] inter de exceptionib[us]. Maranta in speculo aduocato[r]y 6. p. altu[m] de appellat. n. 5. et 6. existimat in appellat[i]o[n]e[m] d[ist]ingat ad altu[m] iudiciales p[ro] uocari ad altu[m] iudiciales et extra iudiciales referunt mouentur p[ro] tem in c. cum sic Romana ubi sui §. hoc tt.

Sed h[ec] differentia in appellat[i]o[n]e[m] et p[ro] uocari facile uincit ex eo quia J. consulti indistincte ubi p[ro] uocare et ubi appellare utuntur sicut appeller ab alio iudicali sicut extra iudiciales in patu[m] ex lege sup[er] allegatis et in l. qui Rom[an]e §. pen. D. de p[ro]b[is] obligat. et in l. 2. §. D. de p[ro]b[is]

Nec obstat t[er]m[in]o in c. c. ubi sic Romana ubi sui §. hoc tt. ubi Sum[us] Pontifex loquens de appellatio[n]ib[us] qui sunt extra iudiciu[m] ait: nec solent huiusmodi appellatio[n]ib[us] s[ed] p[ro] uocationes ad causa[m].

D. Ximenes cathedrali
co de c. decanatus, Can
nigo de G[ra]da

Granat[us].
N. 1.
Comen Bore et
a die 2. p. 1.

incentias 2

3.

4.

5

99 Obis

q. q. vbi n. negat Pontifex appellat. et quocumq. idem ee et p. eodem accipi. maxime cu. g. vultur dicitur vbi appellare et quocumq. care. plures aut significationes cuius vbi appellare recenset. Rebus in c. lib. de vbi. significat.

6.

Utilitatem v. necessitatem appellationis satis commendat D. Bernardus lib. de considerat. ad Eugenium dicens: fateor grande et generale mundo bonum ee appellationem, id q. r. n. dicitur quia solum lapsus mortalibus, re vera quid est, solum iustitiam est p. d. ens et redarguens operatur. quare fuit Greg. in Di. No. 23. p. 3. glo. 2. ac ab eo dicitur de las appellationes. lib. 4. recopilationis. Pa. in praxi 6. p. p. mi. tomi imp. in. in idem tendunt vbi que habent in Di. No. 23. p. 3. f. sic gaudet litigantes recurri aliquo habere, quo a sententia qua gravatur possint appellare sicut naufragus patitur portus securus reperisse maxime solant, v. qui vult ab iniuria loci aliquo defensionis inueniunt ut refert a Cebedo ubi

*

7. agit de l. i. boct. an vbi eius volte positasint.

Pluribus necessitatis et utilitatis appellationis mire extollit v. piang in l. i. D. boct. dicens: appellandi v. v. quia sit verus et frequens, quia g. n. dicitur, nemo est qui neuiat: quippe cum iniquitates iudicantium v. imperitia corrigat. x. qua legem in illis vbi appellandi v. v. quia sit verus, aduertit illa vbi quia sit verus

multius ee momenti nec rectus sensus habere imp. posito de quo agit appellandi v. v. quia sit verus, id legitur quia sit verus in alijs codicibus emendatoribus utraq. d. t. i. o. sublati est et solus legitur appellandi v. v. quia sit frequens esse cesar difficultas.

Id defendendo eodem litera et antiqua que habet appellandi v. v. quia sit verus, dicitur ee v. p. i. a. n. s. signare v. l. u. i. n. e. effectus appellationis. s. q. p. appellat. detegit veritas iustitiam v. iniquitatis prioris. Senis quod satis insinuat vbi que se curat: quippe cum iniquitate iudicantium aut imperitiam corrigant. q. p. l. e. c. t. o. s. e. n. s. u. f. u. i. t. a. p. o. s. i. t. u. s. v. e. r. b. u. s. i. l. l. u. s. v. e. r. u. s. d. e. q. u. o. i. n. d. i. c. a. n. t. i. u. s. v. l. i. m. p. e. r. i. t. i. a. c. o. r. r. i. g. a. t. a. d. u. e. r. u. s. e. t. n. a. r. a. u. s. n. e. e.

Recto sensu fuit apositus Verbus illud verus de quo ind. l. i. D. boct. dicitur

8. Præterea eandem legem primam cubi iniquitate iudicantium v. imperitia corrigat aduertit. et narrat n. ee.

l. i. in p. i. g. reformet, ne q. n. v. t. i. g. m. e. l. i. g. n. u. e. n. t. i. a. t. i. a. q. n. o. u. i. s. s. i. m. g. i. l. l. a. t. u. r. g. e.

9. vbi illa sic gaudet legitur quod accor. in hunc modum:

recursu habere, qua medianee possint locu aliquo de ut. a. i. u. a. g. r. a. u. a. t. a. p. p. e. l. l. a. r. e. s. i. m. i. t. p. o. t. i. d. i. c. a. n. t. i. n. m. a. x. i. p. o. r. t. u. s. e. c. u. r. u. s. r. e. p. e. r. i. s. s. e. n. i. e. n. t. = m. i. t. p. a. m. e. n. t. i. o. n. e. s. i. m. p. e. r. i. t. i. a. e.

ut appellatio locū habeat qd semper ad sit iniquitas v. si in iustitia prior
 de senis nā le videtur prior & allegata et p̄bata tulerit sententiam si
 ne in iustitia et impunita ad huc trahitur verit appellare et ius
 tificari re appellat ex nouis allegationibz et p̄bationibz x̄ don
 in l. eos §. i. C. hoc ff. l. p̄bati C. de temporibz appellationibz
 c. cū Joanne de fide instrumentoz qd iuribz p̄bat n̄ allegata
 et p̄bata in causa principali allegata et p̄bata posse in causa ap
 pellationis qd p̄bat illa d. l. p̄bati c. cū iniquitate iudicantiū
 et qd referenda s̄. ad ea quz frequentius accidunt

Superius videre quid sit appellatio. et quidem plures appe
 lationis definiunt tradiderunt d. h. Bart. et alij in l. i. hoc ff.
 Sebastianus de medicis in tractatu de diffinit. i. §. c. 22. inter
 alias definitiones illa receptior est ut appellatio sit a minori iu
 dice ad maiore iudicem p̄uocatio. quam diffinitio referit glossa
 vbo officiali in c. 2. de consuetudine lib. 6. et eam sequitur al
 ciaz in d. l. i. et eo contra receptam testatur Rebusius s̄. tom.
 ad constitutiones Regias Galicas ff. de appellat. quz definitio
 manifeste colligitur ex l. i. §. si quis in appellat. d.
 hoc ff. et l. l. p̄cipimz C. eod. et hoc etiam placuit 29. 6.
 quibz iuribz p̄batur semper appellandum s̄. a minori iudi
 ce ad maiores

Idcirco hęc definitio et si contra receptam sit admitten
 da tñ est q̄ n̄ conuenit eubz definitio siquidē conuenit et
 quare quz p̄ponit corā superiori iudice ad iudicem inferiore s̄
 rat in c. 1. de off. delegati

Deinde imp̄bat qd conuenit et nullitati ut in l. absēte s. 6. C. de acusatōibz ubi nullitas corā superiori iudice p̄ponit
 docet Bart. in l. si ex p̄p̄tibz n. 14. hoc ff.

quare superiori definitio expressa alij et omnis appe
 llatio in hūc modū definiti pot: appellatio est imploratio
 Superioris iudicis ut iniquitate s̄. v. imperitali inferio
 ri iudici corrigat in eubz potestatem ipsius iudicis inferio
 ri suspendens quz definitio iuri s̄sona est nā per illa p̄ba

Definitio ap
 pellationis

11.

12.

Alia definitio
 a. soc. v. l. i. §. fi.
 D. ad Turpil. §. p̄
 vocat. rem. 2. de mna
 priora extingu
 Imploratio p̄uocatio
 v. Balboam in c.
 §. ff. n. 6. et seq.

S

Ad Nam

imploratio Superioris. colliguntur ex l. i. § si quis in appellat. Sic et
placuit qd pbar ab inferiori iudice ad superiore dei appellat.

14.

L. pfecti 3. a
min.

Deinde pba illa ut iniquitate colliguntur ex d. l. i.
improbo & quippe cu iniquitate iudicantibus ut imperialis
corrigat et ex l. pfecti d. de min. & appellatio quidem
iniquitatis senis querela stiner l. i. ff. de 25 b. 3. : : : :

15.

Pba c. si a iudice b.
cul p appellat sit

Prorsus pba illa interius potestatis suspendens: co
liguntur ex c. venientes de iure iurando et ex c. si a iudice de
appellat. lib. 6. qd iuris pbar potestatis et iuris ditz
iudicis a quo suspendi per appellat.

Suspensa ipsa iurij
iudicis.

Præterea sic definitio merito defenditur qd ultra id qd
iure pbatum stat et genere et differentia ut quilibet bona deff.
na pba illa imploratio Superioris iudicis et est. ponunt loco ge
neris. Pba aut sequentia ponunt loco differentie qd sunt
alijs ab appellat. na est querela et nullitate no suspendi
iurisdictio iudicis a quo, sed solum devolvitur causa ad superio
res ut docet Bart. in l. ab executione C. quorū appella
tiones n recipiunt.

Videndum est in
c. cu sic Romana
§. n. 4. et n. 7. et 8.
quo tenet iurisdictio iudicis
a quo n suspendi ma
nifeste contendit.

16.

Præterea sic definitio amplectenda est, quia expro
benda omne appellat. siue ad definitiva senia siue ab
interlocutoria siue ab actu extra iudiciali. Quilibet n
appellatio eorum suspendit iurisdictio iudicis inferioris et
de appellat. ad definitiva quod suspendat iurisdictio est de
inc. venientes de iure iurando. appellat. ab interlocutoria
est de inc. si a iudice de appellat. lib. 6. de appellat. v. ab
actu extra iudiciali est de inc. i. et inc. bone j hoc ff.

18

Deinde de priora pba de definitionis s. Superioris imploratio
adventu est de substantia appellationis ee ut appellatio in pro
natus a minori iudice ad superiore n vadparem ut minore
ut notat Bart. et qta in corde consuetudine lib. 6. qta inc. si
o vnus de off. deleg. eod. libro. Panoim. et Beronius
h alexand. in l. de pupilo § qui d. denonri operij nunciare
et pbar ind. l. i. § si quis in appellat. h ptt.

19

Id e Superioris resolutio obstat q substantia appellationis

bi.

confistit in defensione grauari ut inc. cu speciali & porro c. ju
getius j. hoc est. c. cum teneamur de exceptionibus q. sub
stantia appellationis n. consistit in hoc quod appellatur de mi
nori iudice ad superiores :

Xba c. i. sug. ad B. 15.

20

ad hoc arg. De. qd defensio est substantia iuris et malis a
ppellationis ut ind. iuris et in quantum appellatio est defensio con
uenit citationi, quae et defensio appellatur ut in clem. pastoralis
& ceteris de senia et re iudicata. Rursus et uenit recursioni
ut inc. qd suspectus. 3 q. 2. d. c. cum in. Preferea conuenit nu
llitati ut ind. l. absentibus C. de accusation. Verum tamen qd appe
llatio inponatur de minori iudice ad superiores est substantia
fialis et spalis appellationis. ita Explicat Beronius h. n. 53.

in fi. sed ad remouen
dus grauari n. d.
fuisse cognoscas.
qui specialis
Xba c. i. sug. ad B. 15.

21

Ex q. ueniunt uiliana duo iura videlicet h. inc. 2.
de consuetud. et inc. a collar. vs. fi. de appell. lib. 6. na ind. c.

6. d. porro t. c. ubi
appellatur remedi
n. sic ad defensione
iniquitatis, sed ad p. s.
dus innocentis in
tutibus : ~ : ~

2 q. liber appellatio ab episcopo ad eundem episcopus. ac
ind. c. a collar. in vs. fi. d. iuris q. barus q. in illo vs. appella
tio ab episcopo ad eundem per mitis :

22

Pro concordia horum iurium aduenit est qd q. episcopus inest
capitulo tanquam p. larg. constituit eundem gradum, quia ipse et
capitulum faciunt unum corpus, cuius caput est episcopus ut est
h. inc. nouit de his qui fiunt aplat. iteo tunc n. appellatur
ab illo actu ad eundem episcopus ex d. c. a collar. vs. non, cuius
Xba ff. n. ad ipsum episcopus, si ut p. larg. inest fuit sed ad superiores
de oportet appellare. Quo sensu intelligendy est bid in d. c.
2. de consuet. ceteru quando episcopus inest capitulo tanquam
canonicus n. facit eundem gradum, neq. et constituit eundem
tunc ad eundem ut ad episcopus est appellandus ut q. bar in
d. c. a collar. vs. fi. cuius Xba ff. aliar. n. si ut canonicus inest
fuisse potuisti appellare licite ad eundem. quam solutz d.
communis Secuntur : ~ : ~

quod inest p. larg.
episcopus et cap.
inest in

23

Pro qua resolut. facit bid eod. m. intelligendy inc. postu
latis de concessione p. larg. ubi quatu ad deuolutz eadem
distinctio habetur an episcopus inest sit capitulo tanquam p. larg. an
tanquam.

tanquam.

tanquam canonicus. et quia ratio est q̄ deusultio fit gradat̄ sicut appellatio
ut docetur in c. nulla de concessione p̄bendi c. licet de sup̄plenda ne-
gligentia p̄latorum; q̄ aut̄ ep̄us intert̄ tanquam p̄lat̄ facit eundem;
gradat̄. Secus q̄ intert̄ tanquam canonicus ut dict̄ est et docet
Anania n̄. 3. ind. c. postulasti: ~ ~ ~

Ex quo infero qd̄ in specie d. capituli a collar. v. si ep̄us ad 24
quem appellatus poterit annullare collat̄ et habere diversum dic-
tam̄ scientiā ab eo qd̄ habuit tanquam canonicus ex mente dicit̄.
Sed hoc fortiter obstat̄ in c. per. § porro de elect. lib. 6. ubi 25
in eadem collat̄ non pot̄ quis habere diversā scientiā ut aduect̄
glo. b. p̄bo nihil agit. cōtra recepta ut docet abbas inc. constitutus
et seq. n̄. 3. ito t̄. Molina de hispanor̄ i genis lib. 2. c. 52. 52.
Sed hoc t̄ n̄ obstante superior̄ resolutio vera est ideo ad § porro 26

Pr. p̄cedere q̄ electio fit uno eodem t̄p̄e tunc n̄ pot̄ quis in eadē
elect. habere diversā consuet̄m et diversis t̄p̄ibz pot̄ quis di-
versū dictam̄ sc̄ipere conscientia q̄ eaq̄ docet alexander in
l. detur et n̄. 3. c. de integ. restit. facit t̄ et t̄ notat Cardi-
nalis inc. dilect̄ et de p̄bendi glo. inc. cū inter canonicos
p̄bo cōfirmavit de electione: ~ ~ ~

quotuplex sit Ap-
pellatio h̄ que-
ritur ~

Modo querit̄ quotuplex sit appellatio? in quo dubio di- 27
cendū est duplicem ee appellat̄z iudicialē v̄ extrajudicialē.
iudicialis est que ab actu iudiciali int̄ponit̄ de qua late in
p̄secut. t̄ dicendū est: Extrajudicialis v̄ est que ab actu
extrajudiciali int̄ponit̄ ante iudiciū ceptū nempe ab spoli-
at̄. collar. beneficij, elect. postulat̄. v̄ simili actu ut inc. ex
conquestione de restitut. spoliatorum c. 1. c. bonz § hoc t̄. c. con-
cessionis eod. t̄. lib. 6. multas aut̄ differēcias int̄ iudicialē
et extrajudicialē appellat̄z constituerūt abbas, Decius,
Hostiensis, et omnes ind. c. bonz: ~ ~ ~

questio disputatur,
quo iure inuenta sit
appellatio: ~

Superius m̄ videre quo iure sit inventa appellatio? et 28
videtur qd̄ sit inventa iure civili de p̄m int. 2 § actis
et seq. v̄ lege de origine Juris 6. Legē latā est ut ab eis quo
catio ~~est~~ ~ ~ ~

29

In iur. in factis in l. semi de appell. in fi. ubi seruo reserbatu
appellatio, q est a iure nali inuenta pbo frequentia na alias n s
petener seruo x tom in l. qd atinet de reg. Jur. 6: qd atinet ad
iurciute serui p nullis habentur ita tenet Baldy inc. i. de res
criptis, totus de iustitia q. 6. ar. 5. ~ ~ ~ ~ ~

30

Veritatem resolutio est quod appellatio quatu ad sententia
et substantia mialis est de iure nali. ppterca qd substantia
mialis est defensio ut dictu est in d. c. suggestu c. cu specia
li s porro s hoc it. defensio aut est de iure nali ut in l. ut ius
de iustitia et iure. et in l. i. s cu aures D. si quadrupes pauper.
clementina pastoralis s ceteru de re iudicata et inc. s. v. de sen
tentia excoi. Formalitas v et solemnitas est de iure civilis
in l. supra alegata ita tenet abbas h. n. 6. Feling n. 5. Decius
n. 9. Beroig n. 49 in hac Pl. abbas inc. i. n. 2. de rescriptis.

31

Ex his infer abbas d. n. 2. qd papa v l principu pot tole
re appellat. quantu ad eius substantiam, sed quantu ad eius
formalitates qm substantia appellationis est de iure nali
ut dictu est et ideo tolli n pot perdem in s d nalia in l. i.
de iure nali gentiu. Docet Vidacus Pere Binl. i. n. 16. libro
3. ordinamenti glouan. ~ ~ ~ ~ ~

32

Sed iur. immo qd ex causa papa v l Princeps appellat
tolere potit docet Bar. in l. omnes populi n. 27. de iust
tia et iure. abbas in h. n. 7. Decius n. 10. et Francus n. 14
dicit eodem Feling ind. c. i. n. i. de rescriptis. Beroig n. 15. in
hac Pl. Cobb. impracticis c. 23 n. 6. et satis p batur in l. i.
s fi. qd appell. n. te. et inc. i. de rescriptis. et inc. pastoralis
imprio s hoc it. c. super questionibus s. s. v. de off. delegati. l. i.
s. indennue hoc it. l. 13 n. 23. p. 3. Prebuis in constitutio
nibus 2. tomo. n. de rescriptis imp fall. numero 16. ubi
causa appellat. remota passim omitti solent ~ ~ ~ ~ ~

33

Atque obstat quod appellatio fit defensio ut dictu
est nam Pl. cu Decio ubi supra qui constituit diffiamine
causas civiles et criminales quasi in civilibus possit appellatio

tolle

tollit n̄ sic in criminalibz s̄d hanc solutz optime rep̄bendit Pine
 l̄y de rescindenda vendit. i. p. R. 2. c. 2. n. 21. : : :
 2. R. cū abbate inc. cū dilecti de exceptionibz. n. 3. et 34
 14. dicente appellat̄z ēē defensionē civilem ac p̄inde posse
 a Papa v̄l p̄incipe tolli aq̄. t̄u inc. p̄posuit dep̄bend. ita
 tenet Felin̄ h. n. 3. Decim̄ n. 9. Maranta in speculo ad
 uocator̄ 6. p̄. altu. 2. de appellationibz n. 325. Rebusz
 ad constitutiones Regias 3. tomo imp̄ fact. n. 34. : : :
 Sd Cobb. ubi supra n̄ admittit hanc solutz nā appella
 tio magis v̄t defensionē n̄alis ne grauat̄z instancia incoanda
 p̄i. d̄. carcat. 2. fundit̄ p̄ d̄. ita abbatis inc̄ p̄tatio q̄
 defensio iuris civilis a p̄incipe tolli n̄ pot̄ ut̄ docet Pinel̄
 ubi supra c. 2. imp̄rio. 3. aduersus eandē solutz facit̄ t̄r
 in clementina pastoralis & ceterū d̄. iudicata ubi simpli
 cit̄ d̄. citat̄z ēē de iure n̄ali ideo p̄ Principem n̄ posse tolli
 idq̄ nulla alia r̄a nisi q̄ ordinatur ad defensionem ne in
 audit̄z quis d̄. necur̄ c. i. de causa possessionis. q̄ idem dicendū
 est in appellat̄. q̄z similiter ordinatur ad defensionem : : :
 Quare alit̄ et vere resolvendū s̄t qd̄ v̄t Papa v̄l Princeps
 aliq̄. tollat appellat̄z p̄ legem v̄l rescriptū s̄ continens clausulas
 (appellat̄. remota) non p̄t ea tollitur defensio: q̄ t̄ tunc tollat̄
 effectus suspensiv̄z n̄ t̄ tollitur deuolutiv̄z ut̄ superioris habitz
 sententiā emendet c. pastoralis s̄ p̄terea de off. delegati c. pasto
 ralis in f̄. p̄ij s̄. hocc̄. et t̄ notat Felin̄ n. 2. et 6. : : :
 Poterit̄ in grauat̄z adire superiorē s̄ p̄viam querele ḡta i. in
 c. querelā de p̄curatoribz et t̄ DD. d̄. c. pastoralis s̄. hocc̄. l.
 u. 6. lib. 3. ordinamenti. v̄l p̄viam supplicationis ut̄ in l. Unica
 C. de senjz p̄fectoz. v̄l p̄viam restitutionis etz s̄ seniam Princi
 pis glo. p̄bo retractari inc. apostolicē 359. 9. Felin̄ imp̄rio
 Papa n. 35 inc. i. de rescriptis. Cui secundū Cobb. d̄. c. 23. n. 7.
 quoniam et p̄viam appellationis nā manifeste grauat̄z etz
 in hoc casu poterit̄ appellare ḡta inc. ex questione p̄bo post
 de restitut. s̄ p̄liator̄. cōi. 2. Abba. t̄. n. 5. Didacus Perez

decesione p̄bendz.

^a
 2. Soc in fugit de.
 in l. Unica C. si de
 momēt. poss. et Lazze
 rra in p̄in. sm. ad
 de. inc. i. de lan. poss.
 n. 7. et 8. v̄l p̄ t̄m.

de appell.

S

in l. i. ff. de lib. 3. ordin. et in hoc casu n̄ suspendit sed deolvit causam
appellatio d. c. pastoralis impio isto ff. ubi immola n̄. 6. Fran
cisc. d. c. pastoralis & p̄terea de off. delegati ubi si p̄ceditur
appellat. remota n̄ suspendit iurisdictio p̄ appellat. donec
Papa imitat causam q̄ interim deolvit.

38

Unde si constiterit nullam p̄terere defensionem poterit tunc
appellatio tolli arg. ex inc. cū olim iuncta gta p̄bo absenti de
re iudicata et b. abbas n̄. 20. et coit̄ omnes supra in notorijs cri
minibz n̄ admittit appellatio c. cū sit Romana & p̄terea hoc ff.
idem in d. iusto et d. feso d. est in l. 2. C. quorū appellationes.
item appellatio denegat ei qui p̄ferus est coram iudice sen̄ quo
cautus b. in l. c. vi. si quis ante agq̄ appellare n̄.

39

item et demerato tribz senijs & formibz appellatio denegatur d. in
inc. sicut hoc ff. nā qui post repugnat calumniari p̄sumit d. in
clen. i. de re iudicata

40

Deniq̄ tollit appellatio in multis casibz q̄gelis p̄ Maria
tam in speculo advocatorū b. p̄. actu 2. de appellat. n̄. 2. b.
cū segg. Speculatoris int̄ de appellationibz & in g. Ferrar
eod. ff. impractica eod. s.

41

Negobitat defensione tolli d. clementina pastoralis
& extenū de re iudicata, resolue. n̄. ex causa posse appellat. tolli
et citat. gta p̄bo absenti in fi. inc. cū olim de re iudicata. in
gularis & abbatem b. n̄. 20. et Cardinalem in fi. de qua re
videndz est Cobb. supra n̄. 7. Decius inc. quz in ede. f. ar. b.
n̄. 28. de constitutionibz Pinely s. n̄. 7. Duenas reg. 48. co
lumna penultima

42

Finalis in hac Pt̄a scire nobis restat quot n̄. appella
tionis effectus? in quo omnes veniunt nempe duplicem eē
eē effectū, ut i. insinuatim, suspensivū. s. et deolutivū.
suspensivus d. q̄. post appellat. suspendit iurisdictio iudicis
a quo et effectus sus. sus. in c. pastoralis & p̄terea de off. dele
gati c. Venientes de iure suando c. si iudice c. n̄. solū hoc ff. lib. 6.
deolutivus effectus est q̄ p̄ appellat. et in causa in qua n̄ potest

questio quot n̄. ap
pellationis effectus:

appellari

appellari ad hoc in de iudic. ad superiorē. Et est in c. p. de senia
 ex d. ubi abbas n. 2. Et ut ibi allegatis in c. cum tunc de electibz
 docent omnes si ex p. p. Beroig n. 35 Bar. in l. i. hoc est. et
 quāvis aliq. appellatio n. operat effectū suspensionis operat
 in de iudic. in d. c. p. pastorali et in d. c. per quas notat Joa
 nes Andreas in c. fi. de re iudicata lib. 6. et ita intelligendū
 est receptū cū clausula appellat. remota ut scilicet n. obs.
 tante appellat. posit. sententia executioni mādari et causa de
 voluatur ad superiorē et inposita appellat. : : :

Sed s. supradicta videlicet qd p. appellat. suspendatur iuris
 dictio iudicis a quo et effectus sup. sententia obstat tex in l. i. d. 43
 fi. ad ven. c. Tertul. ubi Consult. ait: per appellat. extingui
 p. nūciat. ita notat g. l. b. et in l. i. de re iud. et in c. Venien
 tes p. bo. executioni de iure iud. do g. l. et in l. fuit de i. q.
 notatur infam. facit tex in l. qui cū n. t. d. accusare de natu
 bonis libertorū qd p. batur seniam extingui per appellatio
 nem q. n. suspen dicitur : : :

Sed hinc legi et s. d. legibz obstant quā plurima iura 44
 tam canonica quam civilia dicentia p. appellat. suspendi
 seniam et iurisdic. iudicis a quo ut est. tex in c. venientis
 de iure iniur. et in d. c. pastorali & p. terea de ff. delega
 tit. causa cognita c. de transactionibz l. si in fi. c. de fi.
 de instrumentorū p. g. l. in l. tale partū & qui p. vocabit p. bo
 sequimur de p. d. h. : : :

Rursus p. hac p. facit qm in effectū appellacionis n. 45
 ponit effectus extingui s. d. im duplex de q. supra. et tandem
 facit si extingueret senia p. appellat. non conualesceret p.
 prius appellacionis desertionem aig. tex in l. qui res & area
 de solutionibz et in d. ualescit et manet rata senia si appe
 llatio deserat. tex in c. p. sonas c. s. p. hoc est. l. fi. d. illud
 c. de temporibz et reparacionibz appellacionū. q. per
 appellat. iurisdic. n. extinguit neq. senia sol. suspēdit.
 P. d. d. am. d. t. ouersia B. abbas et Bald. num. 2. 46

natu.

glosis.

h. pponat sic: qd appellatio suspendit sententiam a tanto futuro euentu, qd
 stare, et si desinat appellatio transire sententiam in rem iudicatam d. c. pas
 toralis j. hoc t. cu. similibz extinguit in causa appellatio p. sti
 statu a tanto d. l. i. d. f. ad Textul. et hanc opinionem d. dicunt om
 nes Decius n. 7. et Beroniz n. 40. h. d. oritur in d. l. tale patum
 & qui puocabit n. 26 de pactis. l. 66. impracticis c. 23. n. 1
 et sic finit R. ~ ~ ~ ~ ~

Ad t. in c. i. hoc t. de appellat. ~

Collatio beneficij post appellat. facta est nulla ipso iure: ~ ~ ~ ~ ~

1^a quam se i. sic arg. si appellatio in positum fuerit ne fiat electio
 et post appellat. electio facta fuerit, talis electio n. erit iura iudi
 canda Id valet ut inc. cu. nobis 1. de elect. g. par. d. h. l. post
 appellat. collatio fiat beneficij n. est nulla habendo Id robustet
 firmitate obtinebit ~ ~ ~ ~ ~

2^a Sic arg. ex p. bis n. d. colligit collat. beneficij post
 appellat. factam valere qd n. recte in n. d. ce. dicit S. i. g. mo. d. i. c.
 collat. nulla e. ipso iure. ad p. ex t. n. d. b. reuocati eadem s.
 edict. concessionem qd p. bis aperte insinuat t. n. beneficij collat.
 valuisse qd id qd nulli est r. p. i. aut reuocari n. potest arg. t. n. in
 l. n. a. c. d. i. sub condic. & post defectu de i. i. u. l. r. u. p. t. c. ad d. d. l.
 uendit. de de p. n. s. a. impub. g. ~ ~ ~ ~ ~

3^a n. r. u. m. t. e. m. b. a. t. s. e. d. i. s. A. p. o. s. t. o. l. i. c. e. n. p. o. t. u. i. s. s. e.
 n. e. f. i. c. i. a. p. e. r. t. e. s. i. c. a. r. g. a. p. o. s. t. o. l. i. c. e. s. e. d. i. s. l. e. g. a. t. u. s. h. a. b. e. t. p. o. t. e. s. t. a. t. e.
 p. f. e. r. e. n. d. i. b. e. n. e. f. i. c. i. a. u. t. p. b. a. t. i. n. c. d. i. l. e. c. t. o. d. e. o. f. f. d. e. l. e. g. a. t. i. u. t. i. n. c.
 c. i. d. i. l. e. c. t. o. d. e. i. u. r. e. u. i. u. a. n. d. o. c. s. i. a. s. e. d. i. d. e. p. b. e. n. d. l. i. b. 6. g. n. d. a. d. e.
 c. i. s. i. o. q. u. e. d. i. u. i. p. b. a. t. n. p. o. t. i. u. r. e. s. u. b. s. i. s. t. e. r. e. ~ ~ ~ ~ ~

4^a arg. est qd n. r. u. m. b. t. e. m. b. p. i. d. o. n. e. a. s. p. r. o. n. a. s. e. t. f. a. m. a. l. o. c. i. q. q.
 p. b. i. s. i. n. s. i. n. u. a. t. d. i. s. a. d. p. b. a. n. d. u. qd archiep. b. e. n. e. f. i. c. i. a. c. o. n. t. u. l. e. r. i. t.
 n. s. u. f. f. i. c. i. e. p. b. a. z. p. o. d. o. n. e. a. s. p. r. o. n. a. s. a. d. i. d. e. z. f. a. m. a. l. o. c. i. e. e. n. a. r. i. a.
 d. u. o. r. u. m. r. e. l. i. q. u. i. t. u. m. s. u. f. f. i. c. i. e. n. s. e. t. l. e. g. i. t. i. m. a. p. b. a. t. i. o. r. e. p. u.
 t. a. t. u. r. u. t. i. n. c. l. e. u. n. i. u. e. r. s. i. d. e. c. e. l. l. i. b. z. e. t. i. n. c. c. u. e. n. s. d. e. t. t. i. s. g. t. i. m. i.
 l. i. t. h. p. b. a. t. i. o. e. x. i. d. o. n. e. i. s. p. r. o. n. i. s. s. u. f. f. i. c. i. e. n. s. r. e. p. u. t. a. r. i. d. e. q. u. i. t. a. d.
 p. b. a. n. d. u. s. ~ ~ ~ ~ ~

n. 1.
 c. n. om.
 v. d. c. c. ex. inc. d. h. i. t. u. i.
 46. 5. t. ubi n. obstat
 appellat. poss. electo
 fert. d. s. f. u. i. s. s. e. p. r. i.
 s. i. o. n. e. m. e. x. t. r. a. d. i. c. i. a.
 l. i. m. u. t. l. a. c. e. t. r. a. d. i. s.
 l. a. n. c. e. l. l. o. r. u. m. d. e. a. t. t. e. n. t.
 2. p. c. 4. n. 614. et
 627. et in c. 2. in p. f. a. c. t.
 n. 79.
 x legatu. 3.
 pationary.
 4.
 p. b. a. n. d. u. s.

Vide ad hanc pp. ^{ne.} pbandū beneficij collatz nec fama lo in nuda erat. 9
 c. forus. v. v. ⁹ § 5. in n. ubi b. reuocari eadem. q. q. ubi pbat beneficij
 in omni quoq. collatz post appellatz factam reuocanda ee arguic. presentatio
 negocio, de ver. ad beneficiū et post appellatz int. posita facta n. reuocatur im
 §. g. mo ualer ut inc. pastoralis de iure patron. q. beneficij collatio
 facta post appellatz reuocari debet. 9

6. §. in n. ubi b. nisi prior et canonici distulerint eas. 6
Ordinare. q. q. ubi apellat pbat tui n. elediaz ordinatz seu
 instituz ad priores et canonicos p. tinere § hoc sic arg. eledia
 ruz ordinario siue beneficiorū institutio ad inferiorem platu
 de iure n. spectat, sed ad solū epum p. tinet ut inc. nulli. et. 16. q. 7.
 c. unico de capellis monachorū. Et. 6. c. cū satis de off. archi
 diaconi q. b. n. n. recte pcedit dū pbat beneficiorū instituz
 ad priores et canonicos p. tinere. 9

Ultimo in d. fiat superioris difficultatis fuit nā ad archi
 epum et epum in sua diuisione episcopi patu de iure eoi. spectat
 beneficiorū collatio elegans. Et inc. ex frequentibz de institu
 tionibz. c. ex inuimto in fi. ubi. de h. re. t. q. archiepiscopi de quo
 h. recte potuit beneficia p. ferre et ex iure prior et canonici nō
 appellauerūt legitime. 7

Si arg. n. obstantibz in d. n. ubi b. n. a. de qua p. batur co
 llatz beneficij post appellatz ee nulla. que p. batur ex c.
 ordinarij de off. ordinarij. c. bono ho. et. ubi respic collatio
 nis seu institutionis ad elediaz ea que fuerit post appellatz fir
 mitatem n. obtinent. sed reducunt ad eundē statū in quo
 erant tpe appellacionis d. missi. 8

P. batur et n. a. de q. cū censurę nullę fuerint q. late post
 appellatz idem dicendam videtur de instituz. et concessione
 elediaz ut sit nulla q. facta post appellatz cū n. collatio
 et censurę sub vna determinat. posu. fuerint h. debent parit
 formiter tractari arg. b. in l. iam hoc iure d. de vulgari 9

Hinc infer. Venit intellet. q. ad t. inc. cū contingat 36. v.
 de off. delegati. c. p. tuas 4. de iura ex edis et inc. 10. l. v. ult. 10

gta

De appell.

gta pbo error eod. tt. lib. 6. ubi censuraz n̄ alia rae nullz iudicat
nisi q̄ late post appellatuz : : : : :
inde et infere vna explicatio ad t̄m inc. ad p̄sentia s̄ 16.

1. j. hoo. tt. ubi clericus celebrans post excomunicatuz n̄ fit irre-
gularis qd difficile ex eo, nam irregularitatis p̄na iure ipso de ex. inc. ad p̄sentia s̄ 16.
creta est aduersus eos qui censura neglecta celebrant ut inc. i. de s̄. s̄. tt. ubi clericus celebrat
senia et re iud. lib. 6. c. i. c. i. q̄ d̄ i. v. de senia excois lib. 6. et sic post excomunicatuz, n̄
excommunicatuz celebrans fit irregularis et deponit inc. cl̄ fit irregularis.
xiii. c. latoris. c. illud. c. fraternitatis de clerico excommunicato ;
et est eod̄ opinio ut resoluit Nabarrus in manuali c. 27. n̄ 299.
q̄ celebrans post excomunicatuz ind. c. ad p̄sentiam irregularis ;
censeri debet : : : : :

2. Sicut difficultati facile d̄. ideo irregularitate s̄ n̄ d̄ in
d. c. ad p̄sentiam q̄ ut s̄ obseruamus adeo nulla nulla est ;
excommunicationis censura lata post appellatuz ut clericus ce-
lebrans post talem excomunicatuz n̄ sit irregularis qd obtinet
et si appellatio n̄ fuerit legitima quo casu clericus celebrans
ante absolutuz sua appellatuz factus et bona fide n̄ erit irregu-
laris ita docuit gta pbo in officijs inc. solet excois lib. 6. qui
sequit Nabarrus inc. cū d̄tingat de rescriptis n̄. s̄. l. 66. inc. al-
ma mar. i. p̄. s̄. 7. n̄ 7. : : : : :

13. Superior t̄n n̄ t̄s se impugnare a Berio h̄ qui ostendit q̄
bare in specie n̄ t̄s minime acti fuisse de collat̄ beneficij iui-
tanda eo qd facta fuerit post appellatuz n̄ ut ipse existimat in
querimonia R. Ponti p̄posita s̄m t̄ra grabamina continent in-
ter quz n̄ numerat collatio ecclesiarz seu beneficioruz facta post
appellatuz et sic de huius modi collat̄ n̄ censetur consultus R.
Pontifex ac p̄inde eius responsio ad eam n̄ est p̄t̄ahenda
Unde ex sententia Berioj n̄a decisio s̄m irritare videtur c̄
furas lata post appellatuz : : : : :

14. Sed defendenda est superior d̄ n̄ t̄s quz agit manifeste
de collat̄ beneficioruz, n̄a in hoc t̄u n̄ s̄m agitur de tribus ;
grabaminibz quz in littera habentur veru s̄ t̄z de collatione

clericoruz

Ad ta. in c. i.

ecclesiarum facta post appellatuz ut dicitur in c. i. de ecclesiarum reuocacione
factas. et ex eius originali in 3. tom. iurioruz post acta lateranen
sis concilij sub Alexandro 3. H. de appellacionibz c. i. b. ecclesiarum
reuocaciones talis factas. et b. priuilegijs et canonibus ecclesiarum ipsas reuocari
facientes. cu aut superior se nisi res sustinenda sit superest mo
do videre quoz ratio hoc est quare collatio beneficij seu
ecclesiarum post appellatuz facta iniuriu reuocatur et quidem ad
significanda decidendi ratio supponendu est tanquam certu appellatuz
a priuilegijs et canonibus inposita extra iudicialite fuisse ut omnes
hi fatent, quo supposito ratio decidendi ea est qd in oia innovata
post appellatuz reuocentur remedio atentoruz et in eis statuz redu
cenda sint quo erant ipse appellacionis emissuz ut in c. bonz j. ho
H. c. n. sm de appell. lib. 6. ob id iustissime hi collatio ecclesia
rum facta post appellatuz iniuriu reuocatur. ~ ~ ~ ~ ~

Ratio decidendi
ad niam x.

Ad huc decidendi rationi refragar for arg. ad reuocanduz
du iniuriu qd factu est post appellatuz extra iudicialem no
sufficit qd factu fuerit post tate appellatuz ut pbat in c. cu
nobis de elect. ubi appellatio extra iudiciali inposita fuit
ne fieret electio, et hi electio post talem appellatuz n est iniuriu
iudicanda qd pari ratio collatio ecclesiarum hi facta post appellatuz
extra iudiciali ob id solu qd facta fuit post appellatuz non
debet iniuriu iudicari. p explicat huius arg. et vera dicitur
hi ratio primus non oportet qd gesta sine innovata atqz
atentata post appellatuz extra iudiciali regulariter valent nec
reuocantur tanquam atentata ut docet decisio Notz 44 H. de
appellat. in nouis. et est cois opinio ut testat Cobb. impracticu
c. 24 n. 5. tradit Lancelotz de atentari appellat. pendente li
mitat. n. 6. et 9. Ceterum quauis gesta post appellatuz extra
iudiciali regulariter valeat nisi boning. Sui generis gesta nu
lla. si duo inueniant. s. qd sine gesta post appellatuz extra iud.
et o eadem appellatuz ut ind. c. cu nobis pbat quod ad hoc
quotidie allegari solet ut per Panor. h. n. 9. ~ ~ ~ ~ ~

Quo supposito ad arg. decidendi ratio p concedendo ad reuocanda

reuoandū in iuribus id qd factū est post appellatū extra iud. n̄ suffi-
cere factū fuisse post factam appellatū ut ind. c. tū nobis. nec triū
pbat h̄ quia in eius specie n̄ ob id s̄m qd ecclesiarū collatio facta
fuerit post appellatū extra iud. in iuribus reuoat. Verū et ex
eo qd talis collatio facta fuerit ī eādē appellatū ut ex lit.
constat. nā Archiepiscopus stendebat beneficia conferre posse prior
et Canonici ab Archiepiscopo appellarunt a se uentes eū non ha-
bere potestatem conferendi ecclesiarū neq̄ ex iure p̄prio neq̄ deuolu-
to. ipse v̄ Archiepiscopus n̄ obstantē appellatū ecclesiarū stulit q̄ me-
rito talis collatio tanquā facta post appellatū extra iudicia-
lem et ī eādē appellatū remedio atentorū in iuribus reuo-
cat h̄ et h̄c est vera et integra decidendi ratio ad n̄iū b̄ t̄m
ex qua decidendi ratio primo deducit qd reliqui alij gesti post
appellatū extra iud. modo n̄ fiunt ī ipsam appellatū optimo-
iure valent :

7
Ex eadem decidendi ratio colligitur decimū b̄ in appellatū iudicia-
lem et extra iud. ut innovata post appellatū iudiciale quāuis fa-
cta fuerit ī appellatū ad huc qdem n̄ valent s̄d reuoari debet
tanquā atentata ut pbat inc. n̄ s̄m Soc. lib. 6. ac v̄ inno-
uata post appellatū extra iud. n̄ n̄ fiunt ī ipsam appellatū va-
lent quidem et sortuntur effectū ut pbat extra iud. ī uerā
decidendi ratio et ind. c. uis nobis de elec. quāuis ī iuribus reu-
p̄rio Decius h̄ et ind. c. bonz f̄ noct. existimans omnia gesta
post appellatū iudiciale et extra iudiciale valida et modo
nō fiunt ī appellatū cuius opinio in praxi admittenda n̄ est. s̄d
tenenda prior quā uis et uerior est ut docet Panor. et Prepositus
ind. c. tū nobis, idem Panor. et Beroniz h̄ et plures quos re-
fert Lancelotz ubi supra :

8
Ratio autē decidendi in appellatū iudiciale et extra
iudiciale ea est quia appellatio iudicialis si fiat sup̄ uno aut
ī s̄m suspendi iuris iudicis a quo respectu ī t̄m articu-
lū ī quem est inposita appellatio, s̄c̄t̄ suspendi in totū iuris
diz iudicis a quo, ita ut in tota causa p̄cedere n̄ pot̄ ut pbat b̄

differentia

Ad tra in c. 1.

inc. si a iudice de appell. lib. 6. et inc. 2. eod. lib. de dolo. est cum
appellatio extrajudicialis minoris potest non suspendit nisi
si illi articulo in quem interponitur appellatio ac proinde reliquis
actibus qui non sunt appellatio valent ut probatur in d. c. cum nobis de elect.
quam ratio de sententia assignat Innocentius inc. quod prope non 3. de
elect. camo sequitur Francus fit et omnes regulati.

Ad superiori resolutioni aperte refragatur in inc. superio
eo si hoc non illis probis a dno sensu: eadem exceptioni erunt me
rito super sedendum et si principalis causa sine illa trahi non po
terit eadem nihilominus super sedatur. probatur non quod appellatio iudicia
lis in uno articulo non suspendit iudicium in alijs articu
lis causa principalis quod sine illo articulo causa principalis possit
trahi ut notatur per glossam in d. c. super eo et eodem
et eodem. quod tres in d. c. super eo in illis probis: ei nihilominus
super sedatur. debet intelligi quod super sedatur ipsi exceptio
ni ob quam appellari fuit et si causa principalis sine illa ex
pediri non possit. non enim insinuat ille verum quod super sedatur causa
principalis quod sine illa exceptio ipsa causa principalis trahi non
possit hoc non manifestatur ex arguta in d. c. super eo ce
sat arg. a dno sensu quod repugnat Juris proprio de quo in d. c. si
a iudice de appell. lib. 6. c. 2. de dolo et contumacia eod. lib.
facit hoc inc. ad hoc 6. et inc. propositum hoc est ubi appellatio
in una causa tenet comparere in alijs coram iudice si alio
dinarius non vincat causa appellationis arguta appellatio iudicalem
in uno articulo suspendit nisi dicitur in pota causa ut supra observavimus.

Supradictis omnibus addendum est ad revocanda averta post appe
llationem extrajudicalem non sufficere causam in appellatio. expressam
probabilem et verisimilem sed veritas causae expressae in ipsa ap
pellatione probanda erit sicut in appellatio iudicali fit quod interponitur
ab interlocutoria ut in d. c. non in hoc lib. 6. ita notatur per glossam in d. c. probo
ad reducantur versus si extra iudicalem appellatio in d. c. non in quo
docet averta post extra iudicalem appellatio non revocari ante dicitur
sed id pendere ex futuro eventu. ex verificata causa quae abominis.

de appell.

9

quã glossã cor̄ receptam testatur Cobb. practicarũ questio nũ
c. 24 n. 5. Lancetotus de arcentari appellat. p̄cedente 2 p̄. c. 12
limitat. 3 n. 15.

21
Hic ita constitutum superest n̄ respondere arg. imp̄io n̄q̄
disputationis aduim̄ non obstat. de t̄m̄ ind. c. cũ nobis
de ap̄ elect. ḡille t̄m̄ n̄ refragar̄ n̄q̄ decisio n̄ s̄d potius eide
sufragatur et eam inspiratur ut s̄. tunc demũ innouata post
appellat̄ extriud. in iuribus reuocent si sint quãta post ap
pellat̄ et s̄ ipsam appellat̄ et ob id collatio beneficij in iur
tũ reuocatur. h. ac vero in d. c. cũ nobis ob id electio post appella
t̄y facta ut attentata n̄ reuocet s̄d valet, q̄ etsi post appellat̄
n̄ t̄n fuit facta s̄ ipsã appellat̄.

22
Neg. obstat. 2. quo p̄trauim̄ collat̄y beneficij factam
t̄n post appellat̄ validam fuisse qd̄ arg. magis obstat si cõ
siderem̄ collat̄y in hoc t̄m̄ factam fuisse n̄ s̄m̄ extra iudiciũ
lem appellat̄ s̄d s̄ ipsã ut supra resolutũ est, ad arg. Pl. affi
mando collat̄y beneficij in hoc t̄m̄ factã fuisse nullã ex eo
qd̄ fuit facta post appellat̄ et s̄ appellat̄. Neg. obstat. p̄bũ
illud n̄q̄ t̄m̄ reuocetur qd̄ insinuare v̄t̄ valida fuisse
collat̄y sigd̄ reuocatur nã p̄bũ illud debet intelligi de facto
ut sit sensus: reuocetur collat̄y quãq̄ p̄ceser̄ de facto ut
aduertit h̄ Decius arg. 1. i. iuncta ḡta p̄bo in firmar
de feris. c. accedens et primo iuncta ḡta p̄bo casabim̄
ut lite n̄ testata ḡta fin. inc. arguta sapientia 2 q. 6
et hoc dõlt. s̄ firmatur. Ex eo q̄ etsi excommunicatio
lata post appellat̄ sit nulla ut s̄ resolutũ est ad huc
t̄n ipse excommunicat̄y denũciat̄ n̄ legatus absõbit
ad cancelã ut inc. cũ contingat de off. delegati c. p̄traq̄
desedia excommuni. ita t̄m̄ posito n̄o ut collatio benefi
cij fuerit nulla iubeatur t̄n reuocari. 2. nulla et in iura
denũciari x̄ t̄m̄ ind. c. accedens ut lite n̄ testata.

23
Neg. obstat. tertiuũ quo p̄trauim̄ archiep̄um eboracensẽ

h

In iure optimo potuisse conferre beneficia cum sit legatus sedis
 apostolicæ nã. De tria esse legatorum genera quicquid nã legari
 nati appellat, quidam misi dicunt, alij v̄ legari de late
 re nuncupantur & bene et b̄ glossa inc. i. de off. legari lib.
 6. legari nati dicuntur ad quos pertinet legationis munus nar
 tuz dignitatus q̄q̄ legatio anexa est ut archiepiscopus litoria
 censio de quo fit mentio et archiepiscopus Cantuariensis de
 quo habet sermo inc. i. de off. legari. alij v̄ dicuntur legari
 misi, q̄ a P. P. ad aliquam prouinciam regendam mittuntur quos
 nuntios appellamus de q̄q̄ inc. pe. de off. legari. et inc. 2.
 et 3. de off. leg. lib. 6. utroq̄ maxime potestas nã con
 stat ex fã omissionis ut optime aduertit glossa fi. inc.
 i. de off. leg. legari v̄ de latere si cardinales cum sint de
 latere summi Pontificis specialiter ab eo ad aliquam prouin
 ciam mittuntur ut in ea munere legationis funguntur. et de
 his legari de latere agit in c. nisi spales. e. post trans.
 lat. c. dilectus de off. legari.

His ita protatis ad arg. De legatus de latere posse
 beneficia conferre in eaprouincia in quam unq̄ legationis
 exercet ut p̄bat in d. c. dilectus quod man. Felice & hat
 ex eo q̄ episcopus de quo ind. c. dilectus est vnus ex sex epis
 copis cardinalibus ut aduertit Hostiensis b̄: similiter
 qd̄ legatus de latere possit beneficia conferre p̄bat inc. i.
 et inc. fi. de off. legari. in b. alij v̄ legari qui nã de la
 tere beneficia nã poss. conferre nisi ad id speciale habeat
 priuilegium ut p̄bat inc. i. de off. legari. in b. et inde
 mentina 2. et b̄ gla p̄bo legato de off. ordinarij. ex
 q̄q̄ inc. p̄rand. est vis nã nam ob id archiepiscopus euoracen
 sis legatus sedis apostolicæ nã potuit h̄ beneficia conferre
 q̄ est legatus nãq̄ ut docent Panor. Beronig et om
 nes h̄. Cuius specie Jus conferendi beneficia nisi ad id
 speciale omissionem habeat, ut supra est resolutum.

Sed Superiorum resolutio qua auertit fuit legatus

mios beneficia & ferre n̄ posse obstat bis in literas de sup̄lenda ne
 gligentia p̄latorum ubi legat̄ missus habet potestates & ferre
 de beneficiis q̄ superior resolution̄ pot̄ defendi. Id eam tan-
 quam veram resolution̄ tenendo ad arḡ. P̄. idco in specie d.
 capituli legatos mios beneficia & ferre posse q̄ Sabuerunt
 Special̄. Sed dicit̄ a sede apostolica ut constat ex illis p̄bis:
 auctoritate n̄a sup̄lata: quā solut̄ tradit̄ q̄ta p̄bo potesta-
 tem in d. c. i. de off̄ legat̄i lib. 6. per d̄m G. in illis p̄bis: ni-
 si hoc alicui sp̄aliter duxerim indulgendus quā solut̄ seq̄-
 tur Beroiḡ h̄.

6 Neḡ obstat q̄ dū bis in inuariat ad p̄badū archiep̄m
 laboracensē beneficia contulisse n̄ sufficere p̄bar̄ p̄ idone-
 as p̄sonas, s̄d fama locū n̄ariā eē: difficultas v̄ Suigar
 tituli in eo consistit, cur n̄ sufficiat p̄bario ex idoneis p̄so-
 nis s̄d fama et̄ requirit̄ cū aliis testib̄ sufficiant ex d.
 c. licet vniuersis de testib̄. cui difficultati occurrit immo-
 la h̄ dicens qd̄ dicit̄ illa et̄ quā Sabuerit in illis p̄bis:
 p̄ idoneas et̄ fama. ponit̄ p̄ vel ita ut legendū sit per
 idoneas p̄sonas v̄t̄ famam locū et̄. S̄d in p̄stat̄
 sola fama n̄ sufficeret ad reuocanda attempta in his in-
 q̄q̄ semi plena p̄bario v̄t̄ n̄ plena sufficeret, ut Sabuerit
 in decisione Prot̄ 35 ad fi. ff. de appell. in nouis.

27 S̄d certe h̄c in p̄tatio ex eo displicet Decio h̄ n̄. 28
 q̄ indubio n̄ est recedendū a p̄prietate et̄ signat̄ p̄bor̄
 h̄ d̄m in l. n̄ aliter 69. deleg. 3. q̄ta p̄bo in secularibus
 inc. ad auolenda de filijs p̄i Ceteror̄, quare Hostiensis
 h̄ et̄ alij aliter in p̄tante n̄r̄s d̄m. s̄. dū bis loquitur
 copulatiue de testib̄ et̄ fama intelligitur de testib̄
 n̄ deponentib̄ de veritate rei: q̄ tunc soli testes suffi-
 ceant, s̄d intelligit̄ d̄m n̄ ita quod Sabuerit p̄siderat̄
 ad consuetudinē Angliā n̄ quam credit̄ et̄ testib̄ iuratis
 de credulitate asserentib̄ se credere ita eē v̄t̄ talem eē vo-
 cem v̄t̄ fama parit̄.

Id adhuc hinc interpretatio hostiensis qd tunc in loquar & localem co & 8
suetudine ab q manifesta deuinat. sustineri n pot: na suetudo
Angliq 12 testu requir. at tunc n dub dicit p idoneas psonas duos
dumtaxat testes requir cu plurali locuto duos n sit stenta s.
Vbi numerus de testibz. Piusus in hoc tunc nulla firmentio de
suetudine q nram de iudicibus ad suetudine referre manifes
tae diuinatio ut aduenit Decius h n. 34 Beroy 37. . . .

Jo.

Veritame et si Superior interpretatio hostiensis n noner lue 29
re tunc tunc exca tunc interpretat. deduci pot valere suetudine ut
ster p bationi n plene ut in Anglia stat 12 testibz de credulit
tate deponentibz ut docet Panor. h n. 8. Beroy n. 33. per
vini. cu dilectz de fide instrum ubi Feling n. 35. ait illu
tam melione ee de iure et singularibz & omnes ad hoc quod
suetudo efficere possit p bationi inualidab validam . . . .
Iam tunc tunc immo suetudine introduci posse ut ster
p bationi n plene docuit ante de Buxio et alij h fecer prior opi
nio verior est, et tenenda p tunc ind. c. cu dilectz de fide instrum.

Hic ita p notatis Vera interpretatio vni tunc tunc du tunc tunc 30
pulariue requirunt testes et fama debet intelligi & ius eoe
ut s. loco casu quo testes ex aliqua peculiari causa n p baret
plene supleatur p fama quemadmodu fides testis n idonei
suplet ex alio teste legali adiuncto ita docet Decius h Jason
pntem b in l. si quis ex argentarijs & cogent n. 2. Accedendo
et alex. consilio 47. n. 2. vbi dicitur. facit qta pbo numerus i
tato, alias difficultis l. 3. & ideo de testibz. Legitur si quis plene prouaret p testes
vbi apparet. v. n. requirunt fama in spectu nri tunc nec quibz vltia plena
de hoc notata p me in p bationi aliud genz p bationi subire & req. tunc inc. 2. de p bationi.
titu. de i. g. l. 2. de iur.

Sane interpretat et
sentio Greg. l. op. in l. 15.
H. 2. p. 9. pbo p bationi
re, l. iurare. l. 2. m
q dem legem sic in p
tato, alias difficultis
vbi apparet. v.
de hoc notata p me
titu. de i. g. l. 2. de iur.
n. 13.

Neg obstat q arg. quod p bationi qd quemadmodu p bationi 31
tatio ad beneficium facta post appellat n reuocari inc. pas
toralis de iure pation. nec h collatio beneficij facta post ap
pellat debuit reuocari . . . .
Id p. ideo ind. c. pastoralis p bationi post appellat facta 32
n reuocatur, q appellatio fuit tunc in p bationi, quod ut inue

de ind. c. pastoralis
de iur. p bationi

ligat

de appell.

12

ligar sciendū est patrono laico de iure indultū ēē ut possit succē
 esse siue vltō mutatiōe p̄sentare c. qd̄ aut. c. cū aut̄ de iure patro.
 Unde cū id cap. pastoralis i p̄sentatō appellatū ne patronus
 laicus aliorū p̄sentaret eius appellatō fuit d̄ ius Canon.
 qd̄ perimitit ipsū patronū laicū variare, et ob id p̄sentatō
 et facta post appellatō valet n̄ obstantē ipsa appellatō. quia
 appellatō n̄ pot̄ ne fiat quod de iure fieri pot̄ ut aduenit lan
 Sexting de iure patron. lib. 2. pt. 2. q. 7. art. 3. : : : : :

33 Neque obstat 6 arg. quo p̄batur institutō ecclesiarū
 siue beneficiōrū ad priores et Canonicos n̄ p̄tinere sed s̄m
 ad ep̄m. nam p̄ n̄m d̄m intelligi debet de simplici p̄mi
 sione beneficiōrū n̄ aut̄ de institutō ut aduenit J. Andree
 h̄ n̄. 6. vlt̄ 2. p̄ n̄m d̄m intelligi posse de institutō et
 collatō. si eā p̄scripsit prior et Canonici: cū institutō be
 neficiōrū p̄scribitur p̄ ea quę notat Panor. inc. cū nouit
 n̄. 5. et inc. audiri n̄. 6. de p̄scriptionibus. : : : : :

34 Neq̄ obstat 7. nā p̄ ex supradictis in solutō. 6. arg. s̄.
 collatō siue institutō beneficiōrū ad priores et canonicos per
 tinere potuisse vlt̄ iure speciali veluti p̄uilegio vlt̄ p̄scriptō.
 Panor. et omnes h̄. quę solutio p̄bat̄ ex c. i. vlt̄ nisi
 hoc de off. legati lib. 6. inc. si capitulo iuncta ḡta p̄bo
 p̄tinere de consecratione p̄ bendis col. lib. et abs̄tuit̄ t̄ inc.
 hoc t̄. ad laudem Santissimi Trinitatis nec̄ B. V. M̄.
 absq̄ originali peccato except̄ : : : : :

ad t̄m in capite 2. hoc t̄. : : :

- n. 1. appellatō generalis resp̄u causę n̄ valet : : : : :
 Quāz p̄ p̄t̄e dubitandi i sui arg. appellatō generalis va
 let q̄ n̄a de iure n̄ sufficit. anō p̄bat̄ ex t̄d̄ inc. consu
 uis id. vlt̄ si v̄ i hoc t̄. ubi si quis appellat̄ in p̄ponat genera
 lem ab omni grauamine qd̄ sibi fieri possit cuius modi ap
 pellatō quāuis generalis valet : : : : :
 2. 2. 5. d̄m n̄m in quantum p̄bat̄ qd̄ id qd̄ n̄ valet

In genere

ingenere valeat in specie arguitur qd si de cau. inc. si sacerdos de off. ordinarij ubi dicitur Romano pbar siquide exco. tunc stat n' licere in specie qd sit ingenere p.

Hic agitur n' obstantibus Vera e' nra t'is c' quae et pbar in c. confeluit. 8. imprimas. h'ott. ubi appellatio generalis in' posita ab omni gravamine qd sibi posita stringere n' valet. Plurim' nra t'is c' pbar ex ratione t'is in 4.

Comprobatio sc.

x obscuru' faciat legi
t'is:

ita fidei a o b: cu' diversitas reru' iuncta qta p bo x et de iure fieri. Similis qta p bo dia negotia in. ad h'ec et qta p bo vlt' in d'ermine inc. fi. de receptis. qd n' generali ter de et obscure nullam speciem plectit ut in l. titia tex totu' deleg. i. et sine diu' soter in certitudine? Viuare altud ut in l. Duo s. titij 3o de t'it. tutela

x in fi. p'ij.

Platz aut decidendi ad n'rum t'is tradit Baldy h' dicens. 4

Ras. decidendi.

ratio est q' prioru' eadem e' disciplina unde cu' senia generalis et in c. u' n' valeat ut in l. 3. et 4. C. de senijs quae sine certa qua' titate et in d'curare sunt. de alt. ita et appellatio quae senis d'ia est Valere n' debet, et addit et Baldy qd sicut libelz ce' t'is ee' debet ut in c. 2. de libeli oblat. et in l. i. de decendo et in l. 4. th. 2. lib. 4. recopil. ita et appellatio debet ee' certa

Id h'ec decidendi ratio n' satis facit neq' o'do cludit: na' cu' appellatio sp'alis Veniat ad rescindenda' seniam x t'is in l. i. fi. D. ad Iurpil. p'fecto n' sil' refert sp'alis a generalis sic appellatio

quappt Vera decidendi ratio sit: ideo appellatio generalis sup' omni causa quae possit aliquo t'p'e moueri n' valet q' appellatio tendit ad tollendu' gravame' senis ut in c. suggestu' 15. f. h'ott. 1. i. eod. Id his causis n' du' ortis n' dar' gravame' quod solio possit, q' neq' appellatio q' ce' sante' gravamine' cesare et debet appellatio ad remouendu' gravame' ut in c. cum cesante f. h'ott.

Id ad huc Vt dicendu' quod quauis appellatio sit instituta ad tollendu' gravame' ad huc in appellatio generalis sup' omni causa quae aliquo t'p'e moueri possit Valere debet: q'

effulz

effecty Suig m appellacionis Venit int' p'us auile nepe ad t'p'us in quo
 grauat quis r' reg. r' int. int' p'us Cr. de her. int. et sicat
 Exir fieri t'p'us auili v' lin auili et de ferri ad t'p'us auile r' ea
 que notant Dd et p'cipue Bart. int. alia 14 d' eleganter D.
 Solutio matrimonio: ~ ~ ~ ~ ~

Sd defendendo nr'am decisionem et eius vera' decide
 di ratz aferendu' est appellatz generale B admittenda' n' ee
 cu' id repugnet Substantiz ip'ius appellat' qui tendit ad to
 Uendum grauame B: ~ ~ ~ ~ ~

Neq' obstat difficultas supra p'posita ex d. l. intempus:
 na' illa regula qd paria n. aliud hic fieri t'p'us auili, v' lin auili:
 n' obtinet q' t'p'us quo res fit, cura auilitas requir' r' t'p'us int.
 si minot' de re iur' exportand. et docet Bart. ind. d' elegat'.
 Unde u' imp'posito nro iura exportulenti qd t'p'us appellat'
 sit grauame illatu' v' saltem iminaturu' docuit glo. h' n' sa
 tis erit qd appellatio referat' ad t'p'us in quo grauat' appellat'
 cu' lex resistat: ~ ~ ~ ~ ~

Sd cu' h' stabilitu' B sit appellatz generale B n' valere n'
 immerito dubitari potest v' t'ru' B appellatio illa generaliz:
 appello iudice B p'petente. Valeat et qd' Suig modi appella
 B generale B Valere p'bat int. q' Romz 122 d' scia d' l.
 p'p'oz oblig. b' p'uoauit ad p'petente B iudice B et int. 2.
 de appell. b' satis erit si dicat appello. Docet Alex. ind. d'
 scia, et est d'ia opinio teste Maranta de ordine iudicioru' B
 C. p' de appellat. n. 132 Philippz Decius h' n. 3: ~ ~ ~ ~ ~

P'p'dicta in opinione B dicitur locu' habere de iure
 ciuili nondu' de iure canonico testat' Panor. h' n. 3. et q' ra
 tio d'isq' ea est: q' si de iure canonico admitteret' huig m
 appellatio generalis s' apello iudice B p'petente B daret
 in certu' d'io iudici adque: na' iur' canonico appellari
 pot' ad R. P. omiso medio ut inc. ad Romanam 6. 2. q.
 C. c. si duobz s' hoc it' et q' ad legatu' ut inc. 2. de off.
 legati glo. p'bo curiam inc. ad Romanam de appellat. lib. b.

coll.

52
 Co. b. impracticis c. 4. n. 9. cu' aut iudex certus esse debeat ut inc. ad huc 10.
 de scriptis. merito p'p' incertitudine iudicii iure canonico im-
 p'bat p'dicta appellatio generalis. at v' r' ius civile admittit
 p'dicta appellatio generalis, q' ex ea n' nascitur incertitudo iu-
 dicii ad quem nam iure civili n' appellat' ad imperatorem
 omissio medio. ut in l. q' imperatoris de appell. et sic loquitur
 generalis appello ad iudicem p'tentem n' pot' dici appella-
 tio incerta q' restringitur ad iudicem p'tentem immediate:
 na' cu' generalitas p'p'ori reduci debeat ad ordinem iuris. l.
 galg. q' quida' recte deliberat et post. merito impossibile de iure
 civili valet talis appellatio. . . . .

et confirmat q' gen' qd n' pot' verificari nisi in vna specie 12
 nulla induit incertitudinem ut in l. 2. de lib. et post. & nomi-
 nat' in l. de ex h'z. liberorum . . . . .

Omissa q' dicitur in ius canonicum et civile firmis a se ren-
 dub est ut que ad modum iure civili valet appellatio illa gene- 13
 ralis: appello iudicem p'tentem, ita et valet iure canonico
 et sic praxis observat ut docet Philippus Decius h' n. 19. tra-
 dit Pab' in sua practica 6. p' tomo i. in proemio n. 57. . . . .

Neg' obstat fundamentum d'iq' opinionum. s' qd cu' iure canonico 14
 co appellari possit ad P. P. omissio medio si quis simpliciter dicat:
 appello iudicem p'tentem incerta esse appellatio et sequens
 invalida ut in nro t'xi p'bat na' P. qd in hoc casu nulla
 est incertitudo et si quis est reducit ad certitudinem nam in
 petendi a pot' d'is solet exprimi iudex ad quem ut inc. quod
 vi forma 2. q. 6. vlt' P. qd talis incertitudo reducitur
 ad certitudinem si iure iur' appellat' na' cu' ipse appellans
 parte d'ia citari faciat ex hoc satis certificat appellatus
 cora' quo iudice debeat p'cedere ut docuit Decius Roig 33.
 # de appell. in nouis. Pab' ubi supra n. 28. . . . .

70.
 q' est addendum qd et iure Regio n'est narius 15
 in appellationis libelo nominare iudicem ad quem ap-
 pellatur sed satis est dicere appello, ut intelligat ad

iudicem spectens appellare ut in l. 22. ff. de 3. docuit Accedo in l. 1.
 ff. de lib. 4. recapit. n. 10. in sup. addendum est quod iure et Regio pot
 appellare ad Regem omisso medio ut in l. 18. ff. de 3. p. 3. ff. de i. c.
 lib. 4. recip. ex q. talis deducit n. que admodum iure civili ita et
 iure Canonico et Regio Valis illa appellatio generalis appellatio.

¶ appellatio iudicem spectens: ~ ~ ~ ~ ~
 ¶ Hic et dubitari solet V. appellatio alternatiua v. l. diu
 6 Aua valeat, exempli gratia si quis dicat: appello ad archiepisco
 pus v. l. ad R. P. quam questione plene prequit Joannes andree
 as in reg. in alternatiuis de reg. ju. lib. 6. et quidem huiusmodi ap
 pellatio n. Valis di iure Canonico docuit gloria p. bo. dicitur in c.
 si is cui de off. deleg. lib. 6. et J. andreas ubi supra. Alex. consil.
 64 Volumine 2. Ratio huius opinionis est p. p. in certitudi
 nem arg. tes in l. de stare & nihil de interrogat. alt. p. in l. p.
 tor dicitur impio de iniurijs c. 2. de elect. lib. 6. et huius opinio
 ni suffragant fundamenta que aduic. q. ta ind. c. iii. cui: ~ ~ ~

¶ Etiam in seniam J. Suis in appellat. alternatiua vale
 re docuit decisio Rot. 33. ff. de appellationibus in nouis deci
 sionibus ex qua decisione stat hanc opinionem in curia admi
 7 ti, et q. dem admitenda est, dum expost. facto certificet ut do
 cuit Philippo Decius h. n. 24 et huius opinio ita explicata in
 effectu n. aduectur opinioni J. Andree ubi supra q. ipse et
 docuit n. Valis appellat. alternatiua nisi declaret iudex: ~

¶ Dificultas in consistit in explicando quo tempore fieri de
 bet huius declaratio et q. de J. andreas ubi supra existimat
 declarat. fieri debere si quid tempus intra qd appellat. poterat
 p. tem singulares in l. bonorum 24 D. remota Sabeni. ubi
 3 alt. ratificatio fieri debet si idem tempus intra qd alt. fieri
 debuit. Id appellatio fieri debet si decet dierum spatium ut
 in c. quo ad resultat de senia et re iudicata c. non snt de ap
 9 pellationibus lib. 6. J. similis. s. decem dies declaratio fieri de
 bet: ~ ~ ~ Contrarius t. dicentibus est J. huius in appe
 llat. alternatiua Valis et J. si electio siue declaratio n. fiat

Appellatio fieri de
 bet 10 dies: ~

J. decem dies.

pro. des, nec dar aliqua incertitudo. quia appellans psequendo
sua appellatiz elegit et p citatiz postea subreueras aduersariis
certificat ita docuit d. decisio Rois 33. : : : : :

Neg oblat ter ind. l. bonouil, quia loqr in ratificat. alty
inuualidi que fieri debet intra illud tpu. intra qd alty ipse fieri
debit: at v impposito nro n est ratificatio alty inuualidi, quia
appellatio abrenatiua pfecta fuit quo ad essentiaB cu fuerit de
minori ad maig ut inc. placuit 2 q. 6. l. 17. ff. 23 p. 3. qta pbo offi
ciali inc. 2. de ruerudine lib. 6. et obid sufficit qd declaratio fiat
post tpm datus ad appelladus. : : : : :

Id id qd superius diximz s. declaratz fieri posse et post tpm
datu ad appellandus n obtinet q pposita appellat. a tternati
ua recipit a iudice et ipse iudex assignat tuis ad eius psecutz
hoc. n. casu declaratio fieri debet intra illum tpm a iudice
assignatus. Ratio est q talis assignatio tui habet vim pzem
ptoria citationis intantus ut s absentis possit pcedi ac si
peremptorie fuisset citatz ut inc. sepe j. hoct. : : : : :

Neg oblatant arg s principalem nri ter. cc. na ad i detru
ind. c. consuluit id. v. si uero s hoct. respondit gloria ttm
nrius pcedere qd aligz generaliter appellat ab omni grabamine qd
sibi possit irrogari in quacuzqz causa, h. c. n. appellatio n uale
ut deducit ex nro tui. at v ter ind. c. consuluit v. si uo loqr
de appellat. generali respu vnius cause que quideB appellatio va
let ut in d. v. si v. Sa quzitur cur ualeat ista appellatio in
causa speciali ubi n sic illatus grabame et n ualeat in d. b.
causi generalit erit poita. Vi de abbate ind. c. consuluit n. 3.

Hodie v decisio d. c. consuluit in v. si v correcta et anti
quara est p ttm ind. c. appellanti de appell. ubi pbar quod
in appellat. a grabamine debet exprimi causa. et illa causa
expresia appellatiz pseq pot. unde si generalit appeller tali
appellatio n pdest, nisi quo ad causam grabaminis expreas qd
est not. quia quotidie contingit ut adueriat Maranta de
ordine iudiciorz 6. p. de appell. n. 354. : : : : :

de appell.

29

24. Negoblar^m 2. nā p. qd regularis tantū valet dictū gene
raliter quāntū specialiter, nisi ius oblatio sua dicitur contrarius
docet immota tñ et ita est intelligenda qta tñ expta pbo plus
inc. quāquā 23 dist. qd absolvit iste dicitur: : : : :

ad tē in capite 3. hoc tñ: : : : :

1. Contra quā cē p̄tiae dubitandi sic aq̄. et incorrecte appella
tioni locus est. q̄ nra cē n̄ pot̄ sustineri. p̄bat ans p̄ tē inc.
de priore 31. hoc tñ ubi canonicus regularis licite potuit a
correct. sui superioris appellare q̄ nra cē n̄ pot̄ defendi: : : : :

2. 2. eadem cē adversar. in c. l. in corrigendis de off.
ordin. ubi agitur de corrigendis excessibz et inquit R. P.
appellationi locū eē q̄ a correcte licite appellatur: : : : :

3. 3. om̄ibz tē sic insurgo: ut tē. sua q̄ quisq̄ defen
dar appellatū remediū uti pot̄. q̄ quod quisq̄ ob tūrelā sui facit
iuste fecisse existimetur ut in l. ut vim de iust. et iure. c. dile
ctio de senia excois lib. 6. q̄ eoz religionis licitū est a quacūmq̄
correct. appellare, nec religionis institutiō id p̄hibere pot̄
ut inc. om̄is opusius 2. q. 6. c. om̄is opusius libere appe
let et anullo p̄hibear. q̄ tñ licitū fuit monachis a correct.
superioris appellare: : : : :

4. His aq̄. n̄ obstantibz in om̄ibz est nra decisio qua p̄bat
a correct. nō eē appellandus: quz si p̄bat eoz p̄tē in de.
ut de off. ordin. illis p̄bis: in corrigendis ex se s̄bz appellat.
sit de fugiū inclusus. idem p̄bat tñ inc. in re fragabili co
dem tñ de off. ordi. c. v̄tē p̄sensibili v̄ p̄cipue s̄ hoc tñ.
Sic id. sen. 13. de reformat. c. v̄tē in iugiter: : : : :

5. Rationes aut̄ decidendi ad n̄us 3 tē scripsit gla tñ
p̄bo ming dicens ideo a correct. n̄ appellatū q̄ correctio fit
ad p̄nitentiā et extra frām iudicij: : : : :

6. Sed ecce h̄c decidendi ratio ex eo displicet nā ex ea seque
retur qd si infra iudicij appellaret a correct. talis appellatio

Ratio decidendi:

82

esse recipienda qd est apere q generalitate dicitur quo decidit gene
raliter et indistincte a correct. appelladū n̄ eē, quapp̄ omnia s
p̄ dicta decidendi rat. alij arbitrat̄ decidendi rat. eē eam, q̄ inco
rrigendis excubijs pena lege v̄l statuto decreta imponit, sed a
pena legis v̄l statuti n̄ appellat q̄ nec a correct. p̄bat m̄jn.
Ex l. si qua pena 249 De p̄b. sig. b̄ de p̄na puocatio n̄ est. et
inc. q̄ nos et t̄ notat̄ D. j. noct. et inc. relatiōe ~~et ceteri~~ nec
fidentijs q̄ta p̄bo priuatos cōm̄ recepta inc. cupientes de elect.
lib. 6. Bernardi Dias reg. 41. q̄ta p̄bo arbitriū incapere
super his de accusationibz :

Ratio quare appna legis n̄ appellat ea est qm̄ si de delicto
inter cū a lege p̄na imponat, si quis appellaret n̄ de facto iudi
cis sed de iniquitate legis quereret, et idcirco admittenda n̄ est
appellatio, qm̄ n̄ est de legibz iudicandis sed leges ab orbz cur
torum debent ut inc. in istis q̄ dist. et in l. Reges 3. delegibz
C. Docent aliatz et Rebuffus in l. si qua p̄na, p̄terea a
pena legis appelladū n̄ eē p̄bat exco, quia appellatio venit
specialiter ad tolendū grabamē ut inc. suggestiij. noct. c. ad No
mana 8. 2. q. 6. sed p̄na seu grabamē legis n̄ de grabamē
ut docuit Baldz h̄ q̄ appna legis n̄ est appellandus. Quis
frustra appellatio in p̄na legis, patet, quia superior
iudex ad quē appellatur, necessario debet 2 eam de legem p̄
nā interrogare ut p̄bat in aut̄ ut cū de appellat. cognoscitur in
p̄rio coll. 2. et aduertit Baldz et anania h̄ :

Hic dicitur solet a iudice exequentes qd iure decretū est appella
dū n̄ eē ut inc. consulti 29. j. noct. et in l. fi. de appell. recip.
quibz est addendū quod et si appna legis appellare n̄ liceat
in a sentia iudicis declaratis aliquem excedit imp̄na legis
appellare licet ut docuit q̄ta p̄bo priuatos in d. c. cupientes
quā seq̄r addicionator Bernardi Dias d. reg. 41. ubi plu
res auctores refert, qui glōsā sequunt :

Deinde aduertit dicitur est qd si p̄na iudicis arbitrio committat
2 tam inc. de causis. 8. i. de off. deleg. l. i. de iure deliberandi,

4

7

8

9

10

tunc appellare licebit ut docuit gta pbo arbitrius in c. super hij
 de accusat. no die vltance de iustone comitij Fri. ser. 22 de iust.
 c. i. et apna arbitria que ad moru' correctz spectat. n' appella
 tur qd' eoz pbat idem concilius Frid. II. 29 de re for. c. 10.

11.

Hinc solet n' infrequent' abigi an appellare liceat a ju
 dice qui suo arbitrio causa trare potest; et quid de appellare
 liceat pbat ea rar. q' omni casu a iudicibz appellare li
 nisi expressim in edicta fuerit p'udicatio x regula' l. et in
 minoribz l. de appell. et inc. de appellacionibz j' hoctt. gta
 pbo restituere in l. qui restituere de rei vind. Id nullibi repe
 rit prohibita hac in specie p' iudice appellatio q' est admittere
 da. s' fiat q' req' iuris ut ordinario iure appellat' p' miti
 q' p' neg' iuris p' sumendu' est donec exceptio p'bet ut docuit
 gta vnicia in l. omnis de finitio de reg. iur. de inc. 2 in
 fi de iugio leprosoz c. ad de iudic' de rel. spoliatoru' B
 gta in d. de reg. iur. lib. 6. p' tunc hij prohibita esset appe
 latio daret iudici causa delinquendi et ferendi ini
 qua sentiam ut in l. i. de appell. q' ne id contingat admi
 tendu' est appellatio. P'iusus pbat q' dilacionis pro
 gatio et restrictio in arbitrio iudicis p'bita est, ut in l. 2
 de re iudicata. et in l. i. C. de dilacionibz, Id talem pro
 gatio' v' restrictio' appellat' ut in c. de dilacionibz q' in
 hoc casu licita erit appellatio: ~ ~ ~ ~ ~

o
 g. an liceat appella
 re a iudice q' suo arbi
 trio eam terminare p
 det.

12.

Hic et alijs fundamentis hanc partem affirmatiua
 qd' a iudice appellare licet, qui suo arbitrio causa trare pot
 sequunt' in multo mei auctores quos refert Menoguius de
 arbitrarijs. lib. i. q. 70 plures alios refert Cobb. lib. 2
 Variar. c. 12. n. 5. ~ ~ ~ ~ ~

13.

T'iam in sentiam. s. ab huius iudice, qui suo arbi
 trio causa trare pot' n' ee p'missa appellat' p'bant se
 quentia fundamenta primu' est, quia iudex iste ut
 iudex arbitrator se habet ut aduenit Menoguius ubi
 s. n. 10. Id a iudice arbitratore n' appellatur ut in l. 10

a iudice arbitratore n'
 appellat.
 ci etare?

cietatis & arbitrorum pro suo proprio iudice isto. p̄terea p̄ hac p̄ v̄ges
 multū ratio gloss. p̄bo relinquitur inc. statutu de rescriptis
 lib. 6. §. qd̄ cū h̄c relinquitur in d̄ca ipsius iudicis. solum
 Deum iudicē ēē huius rei cognitionē & q̄ n̄ est alius iudex ad
 quē appellari possit.

Sic ita p̄ notari sit cē: p̄ lata sententia ab eo iudice qui suo
 arbitrio causa trāre pot̄ n̄ te appellare. quā cū p̄bat ex
 supradictis et ex iis que tradunt Meno. et Cobb. supra ar
 gumētis v̄ d̄icū opinionibus Respondet Meno. cui addendū ē
 qd̄ sententia lata ab arbitratoribus v̄ Arbitris statim parata
 habet executiōem ut constat ex l. 4. ff. de iur. lib. 4. recop. ubi late d̄i
 putat Accedat.

Adversus t̄m̄ est qd̄ si exp̄dicta sententia (quā iudex p̄ suo
 arbitrio) pars ledat. l̄yo succurrat p̄ reductū ad
 arbitriū boni viri ut sententia quā modo d̄icit ita docet Meno.
 ubi s̄. n̄. fi. et p̄bat ex c. exposita iudicā gl̄a p̄bo reuocari de
 arbitris. Imposito autē quocūq̄ intra quantū t̄m̄
 spaciū reductio ad arbitriū boni viri petenda sit et qui
 dem omnia disputat. sit resolutio qd̄ intra 10. dies sit pe
 tendā x leg. 35 ff. de iur. §. 3. et quamuis Padilla int̄. in
 arbitriū n̄. 4. deleg. 2. existimes reductū ad arbitriū
 boni viri intra 5. dies petenda ēē x leg. 1. ff. de iur. lib. 3.
 ordinam. eius opinio n̄ est admitenda. qd̄ d̄icta lex ordina
 menti n̄ p̄cedit in reduct. ad arbitriū boni viri sed in
 appellat. et sic d̄. lex 35. partit̄ seruanda est cū loquar
 in casu speciali ut optime adducit Caballos impracticū
 que p̄tionibus q. 79.

Ceterū quamuis n̄nulli arbitrati fuerint rati decidendi
 ad n̄m̄ tam eamē quod ideo a correcte n̄ appellatur
 q̄ app̄na legis n̄ te appellare, atamē h̄c decidendi ratio
 n̄ est admitenda q̄ t̄ in se veritas n̄ t̄ in specie suez
 n̄ n̄q̄ decisionē in qua agit de correcte monachorū
 n̄ reg. et institutū sui ordinis et id̄ circo querenda in

de appellat.

26

specie ratio est quare religiosus interdicta sit appellatio a corre-
 ctione. Et sancte ac religiose in monachorum religionibus appellan-
 di usus sublatu sicut quod si possit stringere aliquem monas-
 chum iniuria a se acceptato, tamen multa damna ex appellatio-
 nibus sequuntur quae religionis nervum et decus potissimum ma-
 culant ut aduertit Ioto lib. 5. de iust. et iure q. 6 art. 3.
 quem sequitur Abb. practici c. 23 n. 6. neq. n. quieti, tran-
 quillitati, et silentio vitz monastice congruit appellacionis
 sequendae gra de monasterio ex ordine arg. ex inc. gla
 fuit 3. et inc. si quis 16. q. 1. quae per constitutiones
 ipsas religionibus sic Pontifices maximi confirmarunt ut
 appellaciones prohiberent ut aduertit Ioto ubi s. quae
 doct. pbat etiam inc. cu speciali 8. fi. ad fi. j. hoc tt.
 ubi de P. offerit qd oblatio qui de appellat. agit n. debet
 extendi ad regulares contra sedas speciales obferuandas.

47
 1^a in principali ce qd appellat. n. appellat. am-
 pliat i ut habeat locu in correct. clericorum secularium
 Panor. h. n. 7. i. glo. fi. h. quae inuis tenere ut et hae
 ampliatio pbat inc. irrefragabili de off. ordinarij ubi
 agit de correct. clericorum secularium et in inquit Papa
 qd executio correctiois nulla valeat appellat. impediri

a correcte

3
 2^a ampliat. n. de: ut obtineatur stante consuetudi-
 ne neq. reformet. ut corrigat. na adhuc n. obstante hac
 consuetudine (quae tanquam boni impeditiva et irratio-
 nabili n. valet de tem inc. fi. de consuetud.) n. est o-
 mitenda correctio ut expre pbat ind. c. irrefragabili.

49
 3^a in principali ce temporis limitat. ut obri-
 neat eo casu quo in corrigendis excessibus modus excedit
 ut scia lege pscripta na hoc casu appellare et a corre-
 ctione ut docuit gla. fi. h. gla. et fi. inc. de incorrigendis
 de off. ordinarij gla. pbo et appellat. inc. in singu-
 lis de statu monachorum gla. pbo etiam inc. de pido-
 ri j hoc tt. quae glae de. cor. secun. et tandem pbat

opinione

opinionem est hoc expisus ind. c. irrefragabili de off. ordinarij
t. nisi siam in talib; excesserint observanda; q̄ valet appe
llatio a correct. si modq; excedat.

Ex quo infert Baldus qd si intolerabilis videat sevitia
Abbatij erga monachū qd poterit monach; a monasterio fugere sine
licentia aig. tes in l. 2. de his qst. sui. et d. Idet maior in l. eod. neg
monach; obvianda sevitia; abbatij fugiens reputabit apud
tata: q̄ apostata facit anim; n̄ fuga aig. tes in l. qui sit fugi
turi; d. Idem c. p̄ius de edilio edicto, quā Valdi doctrinam;
segt. Hypolit; in repetit. Rubricę C. de p̄bar. n. 266. idem in
praxi d. diligenter n. 50. et in singulari a. 3. quinimo poterit mo
nachus d. intolerabilis sevitia; abbatij se defendere &
doctrinā Cardinalis Cabarel; in clem. i. d. p̄fat; de statu mona
chor; modo d. fiat sine scandalo: qui omnia facile vitare pote
rit prudens abbas si x̄ doctrinā; apostoli secūda ad timotheū
c. 4. in omni patientia corrigat: nam si nimis severe corrigat;
ipse quoq; debita; sibi subditor; reuerentia; subtrahit.
De illud quod quidam sapiens dixit: leuiter castigatus reuerē
tiam exhibet castiganti, asperitatis aut nimis incupatio neq;
correct; recipit n̄ salutem habent. p̄ dicta p̄ba in c. cū Beato
apostolo q̄ d. distinct.

q̄ si fragat qd mulier obiri sevitia; licite ab eo diuertit
ut inc. ex transmissa c. literas ad fi. de restit. spoliatoy; c. de
benedicto 32 q. 1. l. consensu C. de repudijs.

Ex eadem rat. infert veraratio ad tem in l. fi. si apaxere
qd fuerit man. ubi patet q̄ male d. pietates filij; d. ficiebat
cogit eum emācipare. cui; t̄o nullia alia t̄e videtur n̄ si qd
nimia sevitia iure imp̄bar.

Similit̄ infertur ex eadem rat. explicatio ad tem in l. p̄ 23
ceptoris ad leg. aguil. ubi manifeste p̄bar p̄ceptoris nimia
sevitiam culpe; assignari et tribuit leuis n. dum taxat casti
gatio cessa est. docenti ut in l. Idet siq; p̄pe fi. ad leg.
Agl. deniq; quim obvianda; sevitia; in iure cedat et qu;

de appell.

LD

Secutia magna eē dicar tradit Menochius de arbitrarijs lib.
centuria 2. casu 133. quz oia huc tendunt ut dicamz quod
si superior in corrigendo modū excedat appellare liceat:

24

Ex quo sequitur qd cū excessus in corrigendo causā dederit
appellationi nāriū est ut causa qd vāminis in ipsa appe-
llat. exprimat ut ius commune huic appellationi reser-
tat ut docet Innocentius Panor. et Philippus De iur.
An et similit. qd appellatio pponit. Irregulari Juris tunc
ppter psumptz doli nā aliter admitenda est appellatio ni
st ex causa expressa iustificet. Et ptam singularem pboz
mādet inc. Romana & sicut de appell. lib. 6. quā sequit
Cobb plures referens impracticis c. 15 n. i. atqz adeo cum
impposito nō excessu correctionis fit causa ipsius appe-
llationis p inde de excessu stare debet ut iustificetur
appellatio x doctrinam Bart. in l. i. & aut ptoz negd in
flumine publico:

25

Præterea sequit elegans explicatio ad scil. trad. 11.
24 de reformat. c. 10. ubi pbat qd executio correctionis nu-
lla appellat. aut inhibiti. impediri debet, ut intelligatur
quando appellatio pponitur absqz expresse causz exce-
sus in corrigendo et qd inhibitiō decreta esset n̄ iustiffi-
cata prius appellat qd nāriū est ex supradictis et ex
tra inc. Romana & qd si obijciatur cuius tūc decisio res-
pū appellationis et inhibitionis hodie servari pcepit
in eodem scilio §. 22 de reformat. cap. 7. Vbi nāriū
est iustificari appellatqz ut inhibitiō sequat. n̄ tū vo-
luit conciliū ind. c. 10. omnino tollere appellatqz ubi
de correct. agit in casu quo modus in corrigendo excedit.

26

Similit. inferit explicatio ad tex. inc. irrefra-
gabili de off. ordinarij ubi Summ. P. agens de correct.
inquit qd nulla valeat appellatio correct. impedire ut
intelligatur ille tūc eo casu quo appellatio int. ponitur
sine expresse et excessu, tunc n̄ appellatio n̄ est su-

ficiens

Ad tra. in c. 3.

ficiens ad impediendā correctz ut supra probatū est. 1
Præterea id qd supra observauimus n̄ licere a correcte appe
llare nisi modis excedat, probatū pot̄ ex illo juris p̄rio 27
quo cabet qd quauis amoto excoꝛtore n̄ sit p̄missa iure
appellatio tñ si excedat modis in excoꝛt. facit appellā
re ut inc. nō uis j̄ hoc tt. c. quo ad s̄ultat̄ de re iudicā
l. ab excoꝛt. C. quorū appel. n̄ recip. ac p̄inde ex p̄io
excoꝛtus nāra est in appellat. quā amoto excoꝛtore
interponit ut docuit Bar. ind. l. ab excoꝛt. 30
Deinde p̄ explicat. n̄q̄ s̄ sciendū est qd quauis
in specie n̄ tñ nō recipiatur appellatio a correctione 28
quo ad effectū suspensiuū. Valēt tñ appellatio tñ quo
ad effectū deuolutiuū ut docuit cor̄ opinio 31
Tandē n̄ra p̄ncipalis r̄. Ultimā appellat̄ re
cipit ut habeat locū n̄ s̄m q̄ correctio v̄ reformatio
fit ^m in commune. Paet̄ si fiat ^m Statutuū intro
ductuū p̄ p̄tes commune v̄ p̄ regulā ipsius religio
nis quāuis p̄ tale Statutuū strictius ^{que} corrigatur ut
docuit Pañor. inc. l. incorrigendis n̄. 2. ad fi. de off.
ordinarij quod verū est q̄ Statutuū de nouo fit ^m
Verisimilit̄ sensuū quē monachi t̄p̄e p̄fessionis v̄
clericus t̄p̄e ordinatio n̄ habuerūt 32
Hic ita Statutuū superst̄ n̄ arḡ. quā imp̄io aduimus, 30
satisfacere. Non ō Stat̄ l. de h̄c inde. de p̄uone j̄ hoc
tt. nā p̄. qd ille t̄us obtinet eo casu quo modis excedit
incorrigendis excessibz hoc n̄ casu l. appellare ut s̄.
resoluitur est et docuit p̄ta in eod. c. de p̄uone et p̄ta fi.
h̄. quas cōter sequitur scribentes: 33
Similit̄ p̄. ad t̄m inc. licet incorrigendis de off. ordi. qd 31
ille t̄us intelligit̄ q̄ fiā p̄missionis excedit ut docuit p̄ta t̄ p̄bo
appellare: Ad Ultim. arḡ. p̄. qd l. a correct. fit in d̄
ita appellatio n̄ tñ tollit̄ defensio cū valeat appellatio quo
ad effectū deuolutiuū ut s̄ resolutus est. et ita absolvit̄ t̄us.

ad terminandum sit romana s. hoc t.

Appellans ad psequendas appellatuz habet annus et ex iusta cau-
sa bienniu. nisi iudex tempg moderet. si v appellans n psequat
appellatuz incio pcurato ad temp sequendas, de iusta manet appe-
llatio et sentia rata manet, in re q iudicata tra facta. Vide Rom n. 13 et 14
quod d. hanc de iudice esse.

1. In qua re i sic aig: si iusta causa inueniatur appellans et
post biennio admittit ad psequendas appellatuz q sentia n tra-
fir in res iudicatas. d. n. pbo ptermino. Ex rai. hoc t. ubi
p p impotentia p sequenda appellatuz admittit appellans ad
fias appellatuz psequenda et post bienniu q post lap-
sus biennij n est deserta appellatio nec sentia rata manet.

2. Sic insuigo: indultus iuri beneficiis nemini est
aufereendus ut in reg indultu herog. Ju. lib. 6. l. i. b. nec. n.
p bois factus iuri derogare oportet. D. de ferijs. l. adulter c.
ad l. i. ut de adul. l. 4. si quis d. n. d. d. de re iudicata. sol iu-
cessu est appellanti temp anni et ex causa temp biennij ad
psequendas appellatuz ut in nro tex et in cur. ei q appellat
c. det pub. appellacionis et inc. ei q 2. q. 6. q. huiusm. spg
q iudices moderari n pot.

3. aduersus eandem p. facit: Na si iudex defecit
appellacioni siue n deficiat neutro casu pot iuris tium bre-
uiare. q nra re iuro n subsistit: pbo an. rra si iudex detu-
lit appellat. hoc ipso iurisdicij ab se addicatur ut inc. cu
appellat. hoc t. in b. et sequenti n pot appellati tium
designare cum iurisdic. careat. si v iudex n detulit appellacioni
similit n pot appellati tium designare, q ex appellat. n admi-
ssa n pot se iurare: nam ex eo qd q impugnavit n pot bene-
ficiis. Seg ut in reg ex eo de reg. Ju. lib. 6. c. cu b. olim
de cens. q nullo casu pot iudex a quo tium breuiare.

4. Sic aig: si iudex a quo tium appellanti pseripit ad fini-
endas causam appellat. huiusm. assignatio tui nullig e momenti.
q frustra in nro tui iudici a quo moderatio tui pmissa est. an.

Ad tr. inc. 5.

Ex 50. pbo p' t'm inc. insinuat. j. hoc th. ubi de iudicem a quo n' posse
p' s' tribere superiori t'rum ad p' sequenda appellat' eius inferior
n' possit legem imponere superiori ex reg. Et in c. cui inferior 6.
de maiortate u' obed. c. inferior 2. dicit. l. minori D. de min.
q' iudex a quo n' pot' huc t'ud moderari : : : : :

5. d' n'iam de dup' bar qd si appellans intra annus v' sic 6
n'nius ex causa n' p' sequatur suam appellat' rata manet senia
et iudicatur sic aq'. Senia excommunicat' lata post appellat' le
gitimas n' d'ualificat quavis appellatio postea deserta ut inc.
de senia excommen. lib. 6. docuit q' p' rata manet senia
inc. si p' j. hoc th. q' n'ia de n' est admittenda : : : : :

6. d' n'iam t'm dup' bar sufficere appellat' p' sequi in 7
tra annus ad hoc ut appellatio n' censetur deserta atq' de bu
indem. si cui de appell. b. infra annus p' seq et p' n' tene
t' appellans q' q' bis ap' t' insinuat ille t' qd ad hoc ut
appellatio n' censetur deserta n' sufficit causa appellat' p' seq
intra t'rum, s' atq' requiritur ut intra eund' t'ud finiri debeat.
q' d' n' q' t'm appellat' p' secutz requit n' recte p' cedit : : :

7. d' n'iam de dup' bar qd iudex in causa appellat' 3
pot' t'p'g breuiare sic aq'. iudex n' pot' t'p'g legis breuiare p'
quam spali favore in causa alimentor' et t' n' restitut' meno
rum ut int. 2. v' s' p' raxo D. de re iud. q' iudex n' pot' mo
derari t'p'g legis dant' ad p' sequenda appellat' : : : : :

8. sic aq'. si iudex breuius t'p'g statuerit qua' iure de
cretis d' id qd dicit senis iudicis. Iudex p' legem u' p' bat ad
p' l. 4. s' si q' d' n'ario d' re iud. atq' p' n' coligit ex illo d' u
iudicem n' pot' t'p'g legis breuiare q' d' n' q' d' n' p' bat
sustinet non pot' : : : : :

9. et ultimo sic aq'. si appellas sua appellat' n' p' sequat' 10
tuc pars appellata poterit intra annus appellat' p' sequi ut
inc. oblat' v' t' igit' j. hoc th. q' appellans n' gaudet integro
anno ad p' sequenda appellat' cuius d' n' decidit t' : : :

Hic et alijs atq' n' obstantib' coram t' p' bat n' t' d' u.

probatio et.

qua appellanti anno recedit ut intra illu' liceat exequat' et ex iusta
causa alius anno adijci. prim' ap. nri de pbat etz bis in au. de
iur qui ingrediunt' ad appellat' coll. 5. bis in au. et q' appellat
et inl. fi. s. illud C. de p'ub'z appellat'ionu' c. ex rat. c. oblatz
57. v'z de iur. j. hoc h. d. clementina sicut de appellat. et de iure
nro Regio. 3. sonat bis inl. 7. h. 16. lib. 3. ordinam. l. u. h. 18.
lib. 4. recop. ~ ~ ~ ~ ~

12 2^a pars que docet posse iudice' ex causa trium iurij
ad psequenda appellat'z restringere pbat'z p' tim ind. c. obla
te v'z loquit. c. psonas. c. s'ultra. 4. v'z illor' iur. j. hoc h. c. quo
ad s'ultra. c. cu' causa desenia et v'ud. ~ ~ ~ ~ ~

13 3^a pars nri q' que docet qd si appellatio intra triu' m
psequat' rata manet senia, pbat'z p' tim ind. de m. sicut
ser. inc. 5. p. 44. j. hoc h. que iura loquit' tertio iuris, et i
dem e' dicendu' in iro iudicio ut inl. c. psonas. j. hoc h. l. 2.
h. 16. lib. 3. ordin. l. 2. h. 18. lib. 4. recop. l. 23. h. 23. p. 3

14 Preterea ante qua' ad decidendi ratz gradus faciend
minime adnotare p' mita' 3 primu' annu' ad psequend' ad
appellat'z latus' t'ji primu' fatale et 2 annu' 2^m fatale
ut est bis et t' glo' p'bo fatalius inl. 2. et inl. fi. s. illud
C. de p'ub'z appellat'ionu' d. dicunt aut' isti anni fatalia appe
llationis a fato. r. fine seu morte: q' sicut mors extinguit ho
minu' ita lapsus fatalius seu v'nius uig' fatalis extin
quit appellat'z ita explicat' Panor. ind. c. ex rat. n. 3. j. hoc
h. quem sequit' Maranta in speculo aduocatory. 6. parte
de appellat'ionibz n. 232. Senic gta ind. l. 2. Baldz
in l. fi. imprio C. de p'ub'z appell. ~ ~ ~ ~ ~

15 Supel' m' videre que sit nri q' ratio s. quarat' r. decidendi.
hu'z que indulget' ad psequenda' appellat'z possit mo
derari: et qd' gta magna h' a firmat' id statutu' fuisse
obviantanda' malitia' appellantiu' q' frauduler' et ma
liciose appellat' ad impediendu' p'oc. executz v' p' u' su'
Judicio. que decidendi ratio pbat' ex eo q' malijz h'ou'

n̄ est indulgēdū s̄d s̄ciādū x̄ tam p̄bo eius n̄c̄ inc.
 q̄ n̄ nulli de ueris. In n̄ p̄lam̄ar nemini ex
 sua malicia om̄dū reportare debere ut inl. itaq̄ D. de
 furtis. c. inuicem de iudicijs. c. stingu de dolo. Purp̄
 et nolite ferere innocentes nulli q̄ esset litius finis qd
 iura abhorrent ut inl. singulis de excep̄ rei iudicat̄ l. p̄pe
 radū C. de iudicijs. c. finem litibz de dolo et Numācia. Si
 q̄ de causis s̄ decretis est t̄m̄ iuris posse iudicē moderari
 q̄ ratio s̄firmar̄ ex l. 3. tt. lib. 3. ordinamenti:

N̄q̄ in decidendi rationi illa obstat difficultas nam qd
 t̄p̄ legē datus sine alio iudicis ministerio, tale t̄p̄ iu
 dice minui n̄ pot̄ ut docet eois opinio teste D. no in reg.
 indultus n̄. de reg. iur. lib. 6. Panormi. n̄ n̄. w̄ s̄d
 t̄p̄ anni vl t̄p̄ biennij iure dat sine aliquo iudicis mi
 nisterio ut patet ex n̄o t̄m̄ ex iuribz similibz q̄ t̄p̄
 anni vl biennij n̄ pot̄ p̄ iudicē moderari:

S̄d de sententijs s̄p̄uone s̄ decidendi rat̄ ad difficult
 ratem p̄ q̄ta magna h̄nllat. Juri minui n̄ posse nisi
 iusta causa inuenerit quare s̄t breuiandū s̄t idem
 p̄bat q̄ta p̄bo caus. in aut de religiosis s̄ om̄tē v̄ collar.
 Diac̄us Pere s̄ in l. i. tt. 3. lib. 3. ordinam̄. q̄ta p̄bo
 s̄alta s̄os n̄ue d̄as. at q̄ideo siue t̄m̄ fuerit iure s̄c̄
 sus ut ministerio iudicis siue sine illius ministerio pot̄
 p̄ iudicē moderari ex iusta causa, ita docet s̄z att. in
 A. 2. n̄. 4. D. de re iud. quē seq̄t Alex. b. n̄. s̄. igitur
 t̄m̄ qui ad p̄sequēdā suam appellat̄ concedit appellati
 pot̄ ex iusta causa p̄ iudicem breuiari:

Alius et t̄m̄ appellanti assignatur ad petendos
 Apollolos de quo loquit̄ D. in clem. quāuis de appell.
 Et ab eo s̄od. tt. lib. 6. l. iudicibz C. de appellationibz.

est et alius t̄m̄ s̄per iudicem s̄olet appellati assignari
 s̄. ad arripieudū iur̄ et sic intelligendū est est
 s̄s inc. quē n̄t̄ hoc tt. et inc. i. impio de elect. lib. 6.

de appell.

plures in modos assignandi tium appellanti referunt
 Maranta ubi s. n. 410. cu' sequentibus in q' obusca
 sibi p' lapsu tui a iudice obitu defecta manet appella
 tio quemadmodu' defecta censetur p' lapsu tui legalis ad
 p'sequenda' appellat' statuit ut in t'rio tui et tradit
 Accbedo int. 2. tt. i. v. lib. 4. recop. n. i. atq' idem s'm
 agendum erit de illa specie defensionis appellat' que dicitur
 q' p' lapsu tui a iudice assignari sive a iure ad
 p'sequenda' appellat'

20 aduertendum est qd' impeditis casibz defecta
 censetur appellatio quoad ius canonicu' et ecclesiasti
 ca' tribunalia. Sed et in tribunalibz secularibz du
 plex tantu' defensionis admittit species ut est videre in l.
 2. tt. i. v. lib. 14. recop. 1. Species defensionis puenit ex
 defectu p'sentationis tium, debet n. appellans se p'se
 tare coram iudice appellat' intra tium sibi ad id assigna
 natu' a iudice a quo. qd' si iudex appellanti tium non
 assignat tunc tenet appellans se p'sentare ultra por
 tus intra 40 dies. citra portu' v' intra 15 dies. si v' Rex
 fuerit in opido v' si appelleret a iudicibz opidi ad ma
 iore iudicem t' in o'ia n. tenet appellans se p'senta
 re intra 3. diem. si aut appellatur f' a iudicibz tui et
 iurisdictionis ad iudices opidi tunc appellans intra
 noue dies se p'sentare tunc tui ad die quo appellat' fuit
 delatum: quod si in his tuis appellans n' se presentauerit
 firma manet sententia et censetur appellatio defecta.

21 q' est addendum qd' cu' appellans intra t'p' a desi
 nita ind. l. 2. debeat se p'sentare cu' p'cessu causz inde fit
 qd' p' n' p'sentatu' p'cessu in t'p'ie defecta manet appellatio.
 atq' ideo si notarius requisitus noluerit totu' p'cessu signa
 tum dare, n' censetur defecta appellatio et hoc casu suffi
 cit cora' iudice appellacionis t'p'ias testimoniales p'senta
 re, et cautus tui semp' p'statz facere i'notariu' ut

05
 et de diligencia imp. sequenda appellat. specta ita
 docet Marcus de afflictis decisio 79. Marantubi
 supra n. 41. notat qta singularis pbo pposita in c.
 cupientes. §. qd si p. viginti de elec. lib. 6. idem exp. see
 pbar. in l. 3. ff. de lib. 3. ordinari. quz lex decernit
 qd in gradu suplicationis ob n. presentatū p. casu in tūo supli-
 catio habeatur p. deserta et firma maneat senia.
 Id circa legem 2^{am}. ff. de lib. 4. recop. quz si appe-
 llans se presentavit post triū pscriptū in d. l. 2. ad n. 22
 sa q. appellat. p. batur iniusta senia, aqua fuit appella-
 tam. an hoc casu judicanda sit appellatio deserta ma-
 xime si appellans expisse de desercione n. o posuerit qd
 aut in hoc casu n. sit judicanda appellatio deserta p. batur
 q. aut appellat. de deserc. n. o posuerit n. debet in-
 dex deserta appellat. p. nunciare: q. iudex ad utilitate
 privata n. debet imp. in officio p. parte n. petente ut in l.
 4. §. Soc. aut. judic. t. ubi D. de damno infecto. p. batur
 et q. in sp. bta veritate imp. casu p. batur iudex potest
 judicare ut in l. 10. ff. de lib. 4. recop. q. si senia p. batur
 iniusta n. debet ratam manere, nec transire in rem iudi-
 cata ex lapsu modii tui.

Inia in senia. §. qd in casu p. pposito sit iudicanda deserta
 appellatio p. batur cu. p. d. l. 2. in introducere firmam ob res
 uanda de presentat. faciendam corā iudice superiore, et
 contineat clausula de decreti irritantis. de desercione appellat.
 facientem si presentatio imp. dicitur n. fiat. q. rigor illius legis
 secūdo seruari debet qd quidem p. quam dicitur se. sed lex ita
 scripta est l. p. p. p. q. et agg. et sibi imp. uer appellat.
 q. se n. presentavit in p. re, maxime cu. bona causa et iustas
 haberet.

Neq. obstant fundam. rig. opinionis nā ad 1. quod
 appellat. expisse de deserc. n. o posuerit. R. iudicem ex
 ff. p. p. p. nunciare desertam fou appellat. et p. n.

petente ut dicitur *Auendano inc. i. p. 32. que se gl*
Joan. Guierre ⁱⁿ *practiciis question. lib. i. q. 103.*

25 *Reg. oblat* ⁱⁿ *fundamentu ex d. l. 10. ff. 17. lib. 4. re*
copilationis. q. d. lex non loqr in casu pposito de quo agi
mg. sd longe alia diuersa specie. vel 2. q. d. l. 2.
no aior est qua d. l. 10. ut aduenit Joa. Guierre Bubiis.
dicens in iudicijs inferioribz id locuB habere sup mi
na q. iudices ut ipse ait, quid faciant ipsi melius sciunt.

26 *Sd adhuc tunc ad l. 2. am. quiritur an eius rigor sex*
uari debeat in paxi q. appellans se presentari in d. l.
2. sd an n. se presentari ead p. causa, sd tantu pdu
ca literas testimoniales que vulgo dicuntur, et testimonio
de la appellation. an hoc casu lo qd n. se presentat p. ce
sus causae in d. l. legis 2. sd tantuB literis testimonia
les confiat appellatio deserta? Et qdem appellat. deser
ta fore pbat, q. pari formis in d. l. 2. requir. intro p
sentatio psonae, et p. cessus presentatio. sd si presentatio psonae
appellantis p se ut p. procuratorie n. fiat in d. l. deserta ma
net appellatio ut sup. resolutu est. q. similis omisio p. ce
tationis totius p. cessus deserta appellat. debet operare.

27 *In d. l. in asserendu est. f. qd impossita specie n. si de*
serta appellatio: q. n. va. essentiali est ut fiat presentatio p. cessus
in d. l. sicut presentatio psonae appellantis, ac inde practica
que hodie sexuat in oibz tribunalibz tam inferioribz qua
supremis tuiq. regnis ea est: ut appellans se presenter cora
Judice superioris appellationis in d. l. Secundu cu literis
et literas testimoniales sus appellat. abiq. p. cessu. Judex v
superior statim decernit suas literas citatoia d. alicia
pauem, et spulsoia d. rebelioneB ut totu p. cessu signatu
appellanti tradat intra centuB d. cum ab eo a signatu, ut pos
tea oia se p. duat. Ex qua practica satis appere obligat qd
quauis totius p. cessus presentatio n. fiat in d. l. Secundu
n. in oibz d. n. nunciatur appellatio deserta: ~ ~ ~

Quibz est addendum qd et postquam decernit p'dictis lre
 r' p'utoriales et lapsa s' t'ra p'sentandi p'cesum, in 28
 sapientis tribunalibz s'it' est, ut etz lapsis p'dictis t'ris si
 p'cesus inueniunt p'sentat'z inspicitur et iudicatur si d'orant
 d'ca bene v'l male fuerit lata sentia. Ita docet Aue d'ano
 respofo 2 n. 6. quem seqt' Joa. Gutierrez impracticus q. 9
 lib. 1. q. 104. si v' pars appellata post lapsu t'rum potest
 cora iudice superiori appellat'z p'nunciari d'v'rtam tunc
 data p' iuris ordinata ut appellans intra breue t'pus p'se
 tet p'cesum. alias aut eo elapso p' tabelione caus' dar
 pari appellat'z transumptum quoddam primi libelli et ex
 ceptionibz, et sentia simul ius m'adatis p'curatorijz par
 tium ex q'q' altis appellatio p'nunciatur deserta et sentia
 executioni m'adatur ut docet Acebedo ind. l. 2. ff. de 3.
 lib. 4. recopilatio nis n. 39.

Id dubitatur in cora quo iudice p'nunciatur appella- 29
 tio deserta? It. sub distinct' aut appellans n' d'um se p'
 sentatur cora iudice superiori et tunc petenda est appella
 tionis desertio coram iudice aquo. Aut pars appellans se
 p'sentatur cora iudice superiori et tunc petenda est appe
 llationis desertio coram iudice ad quem. 2^a qua' dicit' est in
 teligenda opinio Didaci pere' d' in l. 2. ff. de 3. lib. 3. ordinam.
 q'da 3. du' inquit iudicem aquo adu'ndu' ee sup' desertione
 appellat'z ut d'v' l'teras executoriales sup' sentia. id eni' d' in
 telig'ndu' e' q'do appellans n' d'us e' p'sentat'z cora iudice supe
 riori: na' si p'sentat'z eet n' recte p'cederet opinio Didaci se
 us ut aduertit Acebedo ubi s'.

2^a p' species desertionis appellat'z que in tribunalibz 30
 secularibz h'ic regni admittit' ea est: quando appellans post
 p'sentat'z n' scottur sua appellat'z intra annu' 3. p'currere in
 cipit adie appellat'z nis int' poru'us in l. 3. ff. de 3. lib. 3. ordi.
 et in l. 11. ff. de 3. lib. 4. recop. Greg. lope d' in l. 23. ff. de 3.
 ff. 3. et est notandus qd n' dicitur appellat'z sua appe
 llat'z p' se nisi ab eo p' d'curat' libel'z appellat'z grabaminu'

corā iudice superiori et pars appellata iterum docet Auen
dano responso 2. que sequi Acebedo in l. 2. h. d. lib. 4.
recop. n. 38.

31. aduersus illud qd duplex illa species de se appellatio nis
que in tribunalibz secularibz suis regni admittit non obtinet
eo casu quo a sententia condemnatoria decem milibus marapitinoꝝ
et si in eponitur appellatio ad citius v. l. confessorius ciuita
tis aut ville. tunc n. appellans tenet in 30. dieb. post appella
tione sepelire corā decurionibz et causā psequi finire, et solu
dere x. fram scriptas in l. 7. h. d. lib. 4. recop. alias n. ex
defectu pentionis et psecutionis infra predictū tempus appellatio
censetur deserta ut stat ex eadem l. 7. de quam plura tradit
Acebedo in eius expositioe Joan. Gutierrez Simpliciter lib. 1.
q. 107. et q. 108.

32. Venit quāuis in nro Regio annus indulgeat appe
llanti ad psequenda sua appellat: vix in Pontificio ac
ppellans n. in Sabar annus ad psequenda appellat: sed
biennius. Si iusta causa inuenitur, ut patet ex nro dū.
n. n. sufficit qd appellans se impedit fore pber nisi
impedimentum tale esset qd n. potuerit p ipsum appellan
tem remoueri et sic debet ee impedimentum inuitabile ut ca
pse pbat in aut. de i. g. in gre. diu. ad appell. coll. 1. b. aut
p aliam qualibet causa ad inuitabile, idem pbat tes in
l. fi. & illud l. de tribz appellationibz. et id manifeste
pbat quia appellans impedit ad iudicem v. l. alias pot
impedimentum remoueri si q. impedimentum tolli pot n. potuerit im
pedimento se iurare ut in l. q. diubz impio d. de cond. erde.
l. 9. pot. 38. d. de reg. iuris. c. fi. de elec. c. i. d. i. ne sede
vacante lib. 6. n. n. sufficit dicere se impedit nisi pber
se adhibere diligentias nec potuisse adu. expedire ut in
l. q. meatus d. de remilit. et x. hunc modum intelligendi
fina pnda pba illa nri tex. b. ex nra et euidencia causa.

33. His adicitur qd cū appellans iure nro habeat biennium ex

Evidenti causa ad psequenda appellat. ut stat ex nro inde segt
 Itari n̄ debere appellanti assertioni, sed ipse appellans probare
 debet causā ut notant Panormit. Philippus Decius et Beronig
 n. neq̄ etz imp̄sito fides adhibenda eēt iudici assertenti impe
 dimentis existit; ratio est q̄ illi assertioni iudici imp̄iū
 diūū partis n̄ credit, nisi quare ex altis p̄cessus obtineat x̄ d̄m
 inc. qm̄ d̄ falsam iuncta q̄ta p̄bo p̄sumat. de p̄barionibz. t̄m
 in c. cū anobis. detestibz. facit et ratio ind. s. forte D. decas;
 t̄m si pecul. 6. Veritate. n̄ spectamz n̄ quod quis finxit: ~

Ad huius resolutioni illa refragar difficultas qd̄ iudici 34
 semp̄ fides est adhibenda cū p̄eo p̄sumatur ut in l. 2. c. de
 off. ciuilit̄ iudicibz. et inc. imp̄sentia de renūciat. p̄. ubi
 verit̄ p̄iudiciū notabile partis iudici n̄ credit nisi quare
 ex altis p̄cessus obtineat, ut ind. c. qm̄ d̄ falsā, d. c. cū anobis;
 ac v̄ ubi verit̄ modicus p̄iudiciū veluti in delegat. causz
 p̄p̄ impedimentis, tunc iudici credit, et ita est intelligen
 da q̄ta p̄bo exonerare inc. pastoralis de off. delegat. ~

Adver̄ d̄b̄ est qd̄ in romana curia multo aliter se 35
 res habet, siquidem n̄ probata causa impedimenti recedit bic
 n̄n̄is, quod p̄cedit m̄ intra annus aliquis alioz fear ut tes
 tatur Catoroz̄ decisione. 6. th. de appellationibz n̄. 8. ~

Deinde sciendū est huius biennij qd̄ r̄e nro Pontifi
 cio dat appellanti ad psequenda appellat. ipso r̄e ipse 36
 re absq̄ nullo remedio restitutionis in integrū ut notat
 q̄ta p̄bo lapsus t̄p̄is inclem. vnica de in integ. restitue
 iuncta q̄ta fi. inc. sieleltis de elect. lib. 6. notant d̄d̄ 5. et
 ind. c. ex rat. s. hoc t̄. ~ ~ ~ ~ ~

His en̄ addendū est qd̄ si appellat. fuerit imp̄ditz in 2 anno 37
 ex legitima causa impedimenti recedit biennij ad psequenda ap
 pellant. x̄ t̄m ind. c. ex rat. s. hoc t̄. ~ ~ ~ ~ ~

Ad dubitat̄ m̄ an hoc triennij qd̄ appellati dar̄ sit ei in 38
 d̄l̄ q̄d̄ p̄ iudicibz ex iuri disposit. an d̄ p̄ beneficiū resti
 tutionis in integrū et qd̄ qd̄ triennij recedat appellati

nam de vba illa nolumus iudicium generare n' esse
intelligenda de iudicio respectu expertarum et sumptus
litis. Id de iudicio respectu earum principalis ut stat ex
lod. c. ex ratione:

Id d' Superiores de eorum opinionibus qua assertus 43
fuit impedito in 2 anno recedendum p' beneficium resti-
tutionis in integ. triennium integrum, obstat grauis diffi-
cultas, na' inde legit appellante impeditum in 2 anno n'
esse restituendum ad 7. annus integrum. Id sm ad tantum
tempus quatuor fuit tempus impedimenti ex res. tra. in d. e. vni-
ta de integritate restituit. et p'bat rat. q' tantum debet
afere restitutio quantum abtulit le. i. c. al. quod si minor
& restitutio de minor. facit q' ta. fi. in d. c. si est lectio de lect.
lib. 6. de iur. innocentiis in d. c. ex rat. ad fi. et b' Panor.
n. 9.

Id p' resolut. Si uis difficultatis et declarat. Superiorum 44
de. fit vera resolutio q' tati non e' appellante impe-
ditus in 2 anno ad tantum tempus restitui quantum triennium
ad sua p'sequenda appellat, atq' ides si triennium
fuerit narium d' Superiorum d' de subueniendum erit, et
q' tam a. h. et triennium datur. Si q' ad expeditur ea tan-
tum tempus ~~q' tati~~ sufficiat quatuor fuit tempus impedimenti illud
sm indulgendum erit, et ita procedit difficultas ad ultra
communem opinionem:

aduentu' tunc qd' etsi iure appellante recessa sint 45
p' dicta tempora ad p'sequenda appellat in ex causa
poterit cuiusm' temp' breuiare ut exp' p'bat tra. in b.
nisi recessus tempus iudex fuerit moderat' q' trium Ju-
ris pot' iudex moderari. Id siue sequentis que ex
nro tra. manifeste coligitur obstat illa illa difficultas
ap'rio p'posita ex tra. de p'cili in l. 2. v. Id per ratio

triennium

D. de re jud. d. illi vs pbat Judicem n posse tpus Legij
Crevi a re p'tex quam in causa alimentorum et restitu. e
minoru qd est apere d ea quz impio eiusdem legi secundu
dixerat J. Nulog. f. tpus legij Judicem posse quartare: 3. d.
Cui difficultati Respondet Bartolo in eadem l. 2. exi
 timans d. legem 2. impio esse intelligenda in eo q tullei se
 tencia d. his n. J. uder pot tpus Legi breuiare. ac uero vs sd
 praro debet intelligi in executorie qui n pot tpus mutare aut
 breuiare: 3. d. 3. d. 3. d. 3. d. 3. d. 3. d. 3. d. 3. d.

Idem Hic explicatio Bartoli sustineri n debet, com
uini n. ex Xbi d. legij 2. b: si alimenta ali qb, stitu:
ant, quz Xba executioi aplicati n debent, sd iudicij arg'ter
in l. eadem rat. D. de feijs. exquat. colligitur munus
ppium Judicij esse alimenta stituere, quinimo et si fa
keam d. d. vs. Id praro, intelligendu fore in executorie:
 adhuc tn multo uerig ut et; executores ex causa posse
 tpus legij quartare, ut aduertit alexā d. in d. l. 2. impio.
 Quaz pt dicendu ut dictu vs Id praro n re fraga
 ni p'uo eiusdem legij 2. Id potius eadem ue nire ex d fi
 mare superiora. Dixerat n. J. Nulog impio eiusd. legij
 Judicis ex causa posse tpus legi definitu progare v l'quar
 tate: sd s tatem d'firmat in vs Id praro quasi dicat:
 immo praro in aliquib; casib; tpus legij seruari ut in
 causa alimentorum et in restitu. minoru in qq feres eper
 Judex tpus moderatus. Non q d in eis id fieri possit sine
 causa t ut n nulli male arbitrari. // sd quod in eis suffi
 ciat p'causa eoz favor quasi alia causa n sit naua: ~

Hinc inferit vera explicatio ad tam in l. 4. d. si q sde
natq D. de re iudicata in illis Xbi: sd si qdem minore diem sta
tuerit Judex tpe legitimo repletur ex lege qd tenis Judicij dest
quasi velis J. confultu Judicem n posse tempus legij quartare
progare autē posse ut stat ex lo d. d. si q s con dem natus vs sim
 librem. in etiq res explicat. Variq ss. doctoz senis et q dem

qta xpo coartat ind. l. 2. D. de re jud. occurrens difficultati air
ideo ind. d. si quis condemnatus supletur p legem tuis qd iudex
breviarius, quia iudex sine causa tuis legis breviter proga
tio v tuis facta in eodem d. si quis condemnatus valet quae
rogatio et sine causa robus firmitatis obtinet.

Sed certe hec qtz sentia absolute et simpliciter sumpta sui
tineri n pot q nec rogatio tui facta sine causa valet ut stat
ex d. l. 2. ubi ita etigir causa in coartando sicut imp rog
do trium iuris (ut utiq casu par sit ratio i tui ind. ius civile d.
de iust. et iur. atq ideo dicendum est qd rogatio et coartatio
termini iuris causam requat ex d. l. 2. et o vid ind. d. si quis
condemnatus coartatio tui fuit nulla ex defectu eaz et sic
supletur p legem qd deest. Prorogatio v tui valet et sine
causa quamvis p appellat re tindi potuerit.

Ingranda tr. est differentia ratio. et qdem si recte p per
damus iuris iudicamentu ind. d. si quis condemnatus ea ratio ex
cogitari pot, nam quoties lex assignat tuis in alicuius fabo
re d ut est tuis iudicari de quo ind. d. si quis condemnatus, qui
tuis datur in faborem condemnati ut int. intra dies. D. de re
iudicata, tunc coartatio tui sine causa tanq. d. intentione d
legis est nulla: rogatio v cu n sit contra intentione d
legis id p intentione d, valet et rescindi possit p appellat
e doctrina d. p. mitari inc. prudentia n. 5. de off. deleg.
e nio v quando lex assignat tuis in danti alicuius videt
eo elapso qui amittit ius suu d. hoc casu rogatio tui sine
causa tanq. facta d. intentione legis est nulla: coartatio
v sine causa valet tanquam facta p intentione legis
quamvis p appellat rescindi possit ut inc. oblatz s. hoc th.
in illis xbis: Sane valet rogatio ex qz xbis stat
tuum iuris rogatio n pot tanqua inductu in danti d
(de quo tuis statim specialiter mentio habenda est) sic et
breviarius datur appellanti ad psequenda d. appellat
n pot rogatio sine causa ut q datur in danti d. coar

de appell.

25

tari in potestate sine causa: ~ ~ ~ ~ ~

52

Neg. hinc resolutioni obstat tunc in cuius specie
 coartatio et moderatio tunc causam regit. D. textum nunc
 si require causa ad validitatem actus. Id ad id tantum
 requiret ne dicitur materia appellandi: nam quavis vali
 da sit moderatio tunc sine causa tunc pot. tunc appellat. rescindi.
 quia appellatio eo ipso justificat ubi tunc tunc prescriptus fue
 rit mutatio, nisi ex altera p. causa agitur ut docet Alex.
 ind. l. 2. n. 17. de re iudicata. Appellatio aut statim in
 poni debet q. iudex tunc in mutavit, alioquin reputat
 mutatio tunc sponte p. partem recepta ut docet Panorm.
 in e. quo ad sublat. p. b. m. t. de senia et re iud. Causas
 autem p. p. t. quas iudex possit tunc legi mutare, refer
 sent. Bart. Jo. de. et Alex. ind. l. 2. D. de re iudicata.

53

Cap. dicitur et deducit explicatio ad tam in Capite
 oblat. i. hoc t. in v. lo. igitur t. Id ne valeat p. rogari, tunc
 manifeste p. bat annum vel biennium iure concessu appe
 llanti ad p. sequenda appellat. p. rogari n. posse. ~ ~ ~ ~ ~

54

Cui difficultati respondit gl. p. bo. p. rogari in eod.
 c. oblat. dicens decisionem illius tunc intelligenda fore si
 ne causa: at v. iudex causa inveniencie tunc ille p. ro
 gari et minui potest ut t. t. n. n. d. ~ ~ ~ ~ ~

55

Hic ita stituitur superest in respondere ad arg. p. prin
 cipalem n. d. t. c. Neg. oblat. i. ex tunc ind. c. ex ratione d.
 f. hoc t. ubi et elapso biennio admittit appellans ad p. se
 quenda suam appellat. cuius tunc p. bat n. d. c. nam D.
 tam n. d. n. d. sup. l. d. esse p. tam ind. c. ex rar. nonne quod
 appellans in biennio fuerit impeditus amitti possit post bie
 nium t. x. gl. m. 1. h. atq. ideo dicendum est stante legi
 ma causa impedimenti biennium p. rogari posse et t. d. t. u
 enniis neg. id excludit n. d. t. c. decisio: ~ ~ ~ ~ ~

56

Neg. oblat. 2. arg. ex reg. indultu. s. indultum

C.

a se beneficiū nemini ee auferi dū q. tempus iū concessū
 appellanti n̄ pot iudex moderare, nam *De regula illa*
 non obtinere existente iusta rationabili causa. Tunc
 n̄ pot p iudicē moderari ut exp̄ste decidit in *Docuit Me*
noctū de arbitrarij lib. 2. c. 1. i. casu i. n̄ 9. id q̄ sa
lis aperte p̄bat in d. l. 2. de r. iud. Si q̄ declarationis ratio
 est q̄ a legi disposit. ob iustā causā recedimz ut int. si
Somin. d. d. mandati. ubi p̄curator ex caa pot mādare
trius illiq̄ qd dng mādavit tradit And. Fr. a quibz
de penis temporandis imp̄fall. n̄ 25.

Neq̄ oūltat *3. arg. m.* quo iuribamur p̄bare iudi- 57
 cē a quo n̄ posse trīs appellanti assignare qd p̄barimz
 duobz fundam. 1. erat qd iudex q̄ detulit appellat.
 ex hoc iurisdic̄ ab se abdicauit, q̄ talis iudex tan
 quā iurisdictionis expert n̄ pot trīs appellati assigna
 re. 2. fundamentū erat qd iudex q̄ non ^{detulit} appellat.
 similiter n̄ posse trīs appellanti assignare quia nō
 pot se iurare ex appellat. ase n̄ admisa quā exp̄ste
 impugnavit.

ad 1. fundam. arg. *De* qd et si verū sit iudi- 58
 cē q̄ detulit appellat. ex hoc iurisdic̄ ab se abdicare
 id nō habet locū in ijs q̄z tendit ad facilitatem
 expeditz causz appellat. arg. *Trīs inc. cas. teneamur* 17.
5. ff. de iur. dicit. cois. opinio iudicē q̄ detulit appellat. po
ste trīs assignare tette Philippo Decio tr. n̄ 16. p̄
 qua opinione est q̄ta p̄bo dicitur *inc. 2. de mati*
m̄ 3. l. 1. inter dicitur edic̄is.

ad 2. fundam. arg. *De* qd iudex q̄ n̄ detulit 59
 appellat. potest etz trīs appellanti assignare: nam si
 iudex q̄ detulit appellat. id pot facere quāvis iurisdic̄
 ab se abdicauerit, multo fortis iudex q̄ n̄ detulit appellat.
 pot trīs appellati assignare cū iurisdic̄ ab se n̄ abdicauit

detulit

de appell.

vlt. p qua opinione facit sic inc. i. de appell. in b. b.
 appellatio no sit admissa. et inc. oblatz s. h. tt. 6. nec
 dilatu appellacioni fuerit. quz iura loquunt eo casu
 quo iudex appellat. n̄ debet. et tande iura illa p̄bat
 sunt iudicem posse t̄iū abrenuare. q̄ iudex q̄n̄ debet
 appellat. pot̄ t̄iū appellati assignare.

60 Id̄ certe resp̄ iudicem q̄n̄ debet appellat. Verior et recep.
 tior est opinio quz docet sunt iudicem n̄ posse t̄iū appellat
 ti assignare ut docuit Innocentius inc. fi. de accusationibz.
 cuius opinio cōtra recepta est ut testat Philippus De iur. et be.
 xxiij. h. n. 17. Neg obstat t̄iū in d. c. i. hoc tt. lib. 6. et in
 d. c. oblatz s. hoc tt. nam q̄ quod iura illa d̄ loquunt
 de t̄iū assignat. debent intelligi 2. vios iuris, nempe si de la
 tum gl̄a appellacioni n̄ aliā ut aduertit Verioij h. n. 18.

61 Non obstat 4. arg. quoz p̄barimz iudicem a quo
 n̄ posse t̄iū assignare ad finiendā caam appellacionis.
 nam q̄ qd̄ t̄iū iuris dat ad finiendā causā appellat.
 ut p̄batur in clem. sicut de appell. t̄iū v̄ iudicis n̄ ad id
 datur ut intra illud appellans debeat causā appellat. fi.
 nire, sed s̄m datur ad teptentandū et inchoandā lites
 coram iudice superiori, quia alia, si daretur ad finiendā
 causā esset imponere legē superiori ut inq̄t t̄iū in d. c.
 ex insinuac. s. h. tt. Unde sequi qd̄ adduc factat assignat.
 t̄iū p̄ iudicē a quo integru habet annū appellat
 et ex iusta caa v̄iū iudicis et n̄o v̄iū ita resoluūt q̄ t̄iū
 p̄bo recitius v̄iū Verioij dicit, Docet Casiodorus decisione
 4. tt. de appell. dicit cōm Verioij h. n. 12.

62 Neg obstat 5. arg. quoz p̄barimz qd̄ l̄ appellans su
 am appellat̄ deserat, et eam n̄ p̄sequatur ob id t̄iū senten
 tia non dualescit nec rata manet x̄ t̄iū inc. l. de
 Senia excommun. lib. 6. ubi Senia excommunicationis n̄
 dualescit quāvis appellatio deserat. It̄ cū gl̄a in eod. c.

Et p^obo qualescat si illa rem obtinere in excomuni-
 cat. que lata fuit post appellat. Legitime interposi-
 tam, que quidem Excommunicatio statim fuit nulla
 ex defectu Jurisdictionis cui p^o appellat. suspensa fuerit
 Jurisdictionis Judicis, ut p^o in c. p^o tuas de Senia excom.
 c. 2° stringat de off. deleg. c. 10° et de Senia excomunic. lib. 6.
 argi^o heo cum in d. c. de Excommunicatio fuerit nulla, p^o defectio-
 nem appellat. n^o qualescit, q^o n^o firmat tractu t^opis quod de iur.
 n^o sortitus effectum ut in reg. n^o firmat de reg. Jur. lib. 6. mul-
 to a litis seris habet quando appellatio est interposita post
 Seniam ut stringit in specie n^o i^o s^o, nam cum huiusm^o ap-
 pellatio n^o annullat Sententias sed suspendat eius effectum
 ut in c. Venientes de iur. iurando et in c. spe s^o h. 1°. p^o inde
 si appellatio deserat cesat suspensio et qualescit Senia
 p^o inde ac si appellatus n^o fuisset ut in l. furti D. de iur. q^o
 notantur in familia l. si. illud C. de t^opis appell. b^o: tan-
 quam si ab initio minime fuisset p^o vocatus, quam explicat
 q^o secum c^otes. DD^o in eod. c. l. q^ota p^obo rata manet se-
 tentia in d. c. spe s^o h. 1°.

Ex qua solut. deducit amplificatio ad t^o in ind. c. l. ut 63
 eius t^o decisio habeat locum non s^o in excommunicat. Senia
 Verum et in qualibet alia Senia que est ipso iur. nulla: nam
 si ab ea p^o vocatus fuerit et postea appellatio deserat p^o p^o
 hoc n^o qualescit Senia ut adnotavit q^ota p^obo excommuni-
 cat. in eod. c. l. qua b^o secum DD^o.

Ex huiusm^o amplificat. oritur limitatio ad n^o t^o in iur. 64
 scilicet eius decisio quatenus docet Seniam qualescere post
 defectum appellationis n^o habeat locum in defectu appellationis
 quando Senia fuit ipso iur. nulla.

Ut 2° p^o ad arg^o ex d. c. l. ideo in illig^o t^o specie: 65
 Secum defectu appellat. n^o qualescit excommunicationis Senia
 q^o defectio appellat. operat^o validitates Senis p^o fictions

21

de appell.

retro et alia, nā qui n̄ segt^r appellat, fingitur n̄ appella
 se erideo qui a sententia qua exogatur infamia appella
 ur, si postea deserat appellat, retro infamū est. d. l. fū
 ti. Et d. d. illud 6. tanquā si ab initio minime fuisse pro
 catū. Sed in spiritualibz fictione locus n̄ est, Id n̄ est
 Temp attenditur ut adnotatur Archidiacony inc. Unico
 de uoto lib. 6. quem segtur Cobb. inc. alma mater i. p.
 §. 10. n. 6. q̄ in censura excommunicat. n̄ est admittenda fūxi
 fictio ut retrahatur: ratio est, qm̄ q̄gtas est qui dat caam p̄
 fitioni, ut in l. q̄ in utero. D. de statu hom. l. postliminiū
 D. de captiuis, docuit Bar. in l. si is qui p̄emptore n. 67.
 D. de usucap. Sed in p̄posita specie excommunicat. q̄gtas
 oia de fūxi: qm̄ q̄gtas n̄ est qd̄ excommunicatio retrotra
 hat ad p̄p̄ Latz Teny, quo p̄p̄ appellans d̄tumax n̄
 fuit.

66 Neḡ obstat 6. arg. quo p̄bauimz qd̄ ad hoc ut
 appellatio n̄ censetur deserta non sufficit caam appellat.
 p̄seḡ intra triūz, sed et requirit ut intra eund. d̄us caa
 finiri debeat, ut in clem. Ticut de appell. cuius d̄ius p̄bat
 d̄is n̄ s. sufficere appellat p̄seḡ intra triūz ad hoc ut
 appellatio n̄ censetur deserta. R. d̄m̄ n̄us intelligē
 d̄us ee p̄ d̄m̄ in d. Clementina sicuz, nam d̄us d̄is dicit:
 caam appellat. fuerit p̄secut, intelligit itaqd̄ intra
 annūz caam finiat, ut dicit ind. clem. Sicut, et in l. u.
 ff. d. lib. 4. recop. atq̄ ideo appellans sup̄ hoc tenet insta
 re apud iudicē, ut in l. fi. d. illud C. de p̄p̄ibz appellat.
 tenet etz ei a cta cāq̄ tradere, ipsūzq̄ instantes interpella
 re ita ut quātū est in ipsa p̄ appellatē caa sit finita, ut
 ad uerū Salicetū in ead. l. fi. d. illud: ~ ~ ~ ~ ~

67 Neḡ obstat 7. arg. quo assertūz fuit iudicē n̄ po
 sse moderari p̄p̄ Regi ad p̄sequendā appellat, et arg.
 erat qd̄ iudex s̄m̄ p̄t p̄p̄ Regi breuiare speciali favore

Adta. in cap. 5.

in caa alimentorū et in relictis minorū ut in l. 2. v. 1. d. 1. de re iud. q. iudex in caa appellat. n̄ poterit t̄p̄ legis breuiare. Sicut in difficultate sup. occurrere fuit. Et in d. d. v. 1. d. 1. de re iud. n̄ refragari n̄q̄ decisioni sed potius eidem uenire, qd̄ manifeste apparebit si aduertam in n̄ro t̄u p̄ bari iudicem ex caa posse t̄p̄ legis moderari, qd̄ similiter p̄bat in d. v. 1. d. 1. de re iud. quasi dicat J. C. immo p̄ raro in aliq̄ casibz t̄p̄ legis statutū seruat, ut in caa alimentorū, et in relictis minorū, inq̄q̄ fore semp̄ iudex t̄p̄ legis moderat. n̄ qd̄ in eis id fieri potest si sine caa ut qdam male arbitrari fuerit, sed q̄ in eis sufficit p̄ caa t̄p̄q̄ favor quasi alia caa n̄ sit n̄cia, qua solut. inspecta n̄ p̄bat ille v. 1. d. 1. de re iud. qd̄ in caa alimentorū et in relictis minorū possit iudex t̄p̄ moderari, cuius re vera t̄p̄ legis generaliter ex caa moderari possit. et sic iustissime in t̄p̄ legis ex caa potuit p̄ iudicē moderari.

Neq̄ obstat d. arg. ex d. l. 4. §. si quis condemnatus 67 de re iud. in quo t̄u expresse p̄bat iudicē n̄ posse t̄p̄ legis breuiare, nā inq̄t ille dicit quod si iudex minorem dies statuerit t̄p̄re legitimo repletur ex lege qd̄ senus iudicis deest. q̄ frustra iudex t̄p̄ legis moderatur si quod deest suplet p̄ legem. R. quod id circo moderatio t̄u iuris fuit nulla in d. §. si quis condemnatus q̄ caa defuit, et ob id suplet per legem qd̄ deest. at v̄ in specie n̄ri cas n̄ supletur p̄ legem. t̄p̄ qd̄ iudex moderatur q̄ moderatio t̄p̄ris fuit facta in caa. rat. autz defuit quare in d. §. si quis condemnatus coartatio t̄u fuit nulla ex defectu cas, et in proq̄atio t̄u et sine caa valet, iam s. atulim in explicat. d. §. si quis condemnatus.

Neq̄ obstat Ultimū quo p̄barim qd̄ si appellans n̄ 69 p̄sequat suā appellat̄z intra annū. Sine intra t̄uū iurij

pars appellata poterit et intra annu[m] siue intra triu[m] m[en]su[m]
 appellat[ur] p[er] seq[ue]nt[em] g[er] appellans n[on] gaudet h[oc] leg[is] ad seq[ue]nt[em]
 tam appellat[ur] ad arg[ue]ndu[m] hoc respondet Bart. In aut[em]
 si g[er] appellat C. de p[ro]hib[itis] appellat[ur] cui[us] solutio refutatur
 Panormit. inc. oblat[ur] n[on] t[er]m[in]o j. h. t. quap[ro]pter Vera solu-
 tio sit q[uo]d cu[m] iura maxime curent, ut sit litius finis, ne
 lites fiant immortales ut in l. p[ro]cedendu[m] C. de iudicijs, et
 inc. sine l[it]ib[us] de dolo, et aliq[ui]d d[ic]tingat q[uo]d appellans ce-
 saret in p[ro]secu[ti]o[n]e appellat[ur] tunc ut sit litius finis p[ro]missu[m]
 est p[ar]ti appellat[ur] appellat[ur] p[er] seq[ue]nt[em] et intra triu[m] m[en]su[m] ut
 p[ro]bat[ur] in d. c. oblat[ur]. Id est aduertendu[m] q[uo]d tunc t[er]m[in]u[m]
 pars appellata poterit p[ro]sec[uti]o[n]e quando vng[ar]iensis super l[it]er[is]
 h[oc] leg[is], ut p[ro]bat[ur] in c. et qui 2. q. 6. p[ro]aduenit Panormi-
 tan[us] ubi supra. q[uo]d absolutu[m] iste d[ic]t[ur]. ~ ~ ~ ~ ~

ad t[er]m[in]u[m] in cap. p[ro]t[er]ea 40. h. t.

Si senia excommunicat[ur] suspensionis et interdici sub d[ic]t[ur] lata
 fuerit, suspenditur, si ante condici[on]e[m] existencialis fuerit appellat[ur].
 1. Inquam 30. i. sic arg[ue]nt[ur] Senia excommunicat[ur] lata sub ea d[ic]t[ur]
 d[ic]t[ur] si intra certu[m] t[er]m[in]u[m] aliquis n[on] satis fecerit, nullig[er] est mome[n]t[um]
 ti ut inc. Romana s. caueant, de senia excommunicat[ur] lib. 6. q. 2. p[ro]p[ter]
 vi rat[ur] Senia excommunicat[ur] lata sub ea d[ic]t[ur]. Si intra vigin-
 dies Semp[er] n[on] satis fecerit, inutilis reputari debet. Si igit[ur]
 inutilis est, et nullig[er] momenti frustra h[ab]et appellatio requirit
 ad suspendend[um] excommunicat[ur] effect[us].
 2. Inria 30. du[m] p[ro]bat[ur] q[uo]d ad suspendend[um] effect[us]
 Senia d[ic]t[ur] Satis. Et q[uo]d appeller[ur] ante d[ic]t[ur] euentim,
 et si t[er]m[in]u[m] ad appelland[um] iure s[an]ctu[m] t[er]m[in]u[m] fuerit elapsu[m].
 Sic arg[ue]nt[ur] Si a Senia sub d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] appelland[um] sit appella-
 tio est incepta intra t[er]m[in]u[m] ad appelland[um] iure s[an]ctu[m] t[er]m[in]u[m]
 ab ipso die lat[ur] Senia p[ro]cedendu[m] ut inc. quo ad sultat[ur] 31.
 de Senia et re iud. q. 2. post[er]m[in]o 10. dies dari ad appelland[um] fue-
 rint elapsi n[on] sufficit ante d[ic]t[ur] euentim appellare ~

DC.
 p[ro]ba sing[ul]a.
 Pr[imo] requirit[ur] frui[us]
 siq[ue] iudex ita p[ro]le
 ut am
 nisi Semp[er] n[on]
 intra 10. dies satis fe-
 cerit, te excommunica-
 tu[m], s[ed] suspensu[m], aut
 interdici[us] ee. cognos-
 cas ille inq[ui]t[ur] fortu-
 si medio t[er]m[in]o appe-
 llans, ad diem, ta-
 tu[m]z minime satis
 fecerit, v[er]o ille d[ic]t[ur] tali-
 legat, aut ineposit[us]
 appellat[ur] t[er]m[in]u[m] exis-
 t[ur] v[er]o aut nobis
 q[uo]d Semp[er] n[on] appella-
 t[ur] obstaculo debeat
 impedire = fact[us]
 Absolut[us] 3. A. P. x

2. 1.
 2.

Ad eam in cap. p. rera 40.

3. Sic arg. appellatio interposita post lata excommunicatio 3.
 Sentiam, ipsam excommunicatio n̄ suspendit ut in c. paltora
 c. 3. v. ubi j. h. tt. Id h̄ lata fuit excommunicatio p̄iug.
 q̄ appellatio que postea subsequit̄ n̄ pot̄ suspendere.

x Excommunicatio

4. arg. cum gta h. q. dicitur sub dicit. celebrat, et dicitur ex-
 titur perinde habet, ac si apud a Ju d̄ har ut in l. potior D. 4
 q. potior in dign. Sab. b. cu. n. conditio semel extitit p̄inde
 habet ac si illo tpe quo stipulatio interposita est sine condit.
 facta esset, ad idem e' t̄ in l. natio impio D. de penic. et om.
 re vendit, Id in specie n̄ t̄ conditio sub qua excommuni-
 catio lata est, extitit, cu' satis factio facta n̄ fuerit in tra-
 ctum ut patet ex illis vbi: ad diem statutu' s̄ minime sa-
tis fecerit. q̄ in n̄o t̄ excommunicatio perinde haberi debet
 ac si apud uel lata esset: quo casu p̄ appellat̄ postea sub
 se cuta n̄ suspendit, ut in d. c. paltoralis §. v. ubi j. h. tt.

no decidendi.

his arg. n̄ obstantibz in dicitur est p̄inde: quia p̄batur
 excommunicatio sub dicit. lata suspendi si ante conditionis
 eventus fuerit appellat̄. Niḡ t̄ ratio ea est: q̄ ex-
 communicatio lata sub dicit. v. die n̄ q̄ afficit eū in quem
 fertur, donec dies, v. dicitur eueniat, et ab eo die t̄ vires
 habet, atq̄ ideo si ante illud diem interposita fuerit appella-
 tio, excommunicatio suspendit, cu' n̄ dicitur vires habuerit.

4. qd arg excomuz
 excommunicatio se
 um habeat.

Ex quo sequitur qd si excommunicatio sit pure lata p̄ appellat̄
 postea sub se cuta n̄ suspendit, ut in d. c. paltoralis §. v. ubi
 j. h. tt. Ratio d̄ fieri q̄ ea est, q̄ excommunicatio uel lata iam bi-
 res habuit, quas n̄ dicitur habet d̄ ditionalis excommunicatio.
 Nō t̄ ob id intelligere debemz qd excommunicatio d̄ ditionalis sit
 nulla, et n̄ teneat, ut sentire v̄ gta h. n̄ re vera condi-
 tionalis excommunicatio tenet, et eiq̄ effectz sit suspensio in
 eventus d̄ ditionis. Quod manifeste p̄bat̄, nā si exmu-
 nicatio d̄ ditionalis n̄ teneat, n̄ reconualesceret adue-
 niente d̄ dicit. q̄ qd ab iniurio de uel n̄ subsistit tractat p̄
 n̄ dualis sit ut in reg. n̄ firmat̄ dereg. Ju. in b. Id h̄

adueniente ditione si appellatio n̄ fuerit in p̄p̄sira in-
currat excommunicatio, q̄ n̄ fuit nulla ap̄rio Id̄ valuit.

6

Nūc t̄is p̄p̄. ampliat̄ i. ut habeat locus n̄ sm̄ eo casu:
quo loq̄t̄. s. cum quis excommunicat̄ nisi intra certū t̄p̄ suo
creditori satis fecerit. Verū et̄ eo casu, quo iudex excommuni-
cat̄. s̄. s̄. sub hac fra: Si intra decē dies tuo creditori n̄
satis feceris. ex nunc. si sa excommunicat̄, q̄ ex hoc n̄ v̄ excommu-
nicat̄ atq̄e senēz. Id̄ tunc postq̄. est impleta d̄ditio, qm̄ l̄
aduev̄bium, ex nunc, sit p̄sētis t̄p̄is ut in l̄. i. 6. nunc tra-
stem̄. D̄t̄ t̄ur̄ et̄ r̄acionib̄. t̄n̄ effectū futurū denotat, ut
aduev̄it Bald̄ in c. i. n̄. 16. de milite Vasallo. in libris feudor̄.
atq̄ ideo in hoc casu appellatio suspendit excommunicat̄ ut resolu-
t̄ alios referens Joan. Gutierrez canonice q̄. c. 4. n̄. 20.

7

Qua p̄p̄t̄ in hoc casu d̄ditionalis excommunicat̄. illud p̄p̄ue
obseruandū qd̄ adueniente die v̄l d̄dit̄ ipsa excommunicatio
effectū habet abiq̄ aliqua declarat̄. : : : : :

8

P̄ter sus̄ p̄dit̄i d̄ib̄ adiciendū est, qd̄ adueniente die v̄l
d̄dit̄. excommunicatio ex cūrd̄ diei t̄p̄e effectū habet, n̄ t̄n̄ retro-
trahitur ad diem p̄nūciat̄. Senēz. ratio est, q̄ in his spiritali-
b̄ fictione locū retroactiū non est, s̄d veritas semper
aduenit, ut docuit Archidiacon̄ in c. v̄nico de voto lib. 6.

9

Et quia opinione est t̄is exp̄us in c. l̄ de sena excommunicat̄.
ubi excommunicatio lata post appellat̄ minime effectū habet,
nec vires a sumit, quamuis postea appellatio fuerit deserta.
v̄l appellat̄ fuerit renūciat̄. cuius t̄is eo ratio est, q̄ in his
c̄n̄suris iuris fictio admitenda n̄ est, ut retrahant̄, notat
gl̄a p̄bo r̄atam̄ in c. s̄p̄e s̄. h̄. t̄. : : : : :

9

Ex quo t̄is ind̄. c. l̄ deducitur notabilis ampliat̄io, et
erit t̄is aduēb̄ t̄im: quod n̄ sm̄ appellatio inreposita an-
te euentū d̄dit̄. suspendit ipsam excommunicat̄, Verū et̄
si d̄ditio extiterit, et postea appellatio deseratur, nā ob id ex-
communicatio n̄ duat̄ s̄ic. ex d̄. c. l̄. et ratio est, q̄ in specie
nūc t̄is deficit oio q̄tas quā dat̄ c̄as̄ fictione, ut in l̄. post.

in p̄p̄t̄ c. l̄. de
excomm. in b̄.
cuius p̄ba s̄. in p̄p̄.
et excommunicat̄.
s̄. post appellat̄
legitimam q̄ multa-
ta p̄ negligentia
appellat̄is, appella-
t̄ sua minime
equentis, n̄ r̄ati-
cat̄, nec et̄ sua
lesat.
S̄. t̄. v̄. San-
tiago de la Cueva
ad d̄. in c. i. de
s̄. et in ind̄. n̄. 21
c. 22.

liminiuſ. D. de captiv. t. id g' nali q' g'tare introductu Bell.
et in l. q' in vtero D. de statu hom. non n' equu' est, ut ex mu-
nicat' sub idit. v' l' r' d' t' u' m' a' r' i' q' e' t' p' r' e' i' u' d' i' c' e' r' e' x' m' u' n' i' c' a' t' u' s
quo n' d' u' s' d' t' u' m' a' x' f' u' i' t' . D' e' i' n' d' e' e' x' m' u' n' i' c' a' t' u' s' s' u' b' s' d' i' t' g' a' u' d' e' r' e
d' e' b' e' t' d' i' l' a' t' . s' i' b' i' r' e' s' a' , e' t' e' x' s' e' q' u' e' n' t' i' g' a' u' d' e' r' e' p' e' n' d' e' n' t' e' s' s' e' d' i' t' .
m' u' n' i' o' n' e' f' i' d' e' l' i' u' s' . c' o' l' o' q' u' i' s' , a' c' f' a' m' i' l' i' a' r' i' t' a' t' e' . q' u' o' n' d' i' t' .
a' d' u' e' n' i' e' n' t' e' n' o' n' p' o' t' a' b' i' l' i' t' a' t' i' a' m' s' u' f' r' a' g' i' s' p' r' e' c' e' p' t' i' s' e' t' m' u' n' i' c' a' t' i' o' n' e' p' r' i' u' a' r' e' ,
u' t' a' d' u' e' r' i' t' c' o' t' t' . i' n' c' . a' l' m' a' m' a' t' e' r' i' . p' . s' . s' . i' o' n' . 6 . q' u' e' m' s' e' q' t' q' u' e' r' e' t' . s' . n' . 23 .

Ex q' r' a' t' i' o' n' i' b' u' s' a' p' t' e' o' b' s' t' a' t' e' x' m' u' n' i' c' a' t' u' s' r' e' c' o' r' d' a' h' i' n' d' e' b' e' t' .
r' e' . P' r' i' u' s' q' u' e' i' n' d' u' b' i' t' a' t' a' s' i' c' l' u' t' u' r' a' m' e' n' t' e' s' a' c' v' l' u' t' a' t' e' s' b' i' i' u' d' i' c' i' i' e' x' m' u' n' i' c' a' t' u' s' e' a' m' e' e' .
u' t' d' e' b' i' t' o' r' a' n' t' e' e' x' i' s' t' e' n' t' i' a' d' i' t' i' m' i' n' i' m' e' s' i' t' e' x' m' u' n' i' c' a' t' u' s' ,
s' e' d' t' r' i' m' p' o' s' t' e' a' q' u' o' s' e' c' a' t' e' n' d' e' d' a' e' s' t' e' t' o' b' s' e' r' u' a' d' a' .

S' i' i' t' a' s' t' i' t' u' t' i' o' n' i' s' s' u' p' e' r' e' s' t' i' n' r' e' s' p' o' n' d' e' r' e' a' d' a' r' g' . s' . p' r' i' n' c' i' p' i' u' s' .
p' a' l' e' s' n' r' i' t' i' s' c' o' n' c' l' u' s' i' o' n' i' s' a' d' u' l' t' a' . n' e' g' o' b' s' t' a' t' . 1 . d' e' t' e' r' m' i' n' .

c. Rom. 38. caueant de s. exmun. in l.

c. Romana d. caueat, de senia exmun. lib. 6. quo p' batur
exmunicat' ferenda n' ee p' futuro delicto, neq' p' delicto
ia' m' i' s' s' o' . e' t' s' u' b' i' d' i' t' . n' i' s' i' i' n' t' r' a' c' e' n' t' u' s' d' i' e' s' p' r' o' u' s' s' a' t' i' s' f' e' c' i' t' .
a' d' c' u' i' u' s' t' e' s' e' x' p' l' i' c' a' t' u' s' n' u' l' l' a' d' . p' m' i' t' e' n' d' a' , p' r' i' u' s' q' u' e' d' i' f' i' c' u' l' t' a' t' i' ,
q' u' e' n' i' s' d' e' c' i' s' i' o' n' i' a' d' u' e' r' s' a' t' , s' a' t' i' s' f' a' c' i' a' n' t' u' s' . e' t' q' u' o' d' e' s' p' r' i' m' u' p' b' a' t' e' s' i' n' d' .
d' . c' a' u' e' a' t' q' d' e' x' m' u' n' i' c' a' t' i' o' p' f' e' r' r' i' n' o' n' p' o' t' p' f' u' t' u' r' i' c' u' l' p' i' s' ,
s' i' u' e' s' p' e' c' i' a' l' i' t' e' r' . s' i' u' e' g' e' n' e' r' a' l' i' t' e' r' , u' t' s' i' i' u' d' e' x' e' x' m' u' n' i' c' a' t' .
s' e' n' i' a' m' i' n' a' l' i' q' u' o' s' p' f' e' r' a' t' , s' i' t' a' l' e' q' d' f' e' c' e' r' i' n' t' .
c' u' i' u' s' d' e' c' i' s' i' o' n' i' s' r' a' t' i' o' e' a' e' t' v' i' d' e' r' e' , q' u' o' t' a' t' a' c' e' n' s' u' r' a' ,
t' a' t' a' q' u' a' n' t' u' s' a' f' l' i' c' t' i' o' p' r' e' s' e' n' t' e' m' c' u' l' p' a' m' e' t' d' i' t' u' m' a' c' i' a' e' x' i' g' i' t' .
r' a' t' i' o' e' a' r' e' d' d' i' p' o' t' e' s' t' . i' d' e' i' r' c' o' p' f' u' t' u' r' i' c' u' l' p' i' n' e' s' t' f' e' r' e' n' d' a' e' x' m' u' n' i' c' a' t' i' o' ,
q' u' o' t' r' a' c' t' o' f' u' t' u' r' i' t' e' m' p' o' r' i' s' a' d' i' u' d' i' c' e' s' n' o' n' s' p' e' c' t' a' t' ,
u' t' i' n' l' . n' i' q' u' e' m' a' d' m' o' d' u' s' d' . d' e' s' a' d' i' c' . l' . i' . d' . i' . d' . d' e' v' s' u' r' i' s' .
e' x' q' u' a' r' a' t' . m' a' n' i' f' e' s' t' e' c' o' l' l' i' g' i' t' n' i' h' i' l' s' p' e' c' i' a' l' e' e' e' i' n' s' e' n' i' a' e' x' m' u' n' i' c' a' t' i' o' n' i' s' q' d' p' f' e' r' r' i' n' o' n' p' o' t' .
s' i' t' p' f' u' t' u' r' i' c' u' l' p' i' s' , c' u' s' o' c' s' i' c' g' e' n' e' r' a' l' e' i' n' q' u' o' c' u' q' c' a' u' s' i' s' e' t' n' e' g' o' t' i' s' ,
q' d' s' e' n' i' a' p' f' e' r' r' i' n' o' n' p' o' s' s' i' t' p' r' i' u' s' d' e' f' u' t' u' r' o

de rat. decidendi ad d. n. quemad modum, v. l. h. r. Fab. in rationali q' ad hunc tam.

De appellatib.

12 altori operente ex d. l. n. quemadmodus. 35.
 Et his inferri solet ad illa q. in praxi frequentissimam
 Vtū proximior ad succedendū in maioratu agere possit inuita po
 sessori maioratū ut declaret p iudicē et p nūciat maioratū
 ad se pertinere post mortē possessoris ipsius maioratū ea forte
 ratione, q. possessor maioratū alienat bona tāq. libera et n̄
 subiecta restitut. et ea dissipat, v. l. ex alia rat. nempe, q. aliq
 tertius asserbat se proximiorē ad succedendū in maioratu, et
 sic bona illa maioratū ad se pertinere? in quo dubio Anr. Ho
 me B. in l. 40. Fauu. n. 79. in ea fuit sentia ut existimaret, qd
 proximior ad succedendū in maioratu n̄ possit agere inuita po
 sessori maioratū ut p iudicē declaret bona illa maioratū
 ad se pertinere post mortē possessoris, et hęc opinio pbat ex
 d. l. caueat, ubi p futura culpa excommunicatio n̄ est ferēda,
 pbat et ex res. l. in d. l. n. quemadmodus ubi tractū futu
 ri tēp. ad iudicē n̄ spectat, et ita fuit practicatus in
 cancellaria Balisolitana ut refert Rodericus Suarez
 allegat. 4. plura alia fundam. suig opinionis aduicit Mol
 na de hispan. i. genis lib. 3. c. 14. l. 2. n. 10. et tandē n. 17.
 Eā opinione B. v. ex B. et p. b. v. l. i. B. ex ultimā, tenuit
 Pinel. in l. 1. c. de bonis mat. 3. p. n. 78.

13 Triam in seniam. f. qd proximior ad succedendū in ma
ioratu agere possit, et qd ea lis agitari valeat et riuente
maioratū possessore sup. i. de futuro altori operente seqt
 Suarez d. allegat. 4. Cobb. lib. i. variay. c. 13. n. 3. B. v.
 mancas de i. genis lib. i. c. 28. Pro qua opinione faciēdi
 in l. siduo patoni impio iuncta gta v. bo. alteri de i. iu
 rando, et in l. in lege Aquilia 4. B. ad l. agl. et in l. si
 finita d. eleganter B. de dāno infello. alia fundam. eius
 dem opinionis refert Molina ubi s. ex n. i.

14 His ita pnotatis Statuit d. c. et riuente vltimo po
ssessore maioratū ea lis agitari pot. sup. i. de futuro alt
tori operente in iusta causa tñi venierit. declaratur d. c.

ius tā cāā ad id nariā sē dixim⁹ netemere ex qua u q 3
 lōi occasione s̄a ex magna et graui cāā ad id tēdēt adū
 Judicē indōcāt, exēpligratia si possessor maiorat⁹ iactet
 asidue bona illa eē libera, nulliq̄ rēstitutioni subiecta, et illa
 t̄m̄ libera alienare, aut dissipare et p̄iret s̄ scripturā maio
 rat⁹ deleuerit, v̄l q̄c̄q̄ aliud simile fecerit, ex quo iuri suc
 cessionis maiorat⁹ p̄iudicare possēt, tunc n̄ non est dubiū
 quim et inuita eiq̄d. possessoris sui sup̄ uē. de futuro actōi
 competere agitari valeat, et iudex p̄nunciabit bona illa n̄ eē
 libera, s̄ rēstitui obnoxia et post mortē possessoris ad
 altore p̄tinerē, ita docet Cōb. lib. i. Variar. c. 3. n. 3. Mo
 lina sup. n. 23. et p̄ hac opinione expendo t̄m̄ in d. 8. caue
 ant, ubi p̄ futuris culpis n̄ est ferenda excommunicat̄. Seniam
 si rationabilis cāā subit̄ q̄ idē s̄ asserendū est in q̄c̄q̄ cūq̄ cāis
 et negotijs, ut iudex non possit Seniam p̄ferre p̄ futuri
 rēstitū nisi iusta et rationabilis subit̄ causa.

Ceterū s̄ t̄m̄ in d. 8. caueant obstat t̄m̄ ex p̄ssus inc. 19
 a nobis 21. de Senia excommunicat̄ ubi excommunicatio gene
 ralis in hūc modū p̄ferri pot̄: quiqui futurū fecerit sit
 excommunicat⁹. q̄ non recte in d. 8. caueat decisū extat p̄ fu
 turis culpis excommunicat⁹ ferendā n̄ eē. Et auget difficul
 tas lxx. 2. de constitutionib⁹ lib. 6. ubi ualēt statutū
 Episcopi quo in d̄s qui futurū commiserint, excommunicat̄. Sen
 tentia p̄ mulgatur.

hūc q̄ difficultati occurrit q̄ta p̄bo futuris in d. 8. 6
 caueat s̄stituendō differentia p̄ inter statutū et Cano
 nes, et ~~Seniam~~ Seniam s̄ois: nā a canone v̄l Statuto fe
 rri pot̄ Senia excommunicat̄ generaliter culpis p̄ futuris
 Et in hac sp̄tie censet q̄ta illa locū habere t̄m̄ in d. c.
 a nobis et in d. c. 2. Senia v̄ excommunicat̄. Ad hōe generali
 ter p̄ferri n̄ pot̄ p̄ futuris culpis, et ita intelligendū e
 t̄m̄ in d. 8. caueant. Ratio differentis int̄ statutū et
 Seniam ea eē pot̄, q̄ excommunicatio lata a canone v̄l Statuto

C. a nobis 21. de
 s̄. excom. ii

C. 2. de statut. in 6.

De appellat⁶⁹

mature et caute p̄ferri. lex n̄. quotidie admonet subditos ne
 prohibitiō omittat crime. idcirco pot̄ futura respicere et se
 quentissime ita fieri: excommunicatio v̄ lata ab hōe n̄ sic
 p̄ferri, et ob id n̄ pot̄ p̄ futuri culpi ferri, q̄ tracto futuri
 di t̄p̄is ad iudicē n̄ appellat. X̄ regula d̄ in d. l. non
 quemadmodū d̄. de iudicij. quam differentia r̄at̄ sen
 tēte v̄r. Cobb. inc. alma mater i. g. §. g. n̄. §. Joannes
 Guierres d. c. 4. n̄. §. i.

7

Ceterū hęc itē interpretatio q̄ d̄ in d. c. anobis et in
 d. c. 2. locū habet in excommunicat. lata p̄ Statutū, quā
 vis veniat literis t̄r̄ ind. c. 2. et in se vera interpretatio fit et
 p̄beret inc. i. de locato. minime t̄n̄ d̄ uenit decisioni d̄ in
 d. c. anobis, q̄ exp̄sse loq̄t̄ p̄ excommunicat. lata ab hōe
 p̄ futuri culpi ut p̄b̄ant illa v̄ba: si quis ita renun
 ciaverit quisquis factū fecerit excommunicat̄ sit. Nū
 Jus q̄ d̄ in d. c. anobis n̄ loquat̄ de senia excommuni
 cationis lata p̄ Statutū manifeste p̄bat̄ ex eo q̄
 loq̄t̄ in iudice delegato, ut p̄b̄ant finalia v̄ba illig
 tis q̄ quideſ Judex statutū facere negt, cū sta
 tuta d̄ d̄ere sit p̄ p̄iis iuris d̄ictis ut d̄ d̄icit Bart.
 in l. d̄es p̄ p̄ali n̄. 3. d. de iust. et ju. Delegatus vero
 p̄p̄iam juris d̄icti n̄ habet, s̄ d̄ in causa si d̄i d̄misa
 delegantis iurisd̄ict. utitur, ut in l. i. §. g. mandata
 d̄ de off. eiꝝ cui mādata ē iurisd̄ictio. et fr̄m
 mandati obsequare tenet ut in l. diligenter d̄ mā
 dati, et in c. cū dilecti d̄ d̄e scriptis.

18

Qua p̄pt̄ Vera explicatio fit t̄m ind. c. anobis
 intelligendū fore in senia iudicis, et tunc ille t̄s
 ino ex p̄tari ac declarari debet p̄ t̄m ind. §. caueāt. Ni
 d̄elt qd̄ excommunicatio generat̄ p̄ futuri culpi ab
 hōe p̄ferri n̄ debeat, nisi r̄ationabilis subsit cā:
 quē in ipsis senijs exp̄rimenda est ut habet ind.
 §. caueāt, atq̄ ideo ad utraq̄ regulā d̄. §. caueāt

illa exceptio generalis apta vtr. s. nisi alias rationabi-
lis sub sit causa faciendi supra dicta p'cepta que
tinentur in d. & caueat.

ius t'v' caa ad huiusm. excommunicat' generalis senia p' se
venda ea ee pot. si aliqd delictus in aliqua vrb' v' p'
vintia frequentissimu' su, tunc n. p' hono reip. regimine
senia excommunicat' generalis ab hoc ferri pot in eo
q' illud crim' admissum ad emitat' legis v' canonici.
Ratio est, q' cum subditi admoneant ab ipso iudice ne id fa-
ciant, et nihilominus contumaci animo minime veniat
scel'q' ita p'hibitu' committere, iuste excommunicat' donec satis
facte p'missa absoluz potulauerint. id est asserendu'
est quoties v' simili dictura aliqd' crim' perpetrari timetur.
tunc n. ad illud crim' obuiandu' caueat excommunicatio
generalis ab hoc p'ferri in eos q' tale crim' commiserit
Et h'c excommunicatio generalis ab hoc lata p' futuris
culp'is similis ee v' statuto ut adnotauit Ant. de
Budo in d. c. anobis.

Ad tam in d.
c. p'terea 40.

Hic ita p'notari superius in respondere ad v'bo 2.
uerfiat v' repugnantiat, que inuenit' int' tam v'v'us
et tam in d. & caueat. Et q'des Cobb. inc. q'mas
mat' i. p. d. c. n. 4. existimat in specie t'is n'ri mo-
xas b'itna canonica monit' p'missa p'cesse in n' satis
faciendo. Id q' hoc diuinit' d'inet merito reijctur.

Vnde p' c'ugta v'bo infra tale t'p' in d. & ca-
ueat nempe qd' t'is n'ri int'ligi debet et sup'iori q' tam
in d. & caueant, qd' satis vere ficabit, si iudex inap'at
n' ab excommunicat'. Id'ionali, q' hoc p'hibet in d. &
caueat. Id' p'cipiendo debitori ut infra noue dies
(quos ei assignat b'itna canonica monit' p'missa) plen-
o nio satis faciat sub pena excommunicat' l'az seniz.
Et h' hunc intellectus t'is n'ri n' d'ifer aliu in d. &
caueat immo similis s. v' l'atu' p' c'ugta Joana.

Gutierrez Canonica q. c. 4. n. 19. ideo t^u excommunicat.
 aditionalis senia^u fieri posse ab q^o aliqua monit^o. q^o a sig.
 natio t^u h^o p^o f^oca interpelat p^o h^oe, et ead^o in mora
 et stumacia stituit, et ita absolvit 1. arg^m.
 Neq^o obstat 2. arg^m. quoz barum ad suspendendū esse

Ad 2^m.

21. Etū senia^u aditionalis p^o appellat^o n^o satis ee qd appelle^o ante
 diei vl dicit^o euentus, s^o nario e^ont interponenda appe
 llatio intra t^oq^o ad appellandū i^u. stitutū, hoc est intra
 decē dies at^o p^oie p^olat^o senia^u numerandos. ad hoc arg^m.
 q^o qd lt alias a senia^u conditionalib^o appellandū s^o intra
 t^oq^o a s^o stitutū ut notant doct^o res ind. c. quo ad p^oul
 t^oq^o de senia et re iud: at t^o a senia censur^o, qu^o sub d^oi
 2. vl diei fieri s^o contingit in specie n^o t^o satis est qd
 appelle^o ante diei vl dicit^o existentia^u et si decem di
 es dati ad appellandū fuerint elapsi, ut docuit q^o t^o p^obo
 impedire, quā secunt^o oēs p^o Panormitanū, qui n° 3. t^o
 contrariū s^ocriptit, nempe, nulla ee differentia^u inter
 seniam excommunicat^o conditionalis et alias aditionalis
 senias: s^o qd t^oq^o appellandi in hac senia excommunicat^o
 aditionalis currat at^o p^oie p^onunciat^o senia^u, sicut in reli
 quis senia^u aditionalib^o.

22. S^o certe explosa opinione Panormitani (cui^o fun
 damentis Franc^o et Decij satisfaciū h^o p^o est disceden
 dū a superiori e^o opinione, qu^o differentia^u stituit int^o
 p^odictas senias, quam opinione^u s^o seq^o Nabarr^o c. 27.
 in manuali n° 172. Cobb. inc. a^o ma mater i. p^o 8. 10.
 n° 4. Ratio dif^oq^o ea est q^o in excommunicat^o requir^o stu
 matia, qu^o reperitur t^o p^oe existentis dicit^o n^o v^o t^o p^oe
 senia^u. Unde cū excommunicatio p^o p^o stumacia^u incur
 sam t^o p^oe existentis dicit^o vl diei in specie n^o t^o n^o
 retrotrahat ad t^oq^o senia^u ut supra obseruauim^o Nequē
 est, ut appellatio interponi possit intra t^oq^o dicit^o et si
 decē dies ad interponenda^u appellat^o ai^u. stitutū

Ad x m in c. p. circa 40.

Ad 3^m

fuerint elapsi. . . . .
 Neg obstat 3. arg^m. ex tunc ind. c. pastoralis 53. Veru 23
 h. h. ubi appellatio interposita post lata ex muni
 cat. Seniam ipsam ex muni cat. n̄ suspendit. q̄ parit
 h. appellatio ex muni cat. suspendere n̄ potest, cu
 fuerit interposita post latam ex muni cat. R. nega
 do sequentia 3 nam ideo h̄ appellatio suspendit ex
 muni cat. q̄ ex muni catio nondū vires habuit, cū
 lata fuerit sub dicit. quz n̄ usq. afficit eub in quibz p̄fe
 donec dicitio, v̄ dies adueniat, atq. ideo cu
 ab ip̄so die t̄m vires habeat, si ante illu
 dieb appellat
 ex muni catio suspenditur. Ex v̄ ind. c. pastoralis 6.
 Veru 3 logt in ex muni cat. pure lata, quz cū iam di
 res habuerit p̄ appellat. postea interpositam n̄ suspen
 dit, ut dixim⁹ in rar. decidendi. . . . .

Ad 4^m

Nō obstat v̄ltimū quo p̄barim⁹ qd actg gestg 24
 sub dicit. quz postea ex tunc perinde habet, ac si ap̄rio
 pure fuerit celebratg q̄ cu
 h̄ dicitio ex muni catio
 nis ex tunc perinde haberi debet ex muni catio ac
 si ap̄rio pure lata fuisset, quo casu ex muni catio per
 appellat. n̄ suspendit. R. qd et si verū sit actum
 sub dicit. gestū existente dicit. retrahit, et perinde
 haberi ac si ap̄rio pure gestg fuisset, at t̄m t̄m in casu
 r̄. ecclesiasticis multo aliter se res habent, q̄ in eis
 n̄ habet locū fictio retrahit exijs quz s̄. retulim⁹
 qd absoluit. Et t̄m . . . . .

Ad x m in c. vt debet honor, h. h.

0
20

Appellans ante senias caas p̄babile corā iudice a quo expri
 mar. Exceptio aut denunciomisso ad sedē apostolicā v̄l
 delitenti imperari, quz n̄ s̄. iudici delegato assignat causa
 p̄babilis n̄ est. . . . .
 3. quam d̄. i. sic arg^m. appellatio āre definitivā senias n̄
 ul.

in. prohibita est in inl. ante senis epus C. quorū appellati. n. rei.
 Franc. l. aptissimi C. de iudicij. l. i. §. hinc sequent. J.
 de appell. F. 2. C. de episcop. audien. qq. Nonat de iur. nro. l. 1.
 q. 10. h. inl. l. 3. ff. de i. l. 3. §. 3. l. 4. ff. de i. l. 3. ordinam. l. 3.
 ff. de i. l. 4. recop. Sed h. ante de definitiua s. senis pmissu
 est appellare. g. nra decisio subinexi n. pot. : : : :

2. 2. nram de. quatq. pbat in appellat. ante senias
 iusta et rationabile causa exprimenda s. ee. sic arg. in ap
 pellar. n. est naria expressio cas, sed sari erit dicere appello
 ut inl. 2. J. de appell. et in c. i. Pro uisq. iuncta q. ta pbo
 statui de appell. lib. 6. g. n. recte h. cas p. habilis allegatio
 requit in appellat. : : : :

3. in 3. firmat superioris difficultatis. s. q. n. sit naria
 in appellat. ante senias expressio iuste cas, pbat nam cas
 rat. h. p. hiber appellatio absq. rationabili causa ne iudici
 sonor auferat, qui inrogando ei iniurias ex fibola et in
 iusta appellat. ut in hoc cau, et inl. ff. in fi. C. q. puoca
 re n. est necesse, sed p. appellat. nulla iudici fit iniuria x. am
 inl. et in maiorib. C. de appell. b. neq. n. iudicem oportet in
 iurias sibi fieri existimare eo qd. litigator ad puocat. au
 xiliu s. uolauit. seqt. g. manifeste qd. n. sit naria expressio
 cas in appellat. ante senias de definitiua s. : : : :

4. 4. nram de. immo. qd. n. sit naria expressio cas in ap
 pellar. ante senias arg. de iur. inc. s. iulius l. 5. h. ff. ubi
 admittit appellatio ante senias, si q. dicat appello ab oi
 grauamine qd. in hac caa possit mihi inferri. h. n. appe
 latio quamq. generalis sit et sine cas expressione tenet, g.
 in appellat. Expressio cas n. est naria : : : :

5. 5. nram de. in quantu s. pbat ad iustificat. appellat. iusti
 cere caas legimus et p. habiles exponere, ut sicut ex
 illis p. h. coras eod. iudice caa p. habili appellat. expoita
 sic arg. ad iustificanda s. appellat. oportet p. bare veritate
 cas exp. in appellat. de iur. inc. exp. l. si mandamg

de talibus q^u sufficit ca^us p^{ro}babiles et legitim^a exponere.
6° d^{icitur} n^{on} d^{icitur} de d^{icitur} p^{ro}bat q^uo d^{icitur} missio n^{on} n^{on} ad sedes Ap^{osto}l^{ic}as 6
h^{er}eticas n^{on} impedit i^{ur}isdictione iudicis ordinarij sic arg^{uitur}: si
appellans n^{on} n^{on} ad sedes Ap^{osto}l^{ic}as destinavit eo
ipso impedit i^{ur}isdictione, et est suspensa ut inc. ad hoc 3o
Supra h^{oc} t^{it}o. Id in hoc t^{it}o n^{on} obstante except. denunciatio mi
ffo ad sedes Ap^{osto}l^{ic}as potuit iudex in ca^us p^{ro}cedere
neq^{ue} est suspensa t^{er} i^{ur}isdictione ut patet ex illis l^{ib}ris: non
obstante si quis dicat q^uo ad superiores n^{on} n^{on} destinavit.
q^uo n^{on} d^{icitur} n^{on} pot^{est} i^{ur}e subsistere.

7° d^{icitur} n^{on} d^{icitur} de quare p^{ro}bat q^uo d^{icitur} uent^{us} cor^{am} iudice ordi
nario n^{on} pot^{est} opponere except^{as} rescripti ad aliud iudic^{em}
impetrari, q^uo nondum fuit iudic^{em} delegato intimatus, sic
arg^{uitur}: d^{icitur} uent^{us} uirtute^{re} i^{ur} rescripti pot^{est} opponere except^{as},
q^uo prius literas ad aliud iudic^{em} impetravit q^uo si liter^{ae} en
fuit iudic^{em} p^{ro}sentat^{us} ut inc. si aut^{em} est pler^{um}q^{ue} de rescriptis. 3°
i^{ur}is h^{oc} p^{ro}bat n^{on} d^{icitur} q^uo n^{on} est sustinenda.

Ult^{imo} d^{icitur} est est d^{icitur} de d^{icitur} p^{ro}bat in rescriptis t^{er} p^{ro}sentat^{us} 3°
est attendendus sic arg^{uitur}. In rescriptis t^{er} d^{icitur} et n^{on} p^{ro}se
tat^{us} est attendend^{us}, ut inc. est est de rescriptis. c. si big
gratia^{re} l^{ib}er. t^{it}o. 6. Id t^{er} t^{er} p^{ro}sentat^{us} f^{uit} attenditur.
n^{on} d^{icitur} n^{on} est sustinenda.

His atq^{ue} n^{on} obstantib^{us} in d^{icitur} n^{on} d^{icitur} de quare p^{ro}bat^{ur} 9
licit^{us} est ante sententia^m appellare in ca^us in appellat^{us} exp^{re}
mat^{us}, id est ut p^{ro}bat^{ur} d^{icitur} in c. cu^m sit Romana^m b^{is} q^uo si
ante sententia^m fuerit appellatus et est. c. sup. eo i. 2°
Supra h^{oc} t^{it}o. c. i. de appell. lib. 6. c. cu^m ca^us in fi. j. hoc t^{it}o.

Ratio aut^{em} decidendi ad n^{on} d^{icitur} d^{icitur} duplex t^{er} assignat^{ur}
prior ut debet honor iudicib^{us} deferatur, posterior ut
litigatorib^{us} sulat sup^{er} laborib^{us} et expensis. Prior naq^{ue}
ratio infirmat ne iudic^{em} fiat iniuria, q^uo p^{ro}culdubio fuit
si iniuria et irrationabilis appellatio admittetur. Item
in l. omne^m honore^m C. q^uo p^{ro}uocare n^{on} est necesse, atq^{ue} 3

de appellat⁶

ideo tñ decretū est ut ex rationabili cāa appellādus sit,
 tali videt̃ quz si foret p̃bata deberet legitima reputari.
 Similit̃ quare in appellat̃ quz ab interlocutoria p̃ponit̃
 ante definitivā requir̃ cas expressio deducit̃ q̃ ead̃ p̃io
 u rat. nemp̃ ut debiq̃ honor̃ iudicibz deferat̃, nā
 iudex videns cāas in appellat̃. expressas legitimas esse,
 sano usus p̃filiū qd̃ interlocuendo p̃taliū. n̄io impe:
 rio revocare pot̃ ut inl. qd̃ in sū d̄ d̄ere iud. et in c. cū
 cesante f. h. t. t.

11

In hoc n. defertur honor̃ ipsiq̃ iudicis ut tñ d̄, pot̃
 rior nāq̃ ratio n̄i d̄. s. ut litigatoribz p̃sulat̃ super
 laboribz et sp̃nsis vnus s̃ponit̃, et aliud expresse
 insinuat. S̃ponit̃. n. id qd̃ tegulatores maxime curat̃
 ut sit litibz finis, ne litibz occasione partes ultra mo:
 dus laboribz et exp̃nsis grauent̃, ut habeat̃ inc. fine
 litibz de dolo. grauent̃ aut̃ partes laboribz et ex:
 pensis, tota q̃ resp. litibz, et stentignibz turbaret̃,
 litesq̃ immortales fierent, ut vitz hōis modus ex:
 cederent ut habeat̃ inl. p̃perandus C. de iudicijs, si
 fibolz et iniultz appellat̃. admitrent̃, et qd̃ id in
 Concilio generali lateranensi, ex quo desumit̃ n̄. d̄.
 Sui d̄ damno qd̃ litibz occasio ne partibz pot̃ itingere
 occurrens statuit̃ a sententia interlocutoria ante defi:
 nitivā appellare n̄ posse, nisi in appellat̃. rationa:
 bilis cāa fuerit interposita corā iudice a quo et ius:
 tificata corā iudice ad quē x̄ fr̄as n̄i d̄. h̄gen.
 ratio est quare p̃hibita est appellatio ante definitivā
 sententiā qd̃ ut exp̃sse cautus fuit inl. ap̃tissimi C. de iudic.
 qd̃ neq̃ appellat̃ū posse ante definitivā sententiā ne lites:
 in infinitum extendant̃.

12

Id adhuc n̄q̃ decisioni obstat̃ illa difficultas. s. ap:
 pellat̃z ante definitivā sententiā s̄io p̃hibita ēe ead̃.
 n. ante sentēz t̄p̄z C. quoz appellat̃. n̄ recipiant̃. Sui

Adta. inc. ut debitor Sonor,

difficultati occurrit Panor. h. n. 3. et d. contra contritue
do distat inter ius canonicum et civile, ut s. iure Cano
nico appellari possit ante definitivam sententiam, nisi iure
Civili. Quod quidem soluto expresse perbat. inc. Super eo
12. s. h. t. et inc. h. ita 2. q. 6. q. iuris constituit
expresse id discrimen inter ius canonicum et civile. Quod dista
tione ius canonicum et civile quo ad appellatorem ante definiti
vas sententias utilis est, quod inter ius subiectis temporalium
dicti. ecclesiarum et in foro ecclesiastico reg. iuris canonici ser
vabitur: inter ius v. subiectis imperatori vel imperio secu
laris reg. iuris civilis. Et ea quae notant inc. i. de novi ope
nunciat. et inc. quae in ecclesiis de substitutionibus, ut ad
verum Augustinus Beronius ind. c. sup. eo s. h. t.

Sed certe dicendum est nullam congruam distinzionem
assignari posse inter ius canonicum et civile respectu appellat.
ante definitivam sententiam quia idcirco ius civile appellatio ante defini
tivas prohibet, ne lites fiant immortales ut expresse perbat ind.
l. aptissimi c. de iudicio, sed h. ratio militat cum de ius canoni
co quod maxime curat fines litibus imponere, ut inc. fines li
tibus de dolo c. i. de appell. lib. 6. quod cum v. troque iure eadem sit
prohibet: ratio id est v. troque iure dicendum est.

Pursus praedicta duo inter ius canonicum et civile respectu appo:
llat. Et v. troque p. vincit, nam ius civile ab interlocutoria ante de
finitivam appellat quod ius in civili negotio quod habenda
interlocutoria est in criminali si s. leges iudex hoc faciat ut inl.
ante sententiam de appell. recip. Propterea ius civile ab interlocutoria
gratiter appellari posse decretum est inl. si quis provocat. c. de
appell. t. sciant cuncti sibi ab iniurijs et suspectis iudicibus
vocari et cessam.

Et ratio aut quod ius canonicum ab interlocutoria non liceat appella
re perbat, nam et si ius canonicum ex v. troque ab interlocutoria
appellari possit id tamen ius reformatum est ex d. illo Fidentis
no d. 24. c. 20. quo cautum est appellari non posse ab interlocutoria

de appellat. 69

4)

nisi habeat vis definitiva vel cuius gravamen per appellatorem ad definitivam reparari nequeat. qd p'dicta d'f'ia inter ius Canonicum et civile respu appellat' ab interlocutoria ex Utroq; p'co ruit, et manifeste vincit, atq; ita in Utroq; foro t'ad dicitur.

16 Pro resolut' huius difficultatis advertendum est ad huc inter ius Canonicum et civile respu appellat' ab interlocutoria assignari posse diffe ratz, quam assignat Baldus in l. 2. C. de episcop. aud. dicens qd ius civile instantia casu finit biennio ex l. p'peranda C. de iudicijs: quartum aut nimis t'p' instantie si omissa esset appellatio ab interlocutoria, ob id qd iure civili appellatio ab interlocutoria prohibita est. Quz ratio a tenore iure Pontificio locus non habet: na ius Canonicum instantia casu non finit biennio sed perpetua est, ut inc. venerabilis de iudicijs. Et inde iure Canonico appellatio ab interlocutoria non est prohibita, quab' differenz ratz secunt Joan. Andreas, Panormitanus, et Beronius in 3. in d. c. super eo l. 1. h. t. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

17 Animadverto du' in est, qd decisio tres in d. c. Venerabilis correcte est p' decretum Concilij Tridentini N. 24. c. 20. ubi oes causas ecclesiasticas instantias biennio finire debere concilium decrevit. Per huc animadverto qd instantia trienij de iure civili decreta p' consuetudinem non servatur, atq; ita decisio tres in d. l. p'peranda C. de iudicijs in sac. p. in usu non est, ita docet Joan. Gutierrez de iuramento confirmatorio 3. p. c. 3. n. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

18 Præterea alia d'f'uz ratio, quare iure civili appellatio ab interlocutoria prohibita est iure aut Canonico omissa excogitari pot, qm ius civile sm respicit gravamen illarum parti, quod facti reparari, et emendari pot per definitivam et idcirco ne Resp. litibz et mentionibz turber ius civile appellat' ab interlocutoria prohibuit. Qterum ius Canonicum non sm respicit gravamen qd fit parti, sed et respicit peccatum ex p'udicijs, et ob id ad illud

remouēdū ius Canonicū pmissit appellatū ab interlocutoria.
ita docent Cardinalis Belamora, et Puyoy in d. c. sus
p eo supra h. tt.

Huius ita pnotati obseruandū est superioreb coem opis 19
nionēb Verissimāb ee. s. constituendāb ee differentia
int ius Canonicūb et Ciuile quo ad appellatū ante definiti
tiuāb Senia, nā hęc differentia expressē pbat in d. c. sus
p eo 12. s. h. tt. et in d. c. n. ita 2. q. 6. et in l. 13. tt. 23.
p. 3. idēb declarandūb est qdāb positū conclusionib.

A Senia interlocutoria iure ciuili regulariter n̄ appellat. 20
regulariter aut dictūb est qm, ut in q. d. in d. c. super
eo hoc fallit in aliquib; casib;. prima q̄ limitatio quā
patit p̄d. d. ca. 1. q. d. Senia interlocutoria infert gra
uamēb, qd n̄ esset reparabile p appellatū ad definiti
tiua Senia. Unde ab interlocutoria Senia lata super
habenda q. hoc est sup tortura, appellari p̄t, ut in
l. ante Senia d. de appell. recipiendū. q. 1. bo i. p. 2.
so iure in clem. 1. s. 2. de hereticis. pbat d. lex 3. p. 2.
Ratio est, q̄ si torqueret appellans grauamēb rrouocari
n̄ possit, q̄ factūb p̄ in facto haberi n̄ pot, ut in l. in
vello d. factūb d. de captiuis. l. 1. s. Si uir uxori d.
de acq. p̄s. s. fuit decretūb Concilij Tridentini s. 24.
c. 20. b. cuius grauamēb p appellatū ad definitiua repa
rari nequeat.

Et ex hac limitat. d. alig in hac mat. positū 21
dependent: nāb ab int̄locutoria Senia lata super
Execut. q. d. modū excedit, appellari p̄t, ut int̄ abere
curore d. de appellat. et in l. ab execut. C. quoru
appellat. n̄ recipiant. c. nouit s. h. tt. Ratio est, q̄
post eas Senia aliqua Senia definitiua amplig
n̄ spectat.
Similit̄ a Senia interlocutoria lata super carcere 22

de appellat.

98

ut si iudex interloquat aliquem esse in vincula dicens dicitur
licet appellat. Ratio est, quia huiusmodi gravamen totum
non potest per appellat postmodum interponenda
a definitiva sententia ut docuit glosa in bo. ipso iure in
d. clem. 1. §. 1. de Hereticis.

23 Rursus ab interlocutoria sententia qua pronuntiat super iuris dicto
veluti quando iudex pronuntiat se petentes esse iuste appellat
ut docuit glosa in fi. in fi. in aut. habita C. ne filii pro patre. qd
qd est in. nro Regio satis apte de ius exor. in l. 4. ff. de lib.
3. ordinam. l. 3. ff. de lib. 4. recip. Supradicta glosa se
cunt auendano alios referens in titu de secunda suplicat. n.
Menochius qd plures recenset de adipiscenda possess. remedio
4. n. 322. accedo in d. l. 3. Ratio est quod potest sententiam qua
se iudex pronuntiat petentes infortunat gravamen irreparabi
le per appellat ad definitiva, nam ex tali pronuntiat cogitur
quod coram iudice parere et litigare cum iudicium reddatur
irrevocabile ut in l. inter stipulantes §. 1. D. de obli.
iuncta l. sententia C. quom et qd iudex. l. 2. D. si quis
in ius vocat n. ient. l. si quis ex aliena D. de iudicij. l. 2.
ff. de p. 3.

24 Item dicendum est si iudex pronuntiat se incompetente
et non esse iudicem, ut in specie tunc insignnantijs de off.
deleg. nam a ista sententia interlocutoria admittenda est
et appellatio ut utriusque partis eguale sit iudicium arg.
de in l. 1. C. de cupressis lib. 1. notat accedo, et Me
nochius ubi supra.

25 Quod autem diximus a sententia interlocutoria qua iudex
pronuntiat se petentes vel incompetentes appellari posse lo
cutus habet in iudicij inferioribus: non vero in superioribus
nam a sententia interlocutoria qua auditores supremi scilicet vel
Cancelarius Regalis pronuntiat se esse vel non esse iudicem
non admittit suplicatio ut in l. 4. ff. de lib. 4. recipil.

2. auditores supremi
deklarant sup compo
sentia, et incompeten
n. dat suplicatio.

Adtra. inc. ut debitor honor

ubirat. Scripsit Acebedo post auendan. Vbi supra.

Similiter si videtur reuocata appellatio a senia interlocutoria et
quaiudex pronunciat non esse procedendum ex eo quod actor vel accusator
non egit solum in iudicio definitum ut in specie l. cum titia. d.
de accusat. vel si iudex pronunciet non esse procedendum pro excep-
tionibus oppositas ut notat Bar. in d. l. ante senia. d.
de appellat. et hoc sic. ²³ ^{3m}

2^a conclusio: ~

Jure Regni a senia interlocutoria non appellatur nisi
in certis casibus ut statat ex d. l. i. 3. ²³ p. 3. l. 3.
¹¹ ¹³ lib. 4. recop. Casus autem in quibus de iure huius regni per-
mittitur appellatio ab interlocutoria senia similes sunt
casibus in quibus de iure civili appellari potest ab interlocutoria
senia. unde sequitur ut iure nostro Regia approbata sit dispo-
sicio iuris ciuilitatis in hac parte.

3^a conclusio: ~

Jure Pontificio libera facultas unicuique tributa est
appellandi ab interlocutoria, ut expressè decisum est in
nostro textu et similibus. Sancti libera facultate appellandi
ab interlocutoria iure Pontificio premissa ab eisdem
Fridentinis declarauit intelligentibus fore quod senia inter-
locutoria vim definitiui habeat, vel inferat graua me
irreparabile per definitiuam ut statat ex d. Titio. c. 24.
de reformatione. c. 20. quo fit ut ex decreto Concilij ap-
probata sit dispositio iuris ciuilitatis et dispositio huius regni
quod utimur. que reprobatur et ex reg. Cancellarij
Pij quinti de non appellando ante definitiuam, que reg.
condita fuit ad declarandum de concilio ubi dicitur et in ea ex-
pressè decisum est extra in casibus in Roma curia pendens vel
que impolterius erunt agitanda non licere ab interlocuto-
ria senia appellare nisi seruata forma d. concilij in d.
c. 20.

ex quo sequitur ab illa senia interlocutoria duntaxat
appellari

appellari

Fridentinis de
clarat.

appellandus ee in specie nri casus que vim definitiuam ha
bet, vel cuius grauamen, n est reparabile p appellatza
definitiuam & sententia. in his n. casibz. Numtaxat pmi
ssus est ab interlocutoria appellare, nec alijs admittere
appellatio ab interlocutoria quatuorq. caas p babilem
grauaminis exprimat appellans, et ita restringit et in
ceptat nri casus.

30. Idm. contrarium vim du regit caam iusta et ratio
nabile in appellat. experimentas fore obstat difficultas
tas ex l. 2. de appell. ubi dicitur expisse pbat, nam iud.
l. 2. simpliciter et abiq. casz expressione pmissu est ap
pellare. cui difficultati responderi solet. Nunc me ee li
tuenduz inter appellatza ad definitiuam sententia, et appella
tza ab interlocutoria ut. s. in appellat. ad definitiuam sententia
n sit nraia casz expressio: in appellat. ut interlocutoria
sententia caa exprimi debeat ita docuit qta tr pbo ante sen
tentia, qta i. inc. super eo l. 2. s. h. h. qta fi. inc. cul
caas s. eodem qta pbo expsas in dem. appellati de ap
pellat. qta pbo caam n expressam inc. quoad sultat
de sententia et re iud. tradit. Marata 6. p. h. de appella
tionib. n. 153.

31. Sed certe hzc cois. resolutio, quz ultimz differentias
int appellatza ad definitiuam et appellatza ab interlocu
toria ex eo displicet q. ratio scripta tr. s. ut debitus ho
nor iudicibz deferat. n in roget iudici iniuria ex in
iusta et friuola appellat. (x. v. m. d. l. fi. in fi. c.
qdo puocare n est necesse) & que versat in oi appella
t. Nam ad definitiuam quaz ab interlocutoria. q. d. s.
in vtraq appellat. dicendu erit respu expressionis causz.
atq. ita in hac p. n vtr. constituenda differentia inter ap
pellatza ad definitiuam et ab interlocutoria.

32. Sed ad huc recedendo difiam in vtraq appellatza
respu expressioni casz inquirenda est differentia ratio:

D.

diffra. in expre
ne cas. quo nri
definitiuaz, et s.
interlocutoriam.

Superioris differentie
ratio.

Ad ea. in c. ut debitor honor,

Et quod dem ea esse vera, quod cum appellatio ab interlocutoria non
possit ex novis causis iustificari sed ex expressis dumtaxat
causis in ipsa appellatur, ut scilicet in clem. appellati
de appell. merito ob id in appellatur ab interlocutoria
expressio casus est necessaria. Ceterum cum appellatio ad
definitivam ex novis causis iustificari possit ut in l. eo
si qd l. de appellatur. et in l. p. hanc l. de p. ubi appe-
lationum e. fraternitatis de testibz, qta p. hoc nec p. casus
in d. clem. appellati ob id in appellatur. p. definitivam
expressio casus non est necessaria ita tradit Maranta d. 6. p.
de appellatur. n. 159. Debusius alios referens in re
petit. legi qd iuris notabili i. n. 254. D. de re iudicata.
Verum hae differentie ratio quamvis in se vera sit non tamen
in re decisioni.

Quare vera differentie ratio est quod ideo in ap-
pellatur ab interlocutoria expressio casus requiritur ut debitor
honor iudicibus deferat: nam iudex videns causam in ap-
pellatur expressas sequimur esse, revocet statim gra-
vamen a se ipso illatum p. interlocutorias sententias qd
iuris facere potest ut in l. qd iuris de re iudicata e. cu
cessante j. Soc. l. c. si a iudice de appellatur. lib. 6. et in
Soc. de fere honoris ipsius iudicis, et in eo qd eius
auctoritas et iuris dictio interitus non maneat suspensa ad
c. cum cessante. Quae ratio non obtinet in appellatur ad
definitivam, nam de definitivam iudex revocare non potest:
q. lata definitivam iudicis officium finit, ut in l.
iudex potest q. de re iud. c. in litem de off. delegati.
Vnde de arbitris. l. 2. de senijs ex brevitore
citandis, et ob id in appellatur a definitivam frustra
toriam esset expressio casus, cum sententia definitivam iam la-
ta expiraret quantum ad eam iudicis officium: : : :
Ex qua diffinitio manifeste colligitur in specie
nisi tamen minime necessaria esse casus expressionem in appellatur.

de appellat. 69

So

Arg. 2. de clam di
ferentia r. r. z.

ab interlocutoria. Pare, q. d. in r. ut s. obseruauimus
intelligendū est de sentia interlocutoria habente vim defini-
nitiaē & declarat. Concilly. Frid. 11. 24. c. 20. de re
format. Id in appellat. ab interlocutoria vim defini-
nitiaē habente n̄ est naria expressio cas. q. frustra h̄.
Expressio cas. requir. Minor p̄bat. auctoritate glossę
p̄bo inanes. inc. fi. de elect. lib. 6. quę gta ait qd
si ab interlocutoria sentia habente vim definitiuā ap-
pellādū sit appellari pot. ut ad definitiuā: Id in appella-
t. ad definitiuā n̄ est naria expressio cas. ut s. resolutū
est. q. idē d. dicendū est in appellat. ab interlocutoria
habente vim definitiuā, ut s. in ea n̄ sit naria ex-
pressio cas.

35

p̄bat. et z. r. qm. le iudex possit reuocare sentiam in
interlocutoria & b. m. ind. l. quod ius sit. D. de re iudicata cū
similib. interlocutorias tñ habente vim definitiuā iu-
dex reuocare n̄ potest, ut docuit p̄ dicta gta p̄bo inanes.
q. in ea appellat. quę interponit ab interlocutoria habente
vim definitiuā frustra expressio cas. requir. p̄bat. u.
sequentia, q. nulla alia rat. Supra resolutū est in ap-
pellat. ad definitiuā sentia cas. expressione nariam n̄
ēē, nisi, quia iudex sentiam definitiuā semel latam
reuocare n̄ pot. Id in sentia interlocutoria habente vim
definitiuā ea dē ratio ver. s. atur. cū scab. Iudex reuo-
care n̄ possit exp̄d. gta p̄bo inanes q. in ea appella-
t. quę interponitur ab interlocutoria habente vim
definitiuā expressio cas. naria n̄ est.

36

Id ad huc defendi pot. in specie nri cas. cas. expressio
naria ēē in appellat. ab interlocutoria quam-
uis interlocutoria habeat vim definitiuā vl. stineat
grauamē irreparabile. p̄bat. nam iū. ciuili n̄ admi-
stret appellatio ab interlocutoria nisi habeat vim de-
finitiuā vl. inferat grauamē irreparabile ut supra

Arg. Respondet
quę fuerant s. talis
de ferentia r. r. z.

q. Baruing in i. de. et in Jul. civili naria est eo casu exp:
ffio cas, ut in l. ait ptoz s. pmittit b. nisi forte et est
iuncta induct. Bart. in 3. et 4. q. de minoribus.
q. interlocutoria habent vim definitivam casu exp:
habet requir:

neq. obstat ratio saducta s. iudices revocare n. 37
posse interlocutorias habentes vim definitivam ex
p. dicta gta p. bo inanes na. p. id generalit. n. ee
Veru. qm. ois sententia interlocutoria, quab. iudex p. nu.
ciando n. definit ee. Iudex pot. ab eo revocari. 2. glo.
ffa. ab. in f. in l. c. sententiam rescindi n. posse, qm.
ffio explicat Bart. in d. l. qd. iusit n. 9. De re iudi.
Et si sententia interlocutoria contineat aliquid dari vel fieri sive
decisione aliusq. articuli incidentis vel emergenti. 2. Bar.
ubi supra q. qd. in d. r. scripserit gta p. bo p. toz ind.
l. quod in f. igit. si lata sententia interlocutoria que
vim definitivam habeat iudex n. definit ee iudex. neq.
lius officium nec iuris didit finit. naria est exp:
cas: ubi ea sententia interlocutoria iudex revocare
possit, et in hoc defert honori ipsius iudicis ut in g.
l. in x. Si sententia interlocutoria habent vim defi
nitivam talis esset p. qua. finiret iudicis officium et eig.
Jurisdictione hoc casu in eig. appellat. n. esset naria ex
p. ffio cas, ea nempe rae. quia talis interlocutoria p.
iudice revocari n. pot. ut scripsit Bart. ind. l. qd.
iusit n. 9. De re iudi.

Ex q. oibz colligit vera resolutio et singula 38
ris explicatio ad omnia s. in eius specie exp:
sion. s. cas. nariam ee in appellat. ab interlocutoria
habente vim definitivam, nisi interlocutoria talis
esset qm. finiret iudicis officium, quo casu exp:
ffio cas n. est naria
(in p. positio n. optimu) siliu. s. iud. in d. appellat. 3

illatio ad nuz.
l. m.

ab interlocutoria causa gravaminis exprimere ut in
 Juliano Rebus in repetitio d. legi quod ius in ipsa
 l. 7. n. 7. Et si gravamen sit notorium. Ratio
 est, quod quavis notorium releuet appellatorem ab onere
 reprobandi nisi tunc releuetur ab onere proponendi et alle-
 gandi. Et tam Xba alias causas tunc recepta in d.
 Clem. appellanti de appellationibus

40 Quibus omnibus addendum est et explicatur. nisi tunc
 ubi probatur causa gravaminis in appellat. exprime-
 re et tunc ut non sufficiat causa gravaminis expro-
 bare per Xba generalia dicendo Appello quod me gra-
 uasti. Sed debeat nominari in ipsa appellat. et
 causa gravaminis exprimere et tunc in d. Clem. s.
 appellanti, ubi per reg. traditum est appellanti ante
 definitivam non licere per se sequi alias causas quam nomi-
 natis in ipsa appellat. ad statum expressas

41 Sed regula d. Clemetini appellanti refragatur
 aperte in l. 3. v. quid g. D. de appellationibus
 ubi probatur appellatorem de una causa tamen omittere
 posse et aliam causam persequi, et allegare Valere.
 ad quas difficultates tunc responderi solet per
 l. 3. v. quid g. obtinere in appellat. a definitiva
 tamen in d. Clem. appellanti percedere in appellat.
 ab interlocutoria

42 Ratio hinc est, quod appellatio a definitiva ut si obiecti
 uamque potest iustificari ex nouis causis, et ob id appellanti
 potest aliam causam persequi, quam expressam in ipsa appellat. at
 non appellatio ab interlocutoria non potest iustificari ex nouis
 causis, sed solum ex expressis in ipsa appellat. Et sic appellanti
 non potest persequi alias causas quam expressas in ipsa appellat.
 ut late supra diximus

43 Deinde per explicatur. nisi tunc adueniendum est non sufficere
 causa gravaminis in ipsa appellat. exprimere per res

Satz ad actus p[ro]cessus v. g. si quis appellat a gravamine: uno vel pluribus ex clausula illa generali et ab alijs alijs que ex actus p[ro]cessus coligi poss[unt] ut patet ex d. clem. appellanti b. nominatis ex causa expressas. n. n. nominatis fieri de si fiat relatio ad acta p[ro]cessus. quo dicitur p[ro]bat ea si dicitur q[uod] expressio cas[us] gravaminis est inducta duplici de ca[us]a, i. ut honor debitor[um] iudicibus deferat ut iudex possit cognoscere gravaminis illatum et illud revocare. 2. ut appellans non possit amplius variare: sed generaliter se referendo ad acta p[ro]cessus non satis fit alicui p[ro]dictar[um] rationibus q[uod] si uig[il]m[us] appellans n[on] pot[est] p[ro]seq[ui] alias ca[us]as n[on] expressas. Virtute clausule generalis s[ecund]o dicitur ut docet decisio Plotz 2. tt. de appellationibus in nouis decisionibus.

C. 7. ad agendum de p[ro]cur. lib. 6.

Sed p[ro]dicta resolutio obstat l. inc. q[uod] ad agendum de p[ro]curatoribus in 6. ubi mandatum reseruat p[ro]curatori sub p[ro]curatoris articulo in eod[em] mandato expressi virtute clausule generalis si uig[il]m[us] mandatum extendit ad articulos n[on] expressos. q[uod] p[ro]curator appellatio interposita a certis gravaminibus in ead[em] appellat[i]o[n]e expressis debet extendi ad n[on] expressa gravamina: Et tam in d. q[uod] ad agendum n[on] habere locum quo a de qua nominatis expressione requiritur ut in specie dicitur clem. appellanti. vs alicui responderi pot[est] p[ro] p[ro]dicta d[omi]n[us]ione tota qua ita exp[re]sse cautum est.

Pursus p[ro]dictis resolutio qua assertum fuit cas[us] expressio nem nominatis faciendam esse in appellat[i]o[n]e obstat illi difficultati q[uod] appellatio generalis admittit ab omni gravamine absq[ue] expressione alicuius gravaminis ut habetur in c. s[ecund]o l. 5. h. tt. q[uod] non est n[on] minus ca[us]as gravaminis nominatis in appellat[i]o[n]e exprimere. Sui difficultati p[ro] arg[um]entum p[ro]cedere de iur[is] antiquo ante t[em]p[us] n[ost]r[um] et dicitur clem. appellanti: s[ed] dicitur v[er]o alio se res habere, na

C. 2. sub l. 1. 3. 5. tt.

De Appellat.

necesse est casus gravaminis in specie et nominatis in appellatione exprimere;

Sed hinc solus oblatore v. h. in c. caam in fi. j. tit. b. d. hinc hinc in appellat. expressa fuerint. q. et ante cogniti et d. dem. appellanti expressio casus fuerit naria;

c. caaz in fi. 5. tit.

47

Ad hoc arg. d. olim quo ad validitate appellat. Et devolutus casus non fuisse nariam expressionem gravaminis. et ita est intelligendus hinc in d. c. con. sicut: hodie v. est naria expressio casus per tam narium, et per d. clem. tinam appellat. de appell. ceterum quo ad revocatur attentatorum, et gravaminis illarum et in antiquo casu verificatio est naria, et ita est accipiendus hinc in d. c. cum casus j. 5. tit. et in c. ex parte v. et aut iuncto v. mandamus b. si vobis stiterit, et ceteris, et in c. rodolphus c. significare de rescriptis, et alia in inq. d. Pontifex scribere solet si est ita revocatur in iuribus et cogit. ex q. d. b. j. ante colligit in appellat. ab interlocutoria expressionem casus nariam esse.

bona diffa. et interpret.

48

Hinc colligit Vera explicatio ad tam inc. non solum de appell. lib. 6. cuius tit. 1. et 2. pars in se pugnare videntur nam in 1. p. inquit illi q. d. innovata siue accenta post appellat. a definitiva sententia interposita statim ante oia debent per appellationem iudicis revocari. in 2. v. p. inquit illi q. d. innovata siue accenta post appellat. interposita ab interlocutoria statim revocari non debent, donec appellat. casus veram esse stiterit. diffa. aut ratio ante colligit ex nio tenet. traditis: q. appellatio interposita ab interlocutoria exigat narium casus expressam mentionem ut iustificet, et eiusdem casus exigat per quo ad effectus revocandi accenta ut advenit in glo. post definitiva in eod. c. non solum. quod ratio cum oia esse

c. non solum 5. tit.

in appellat. ad definitiva mixta n. est si in hoc distinguat
 appellatio que interponit ad definitiva ab appellatione
 que ab interlocutoria pponit ut docet Cobb. in practi
 c. 24. n. i.

l. sup. q. 5. fi.
 de off. deleg.

Idem resoluti. qua assertu fuit innovata siue
 a tentata post appellat. interposita ab interlocutoria
 reuocari n. debere donec appellat. causa vera ee stite
 rit, obstat t. inc. sup. questionibus 6. fi. de off. dele
 gati: ubi innovata post appellat. ab interlocutoria
 est nullu ipso iur. p. tentata post appellat. ab int
 locutoria statim reuocari debet nulla spectata causq
 verificat.

Idem defendendo Superiori resoluti t. in d. c. no 9
 fm traditam ad argumetu de t. in d. c. super quz
 tionibus 6. fi. Et in huiusmodi: qd innovata pen de
 te appellat. super interlocutoria ff. nulla et irrita quo
 ad legem que semp est certa de his que prox. nata
 sunt poss. x. tam in l. si pater de solutionibus et sic quo
 ad legem huc innovata ff. nulla et irrita et ante p
 barz grauaminis, et ita est intelligendz t. in d. c. sup
 questionibus 6. fi. Ceterum quo ad nos q. sumz incerti
 spectanda est grauaminis p. batio, ut fiat reuocatio ate
 statore, et ita est intelligendz t. in d. c. n. fm in 2. p.
 quap. batus innovata post appellat. ab interlocutoria
 reuocari n. debere donec appellat. causa vera ee.
 stiterit, et huc est cois opinio, et vera resolutio ut tes
 tat. Cobb. d. c. 24. practicare n. 2. quamuis Philipp
 Decius in d. c. 3. soluit s. h. t. dispuret et p. bato ve
 lit innovata seu tentata pen de te appellat. Valere
 ipso iur. et sint postea p. bato caa grauaminis reuo
 canda, et loq. Philipp Decius no fm in aetate
 post appellat. interposita ab interlocutoria sentia
 Verum etz in his que innovata fuerint post appellat.

De appell.

53

a definitiva. Verumt̄ omnia opinione Philippi Decij
superior cois opinio et resolutio est tenenda. et res
in d. c. n̄ sm in i. p. dam reuocatur attentor et exi
git in attentatis post appellatur a definitiva intelligen
dy est, ut reuocatio fiat quare de facto innouata fu
ere, ut aduertit lopus allegat. i. n. 12.

51.

Superior aut̄ reg. s. innouata post appellatur in
posita ab interlocutoria reuocari n̄ debere donec appe
llationis causa vera ee stiterit, limitanda est nisi in
dex appellatur inibeat iudici a quo appellatum fuit ne
procedat in causa tunc n̄ quicq̄ post inibitur n̄ igni
fuerit innouatus statim reuocari debet p̄ eum dem su
dicat appellatur et sic in appellatur expressa veran̄
sit, ut exp̄sse p̄bat in d. c. n̄ sm in 2. p. de appella
tion in 6. b. nisi iudex appellatur et est ita adno
tauit Joa. Andreas b. et cobb. s. n. 2. atq̄ ideo qua
uis appellatur veli p̄bare falsam ee causam in appella
tione expressa, n̄ ob id impedit attentor reuocatio nisi
appellatur senserit p̄is tractari de Veritate, aut fal
sitate casus appellatur et tunc si staret causa in appella
tione expressa vera n̄ ee n̄ fieret attentor reuoca
tio, et si p̄cesserit inhibitio iudicis superioris. Ratio
qm̄ hoc casu notorie in iudicio staret den̄ u. p̄centi re
uocatur attentor, et notorie defectus iudicialis attenta
tor reuocatur impedit.

D. c. n̄ sm in 2. p.

2. Veriore opinione q̄ refert Affli
ctis decis. q̄ d. et cobb. impracticus q̄ d. c. 23. n. 9.

52

Illud t̄ seruandum est inhibitur illas (quignaria
est ut innouata post appellatur incepta ab interlocutoria
statim reuocentur si post inhibitur fuerint innouata sca
nonica ee oportere ut exp̄sse p̄bat in d. c. n̄ solut. b.
inhibeat canonice. dicitur aut̄ canonica inhibitio si

53

certa requirita fuerint obseruata.
s. requisitum est, ut causa in appellatur sic exp̄ssa

fra. procedendi
in ca. appellatur
ab interlocutoria

Ad ex. inc. v. de debitz honor,

22

^a X. Sim nūb, et Sim ind. clem. appellati, et inc. Roma
na §. ubi aut §. ff. in b. 54
² m. requiritur est ut negotiū sit p appellatiōe
deuolūū ad iudicē Superiorē ut ind. c. Romana
§. si v. ³ m. requiritur est ut recepta appellat.
Iudex appellat. incipit de Veritate cāz cognoscere
ut ind. c. Romana §. qd si obijciat. ⁴ m. requiritur
est qd inhibitiō fiat p quia cāz cognit. et parij.
itat. iudex n. appellat. antequā inhibeat iudicē
ū a quo parte aduersā citare debet, ex eo forte
si aliqua ratio allegari pot p p quā n. debet fieri
Inhibitiō: et p p tēca debet fieri inhibitiō ubi cāz
cognit. et sic parte citata, ut ind. c. Romana §. si v.
Et inc. l. q. de p b. de b. in b. l. incāz i. q. §. causa
de minoribz. l. si. l. si p v. b. v. l. alio m. tradit. cōb.
impracticū d. c. 24. n. 2. Beronij filio 20. n. 18.
Volum. 2. Ex quo tū ind. c. Romana iunctis p dicit
§. §. colligit paxi et fra pcedendi in appellat. ab
in loco locutoria. impuim. n. iudex appellat. Videat
Ut tū appellat. ab in loco locutoria cāz q. grauaminis;
in ipsa appellat. expressit ut ind. c. Romana §.
ubi aut. postea iudex citabit parte aduersā
ut sigd. I appellat. oponere vult statim illud
objicit, ut ind. c. Romana §. si v. si aut parte ad
uersā obijciat ex cāz iniulta sumōz legitima ab in
locutoria appellat. inposita extitisse, et ex eo n. eē
appellat. huiusm. admittendā, tunc iudex appellat. rei
piat appellat. tanq. inpositā exp b. ab in cāz, et p
tea incipit cognoscere de huiusm. cāz an sit Vera, et a
tea n. poterit inhibere iudicē a quo appellatū extitit
ne in cāz pcedat ut ind. c. Romana §. qd si obijciat.
Hic aut fra pcedendi in appellat. ab in loco locuto.
ria pscripta inc. Romana ubi tū §. §. ratio 50 die. 55

...
 ...
 ...

De appell.

seruanda est in faciendis inhibitionibus, ubi dicitur expresse p
 supiat Conuuls. iud. §. 22. c. 7. de Reformat. c. 6. in
 concedendis inhibitionibus post appellat. seruare teneat
 gram, et tenore Sacra. c. 1. de Reuoc. et p. serui. in
 nouenij 4. quae incipit Romana. Sanc. etz. Formā serua
 re tenent Iudices delegati in faciendis inhibitionibus
 ut docuit Feling inc. dilect. n. 10. de rescriptis:
 Quibus est addendum qd n. in quā Iudices appellat.
 antequā deueniat cognitio eā sup. Veritate aut falsi.
 fate exp. si graua minis. in appellat. in posit. ab int.
 locutione solent p. iudic. a quo appellatū fuit ut
 infra aliquos dies in ca. n. p. cedat. Videt. quādo ti
 met aliquod danū irreparabile si iudex a quo in causa
 p. cedere.

56

57

58

c. iuz appellat. 60
S. n. in b.

ex superioribus resolut. s. post inhib. inuocata tanq. m.
 atentata. Ita. Bante. dia. reuocari debet, infero explic
 4. ad tam inc. ubi in appellationibus S. n. in b. ubi iu
 dex a quo defertur appellat. finit. quātū in se est.
 iurisdic. ab se abdicauit. Sit igit. explicatio. ut in
 specie illig. et si iudex a quo postq. admissa eadem
 appellat. finit. in ca. p. edic. aliquid in quādo qd quid
 ab eo factū fuerit nullū erit. Ratio est, qd admi
 tendo appellat. finit. iurisdic. ab se abdicauit, et si
 bi ipsi inhibere v. q. q. ab eo debet reuocari p.
 v. am. atentati, ac si facta esset inhibitiō ut p. bat
 in d. c. n. in i. r. p. 5. n. in b.

Qua p. caut. si iudex, ut in ce. p. i. ab eo ap
 pellat. non simpliciter defertur appellat. nec sibi ipsi
 inhibeat. Id sub hac. fra. in quantum d. de iure p. s.
 tunc q. dem. si appellatio de iure est admittenda sta
 tim. v. eadem appellat. delatus. Si v. appellatio esset
 finit. minime v. eide. appellat. delatus. Et sic in
 ea specie inter. iurisdic. ab se abdicare n. videt.

Ad l. inc. ut debet honor,

Ad 1. arg. m. contra cc.

ita ut pccus ab eo gelty sit nullus
Hic in supposito superest in respondere ad arg. a a
pualis nec ex se non oblat m. quo p baurim p iure
civilis et etz iul. nio Regio p Sibitab esse appellatjan
te definitiva ad seniam q n n potuit admitti appella
tio ab int'locutoria ante definitiva ad seniam, nam
ad hoc arg. D. in hoc articulo nullas ee repugna
tias et strouensias inter Jus Pontificium, civile
et Regium. ubi s. resolutus est stituendo tres con
clusiones ad pd. strouensias sedandas et sic exat
difficultas huius arg. ubi ius Canonicus, civile et
Regium in hoc duentat

Ad 2. m.

Neg oblat 2. m. arg. quod aduxim ad pban. 60
dub in appellat. nullus cas expssione nariam ee
satis qz dicitur, appello, q n iuste in hoc iur.
expssio cas regium, nam D. arg. pcedere in s
appellat. ad definitiva senia, ntu p h m loquit
in appellat. ab int'locutoria, ut s. in appellat. ad e
ffinitiva n sit naria expssio cas: at v in appellat.
ab int'locutoria expssio cas sit naria. Nam dicitur
iam s. aculim, et ideo n est opus referre

Ad 3. m.

Neg oblat 3. m. arg. quo nitabamur p bares 61
expssionem cas in appellat. nariam n ee. et ar
gumentu erat nabis si naria esset expssio cas maxime
one in rogat iudici in iuria ut in firmat h s. nrisd
p appellat. nulla sit iniuria iudici ut in l. et
in minoribz l. h. h. q n est naria expssio cas.
L. et in minoribz l. ad arg. hoc D. regulas dictz legis et in mai
ribz obtinere quando appellatio quz interponit
legitima esset et iusta ex qua appellat. nulla
in rogat iudici in iuria, ubi appellans iul. suo utat
quod casu succedit reg. l. nullus 56. de reg. Juris.
nullus in qz J. c. Videt. dolo facere, qui sine iure

L. et in minoribz l. ad arg. hoc D. regulas dictz legis et in mai
5. h.

De appellat.

SS

Ut in ac v' dicitur sub est in fibola appellat. et super
 vacua ex qua iudicii interrogat iniuria et honor debi
 to q' aufert ut in l. fi. l. quando p' uocare n' est nec
 se b: iniurias ex sup vacua p' uocat. iudicijs fieri
 p'hibentur et ob id in nio t' n' admittit appella
 tio absq' rationabili caa, q' a tali appellat. debi
 to q' honor iudicijs aufert.

Ad 4^m

62

Neg obstat 4^m arg. de iur in d. c. 2. iulius d. s. 5. h.
 ubi admittit appellatio generalis ante senias v. g. sig
 dicat appello ab oi grauamine qd in sac caa mihi pot
 inferri. q' expressio iaz in appellat. naua n' est. ad hoc arg. c. 2. r'uluit s. h. 1.
 De iur in d. c. 2. iulius p'cedere de iur. antiquo, quo tem n' 46.
 pore ad validitate appellat. et deuoluit iaz no fuit
 naua grauamini expressio: hodie v' etz quoad hunc
 effectus naua est expressio iaz p' n'us t' m' ut sari
 supra resolutus est.

Ad 5^m

63

Neg obstat 3^m arg. quo p'bauim' ad iustifican
 das appellat' oportere p'bare veritate bias exp'ss' in
 appellat' x' t' m' in d. c. ex parte de t'el'ibz. q' non recte
 inquit t' m' ad validitate appellat. sufficere, p'
 ponere caam in ipsa appellat. De quod duobz modis
 pot cognoci de causa exp'ssa in appellat. quz ab inter
 locutoria interponit vno m' in uis declaratorie foriad
 fundanda p' iurisdic'z iudici appellat. et tunc suffi
 ciet caas in appellat. exp'ssam p' babilim ee, et non
 duob' alter de eig veritate, et ita est intelligendy n' d'io
 b: superior de appellat. cognoscat. et ex in d. c. ro
 mana s. quod si obijcat s. h. in b. b: cognoscere iur:
 p'iant de caa suizm. an sit vera. 2^m m' cognoscat de caa
 exp'ssa in appellat. quz ab interlocutoria interponit. s. ad
 effectum reuocandi a tenata, et tunc requit qd alter ex p'
 ter iaz veritas in appellat. exp'ss' et ita p'cedit t' m' in
 d. c. ex parte de t'el'ibz.

Ad 5^m

Ad b.

Neg oblat b. quo pbarim qd si appellans nuncius 64
cuius destinavit ad Sedes Apostolicam eo ipso suspen-
dit iurisdictio ut in d. c. ad huc Bo. s. h. t. q. n. recte
n. decidit qd per missiones nuncij ad Sedes Apostoli-
cas n. est suspensa iurisdictio. Id poterit iudex in caa
pcedere.

Ad hoc arg. respondet gla h. vbo si dicas tam in 65
d. c. ad huc et iura similia corrigi p. terminis id est do-
cuit gla fi. in p. c. ad huc et gla vbo nuncius inc. cuius
ca. de off. delegati. quod interpretat. sicut cor. d. d.
h. h. h. in interpretatio vbi dicit in illa missione nuncij
que suspendebat iurisdictio iudicis ut n. inchoaret p. ce-
sus de eius q. nuncius mitterat ad R. Pontificem do-
nec redderet nunciu informatu iudici de Pontiffi-
ci voluntate. Soc. n. casu q. d. o. missio nuncij ad Sunc-
tendit effectus correcti manent iura Antiqua per
tam nuncius. Sui correcti. la ratio assignari pot. ne-
q. sine caa declinet ex parte ordinarij iudicis ut sic
p. p. honor iudicibus debitor deserat x. nuncius tam
et tam ind. l. fi. q. d. p. vocare n. est necesse. Unde si
cui p. appellat. frustratoria n. pot. declinari iudici-
um eiq. ut in nro d. u. et ind. c. cuius appellationibus
s. h. o. in b. et inc. pastoralis s. h. o. t. sic nec p. mis-
siones nuncij. q. a. p. missione nuncij frustrat. q.
vocare v. cuius causa nondum esset cepta et sic
nullu. gravame inde secutus a quo vocare deberet.
Ceterus in illa missione nuncij que fit pcedente gra-
vamine (que vim et effectus appellat. operat.
x. tam inc. dilecti s. s. h. t. o.) manet incorre-
ctus ius antiquu. ut advertit Panor. h. n. 18. idem
ind. c. dilecti s. s. h. t. o. et utrobique coner. doctores.
igitur p. solus arg. resolvendu. est missione nunci- 66
cij v. d. iuris arceptionis ad sedes Apostolicas

redderet.

De appellat.

SS

pcedente prius grauamine regulari vbi appellat: Sa
 bere, ut ind. c. meminimus. 9. et c. dilecti 52. s. h. t.
 modo seruent ea que seruari debet in appellat. et ob id
 sicut appellans ante sententiam definitiuam tenet exprime
 re causas suas appellat: x. a. decisionibus nisi ita etiam
 eod. m. nuncius mittens vltiter accipiens ad R. Pontiffi
 ces causas grauaminis debet exprimere coram iudice aquo.
 tenens iter accipiendo ad R. Pontifficis illo facto
 habere p appellatorem et de appellat: nullus p bu exp:
 sicut ut docet Panor. et Phillipus Deuz in d. q. di
 lecti 52. s. h. t. et quauis qta ind. c. dilecti existimet
 itinere acceptz vim appellat: habere q. fit ad R.
 Pontifficis distaxat: Verius tñ est iter accipiendo
 et ad superiores Archiepiscopos vbi ad aliu supe
 riores immediatos vbi appellat: habere ut resol
 uunt immola Panor. et Phillipus ind. c. dilecti. et
 ita absoluit. 6. arg. m.

itinere acceptio ad
 superiorum vim appe
 llationis habere.

ad m

67. Neg obstat 7. quo p barimus qd iuenerit virtu
 te 2. rescripti pot opponere exceptz qd prius literas ad
 aliud iudicib impetrauerit et si iudicibus fuerint
 literz p sententz cuius iuris p bar expresse nra decisio.
 solutio v suig arg. apparebit ex infra dicendis ad
 solutz in octauo arg.

68. Non obstat p predictos d. arg. m. quo p barimus
 in rescriptis tpus datz et n tpus presentationis aten
 dendi tcc. cuius iuris expresse p bar tñ nra. s. qd
 in rescriptis tpus presentationis p m attendit. q.

An tps datz, et
 presentat: sic in spi
 riu dng. ?

69. Suig arg. resolutio difficilis est p qua val
 de trouentur qd qualis primus rescriptus p pabe
 nus de quo lato fermone agit qta p bo mandatu
 inc. i. de rescriptis et t. ad. distinguentes inter rescrip
 tus ad lites et rescriptus ad beneficia.

70. alij dicunt tñ ind. c. si quis et ind. c. p lxxij

Ad lex. inc. ut debitor sonor,

corrigi p[er] Em[er]it[um]. Id om[is]si[um] Varij[us] interceptu[m] Solutio
nib[us] quas inter alios p[er] ip[er]u[m] referre. Bero[ndus] inc. i. de
rescriptis an. 52. q[ue] explicat. Suis difficultati q[ue] q[ue]
eximia ex p[ri]mis inuoluta ab interceptib[us] reputatur se
quente[rum] statuo de . . . de . . .

in rescriptis gratia[rum] et iustitia[rum] t[em]p[or]e date literar[um] 71
Et n[on] t[em]p[or]e p[re]sentat[i]o[n]is attendit in rescriptis iustitia[rum]
p[ro]bat[ur] de inc. sicut c. plerumq[ue] eub[er]at[ur] de rescri
ptis. in rescriptis q[ue] gratia[rum] p[ro]bat[ur] de inc. tibi q[ue] q[ue] ab
c. si duob[us] loc[is] h[ab]et. c. c. Exp[er]te de off. deleg[ati]
nisi s[ed] h[ec] in de in rescriptis iustitia[rum] ita int[er] p[re]sentat[i]o[n]e
nisi i[m]petrans v[el] malitia v[el] negligentia non fue[rit]
ut v[er]us rescripto ut p[ro]bat[ur] de inc. si aut[em] ind. c.
plerumq[ue], quia t[em]p[or]e t[em]p[or]e p[re]sentat[i]o[n]is attendit . . .
doct[ri]na 2. p[re]dicta de ut in rescriptis gratia[rum] 73

p[re]ferat[ur] is q[ui] i. literas p[re]sentavit, si rescripta s[un]t eius 73
de s[ed] date c. si a se de de p[re]bendis in b. d. c. si duob[us].

Neg[ati]o obstat sicut de. de inc. c. capitulum San[cti] 74
de Cruci 30 de rescriptis vbi q[ue] p[ri]us literas ad
capitulum Sancti Cruci reportavit p[re]fere, q[ue] p[er] q[ue]d
ille q[ui] p[ri]us literas impetravit fuit q[ue] p[ri]us illas co[n]
ram capitulo p[re]sentavit, atq[ue] ita fuit p[ri]us im
petrans et p[ri]us p[re]sentavit. Que interceptio sua
de exco[m]m[un]ic[ati]o[n]e q[ue] p[ri]us literas monitorias impetra
vit postea impetravit p[er]torias. q[ue] capitulum Sancti
Cruci monitorijs p[er]torijs n[on] obstat, alias n[on] p[er]
ceptoris literis sup[er]flue essent. Unde colligitur quod
ill[is] monitorijs fuerit p[re]sentat[i]o[n]e. P[er] q[ue] s[ed] stat
lucidenter q[ue] non valet rescriptu[m] gratia[rum] i[n] loco
impetrat[i]o[n]e nisi fiat mentio de i. d. c. Exp[er]te: at
ind. c. Sancti Cruci posterioris literis nulla facta
mentione de p[er]torijs fuerit impetrat[i]o[n]e, q[ue] null[us] ac
p[er] sequens q[ui] impetravit p[re]fere eub[er]at[ur] nullo modo

C. capitulum 1. em[er]it[um]
is 30. de rescriptis.

de q[ue] ab eis n[on]
de q[ue] imp[er]at[ur] p[er] q[ue]d
de q[ue] s[ed] stat

De appellat.

altri p'binda potuisset obtinere et literis in q' no
fuit facta mentio de priorib;

75 Non obstat dicitur, quia q' quod in specie illig
ad Validitate recipi t' epus datz attendi debet, no
v' presentationi x' ga quz p' rime retulimz. Negotia
sunt illa p'ba n' fieri, quz iudici delegato non fue
runt assignate, na' q' quod e' n'raia est presentatio
ut iudici p'ter de re iudicat. sup' iurisdictionis. Cui
igit' pars appellans ante definitivam dicat se habere
litteras apostolicas in eius assertioni n' fiat, nisi
de literis illis p' presentat, atq' ita ad huc effectus
attendit presentatio. Ceterum si esset controversia
de duobz scriptis cui p' coram standu' esse temp'
datz attendere x' aduersione p' rime relata et lig
interpretat, cui q'q' absolutur sic dicitur:

ad t' x' m' inc. cum speciali g. h. t. -

Dei

ad excommunicat' legitime p'ferenda admonitio p'terens debet
p'cedere. Volens aut' iudicib' t' qua' suspectib' recusare co
ra b' eo caas suspicionis p'babiles p'ponere debet, quz
d' b' p'bandz ff. cora' arbitris coiter electis q'q' p'batiz
iudex recusatz remittit negotiis ad Superiores v' l'caas
alibi committit de recusationi assensu.

v. l'x. inc. l' r. de
foro p'et. in fi. ubi
recusat' q' n' mittit
negociis alibi, sed
tenet ad epuz. v' ad
d. p' m' t' n' d' t' r' t'
ad nos p' iust' r'cu
arat. quz p' b' n' exp
te se oportet t' m' in
d. c. c' r' u' z' p' e' u' a' l' i. d'
hoc g' t' a.

n. i. ad s' i. p' a' r' e' d' e' i' f' i' c' a' r' g' : Senia excommunicat'
sine admonit' fieri pot' q' n' pot' defendi, aut
p'bat aut honorare Divi Pauli a corinthior' c. y. relata
inc. ubi sic Romana & ff. s. s. t' l' ubi habet qd' Dioz
Paulz Corint' b' s' quedam absentes immonit' b' t' i' n' e
qui s' i' n' b' excommunicat'.

v. l' x' z' a' l' a' m' d' p' e' t'
t' o' t' a' c' c' l' x' i' n' c' o' m'
n' e' s' 36. n. g. v. ubi a
Theod' s' i' o' i' m' p' i' u' b' e' r' u'
q' d' n' o' a' p' p' e' l' l' e' t' a' p' e' n'
t' e' n' t' i' s' e' p' o' s' t' . g. o' i' n'

2 De t' u' i' n' c' . i' . de iudicijs ubi Quod vult Reg' epus si
ne aliqua monit' fuit excommunicat' Senia innocat' q'

p. flua' suprad. c. c.
 nā si lozom epus. dno
 uel fia sic nō poterit
 pponi recusari: caa.
 nā si denigat appell.
 ut in d. c. omnes, et q
 denigabit accusatio,
 cum utaq? sit defun-
 tio, et de una ad al-
 terā valeat arg.
 Albarz in iuraxio-
 mat. lit. A. n. 520.
 nā appell. et recusatio
 apari pcedūt l. aptiss.
 mi. de iudic. b. d. cu
 post, C. sup loz. b. h.
 de appell. qd qdem
 sum difficile e' si
 Videat de. inc. si q
 d. clericus q. d. foros
 p. ubi ab Greg. 2.
 epus. posse recusari.
 de. ca. d. c. omnes
 intelligendū. u. d. d.
 lex. imp. H. d. of. j. q
 tale privileg. in epis.
 cessit, sol de in. can.
 non est ita ut in
 d. c. 4. de foro p. pet.

Ad te. inc. l. spali. 6.

ut stat ex illis p. bis: placuit ut nullus eide s. muni
 cet et cog. q. p. bis. sentiam excommunicacionis in specie
 illig. tes decretū fuisse des. fatet q. absq. monitione
 ferri pot. 3. 2. a. b. tē. i. arg. sic: Judex ordina 3
 rig. q. ut suspectus recusatur. acas cognit. omnino nō.
 remouet, Id dat sibi adiunctus sine suis partibus n.
 Suspectus ut abo in caa pcedat. c. fra. s. p. scriptam
 in aut. si v. stigerit C. de iudic. s. d. n. s. in
 q. q. h. p. scripta ut iudex omnino remoueat.
 a cas cognit. p. p. suspicione ju. n. subsistit.
 Si arg. non obstabit m. t. r. s. c. sustinēdae 4
 Aug. a. p. au. p. bar. p. t. m. inc. sacro de senia exco.
 municat. c. omnes decimq. c. 6. g. 7. c. de p. biteror.
 179. 4. c. de illicita 24. g. 3. c. statumq. c. 1. Stitucione
 de senia excommunicat. in 6. :
 2. a. pars d. c. p. bar. p. t. m. inc. 2. requis. d. fi. s. h. 5
 c. legitima de appell. in 6. c. caa d. g. c. suspicio
 nis de off. delegati. c. q. d. suspecti 3. g. 5.
 Superest m. Videre que sit ratio decidendi ad 6
 n. i. s. t. m. et q. d. s. ca. b. tes n. x. duplici s. t. i. n. ca.
 p. a. c. s. Duplici eget q. ger. decidendi. rat. igit ratio
 decidendi ad prima parte s. quare s. recusat moni-
 tio ad ferenda s. iure excommunicat. ea est, nā s.
 caa materiali excommunicat. et peccat. s. non
 nisi in reuente peccato mortali c. nemo. p. s. h. excommunicat.
 nisi in reuente peccato mortali c. nemo. p. s. h. excommunicat.
 4. 11. g. 3. b. : Non nisi p. mortali debet imponi cri-
 mine. n. n. p. leuibz culpis et sic p. peccato Venia
 ti. s. i. m. m. i. c. a. t. i. o. f. e. r. r. i. p. o. t. t. e. x. e. l. l. i. n. t. n. u. l. l. y. S. a. c. e. r. d. o. :
 4. 11. g. 3. b. : nullus sacerdotus quemq. recte fi-
 dei homine p. paruis et leuibz ca. ad comunione sus.

de appell.

51

pendat:

7 qd est addendum ad excommunicat legitime ferendū
 n̄ sufficere peccatū mortale p̄cessisse nisi si peccatū
 inobediētis quodvis ecclēsiā p̄ceptis parere recusat atq̄
 ideo illis q̄ ab ecclēsiā segregandū est p̄ excommunicatio
 misericordia exploranda p̄iū est d̄tūmātia, n̄ā is tm̄
 excommunicandū est q̄ sum̄ mortale et grave d̄tūmātia
 p̄ā alit̄ corrigi n̄ potest ut ind. c. nemo. episcopoz et
 q̄. 3. Et t̄nē d̄tūmātia d̄n̄g s̄m̄ tribuit potestātē exmu-
 nicādi eū q̄ n̄ollunt corrigi, nec ecclēsiā audire
 ut patet mathei id. q̄. si ecclēsiā n̄ audierit sit t̄-
 bi sicut et n̄ic̄ et publican̄, hoc est n̄ maḡt̄ ecclēsiā
 bonoz particeps sit quā et n̄ic̄ et pagani atq̄ gentilis
 et ab eo caueant d̄tūmātia ab eo q̄ ad ecclēsiā n̄
 spectat.

8 Unde legit quod si quis facit gravissimū misse-
 rit p̄ ecclēsiā obtemperare paratū sit minime eū
 iudex excommunicare potest et p̄ immunitate fauorū
 alio supplicio in eū animadvertere possit ut docuit
 Dominicus de Soto in 4. dist. 22. q. c. art. 2. et testis
 Theologoz opinio ut testatur Calisto de iusta h̄
 rectorū p̄nit. 2. 19. Panormit. inc. fi. n̄. 2. de p̄n̄ij.
 atq̄ ideo quousq̄ homo incorrigibilis sit n̄ est exmu-
 nicādg ut inc. q̄. Sacerdotes 24. q. 3. Ex q̄q̄ oibz
 stat̄ cū incorrigibilis seu recidit et inobediētis ex-
 d̄municādg sit, et inobediētia n̄ sit nisi resp̄ p̄cepti
 superioris Nequens est nemine d̄tūmātia repetē
 ecclēsiā nisi ad monitio p̄cesserit et hoc est decidē
 d̄tūmātia ad primā n̄ic̄ d̄tūmātia p̄t̄, dū p̄ h̄at p̄miten-
 dā eē ad monitū ad excommunicatū p̄nā d̄ infligen-
 dā, quā p̄nā in ecclēsiā nullā maior nec gravior
 potest ut inc. corrigiat 24. q. 3. Et t̄nē ad
 monitio i eē debet ut patet mathei id. ubi petrus

admonitio fuit peccate & fratris privati & corrigere; de
inde si n̄ audierit, duos testes adhibere; Tertio est
denunciandus de se ut habeat tagm̄ et n̄c̄ et publi
cang, refert inc. si peccauerit 2. q. 1. et inc. noviter
de iudicijs.

Ad 2. ab n̄c̄ decisionis parte & deueniendo in qua; 9
agitur de recusat. Iudicis tunc lig. Verā decidendi ratz
Statuam. Supponendū est, recusare iudicē suspectū
nihil aliud ee q̄ casū legitimas afferre p̄pter quas
quis dicat iudicē de conventionē vl̄ lite cognoscē
de aut iudicare n̄ debere, ita colligitur ex d̄c̄ n̄c̄
et ex d̄. c. suspicionis de off. deleg. Unde recusa
tio in hūc modū & deffini solēt. Ut sic iudicis
vl̄ iuridicti: p̄posita suspicionis caā declinatō. ita
d̄. ad d̄. videlicet. De r̄. p̄. l. 1. ff. de lib. 3. ordinam.
atq; ita recusare idē est qd̄ declinare, rejicere, aut
nolle, ut in d̄. recusare d̄. de acq. ser. l. recusare 6.
ad Trib.

Hac autē rat. apud oēs fereq; gentes suspectio
Iudicis recusatio admittit, q̄ summū periculū est
Corā suspecto iudice litigare. Et n̄c̄ q̄ iudicia
debent ee aliena a suspicionē, odio, favore, vl̄ p̄mo.
quz iudicariū animos orripere solent ut inc. qua
tuor et inc. quāq; 11. q. 3. et sic iuste iudicis re
cusatio admiffa est, q̄ est defensio et ideo reci
satio appellat: & parat inc. sup̄ eo 12. d̄. h. ff.
Rursus recusatio arat. nali p̄ficiat: q̄ ipsa ra
tio nali dicitur, qd̄ suspecti et inimici iudicis
ees ee n̄ debent et inc. qd̄ suspecti 3. q. 5. et in
c. 2. requis. 6. ff. d̄. h. ff. h̄. n̄. est ratio, quare
Iudex ut suspectus recusatur, et oio a causa cog
nit. remouet.

Causz autē recusat: plures ff. Sex qd̄ de cas. a fext. gta 11

recusat. deff.

de appell.

fi. inc. caas qz de ff. deleg. quadraginta v. recusat. caas
 Enumerat Teru sing inc. postremo s. 5. tt. Maranta
 de ordine iudiciorum s. p. actu 2. an. 27. Sexaginta
 v. caas recusat. igitur vbo iudex suspectus, quas omnes
 suspitionis caas ad nonaginta et tres p. duxit Aufreuz
 in ttu de recusat. et tandem Menochius de arbitrariis
 lib. 2. centuria 2. casu 152. iudici arbitrio relin-
 quendum e. estimavit que sit iusta caa recusandi iu-
 dice ad similitudine Salazar que in. d. exp. ff.:

12 Idem 2. decidendi ratio dicitur pbat iudicem re-
 cusatum h. caas cognit. oio remoueri obstat difficul-
 tas s. p. posita tna iudex ordinarij ut suspectus re-
 cusatus no remouetur oio caas cognit. Id stat sibi
 adiunctus x. tm in aut. si v. igitur C. de iudicijs.

3 9. h. iudex n. debuit oio remoueri caas cognit.
 Sui difficultati p.stituendo differentias int
 iur. canonicis et ciuile, na iur. ciuili iudex recusatus
 n. remouetur oio caas cognit. Id datur sibi adiunctus
 ut ambo de caa cognoscat, et sic iudex recusatus
 manet iudex ex d. aut. si v. igitur: adiunctus v.

9. datur iudici recusato erat Archiepus vl epus lo-
 ci ex d. aut. Id iam moribus obtinuit ut quilibet
 alia p.sona a societate iudici recusato, et ita seruatur:
 ut adnotat Cotta impracticus c. 26. Greg. Lopez
 in l. 22. tt. 4. p. 3. gta 9. Ceterum iur. nro cano-
 nico iudex ordinarij recusatus n. manet iudex sed
 oio caas cognit. remouetur. Quz differentia ad iudicij p. d.
 ex reg. que habet qd q in vno grauatur in alio debet rele-
 uari ut in s. i. v. p. hoc in l. de h. q. qual. Id iudex se-
 culari in hoc grauatur ut recusari possit absq. vlla caa
 exp. sione eub sufficiat recusanti iurare se fiteb iudi-
 ces suspectu ex qua suspit. in genere p. posita. debet iu-
 dex adiunctus a sumere ex recepta interpretat. t. d.

ind. aut. si v. contigerit et in l. aptissimi iuncta qta p. bore
cusare C. de iudic. g. iudex secularis recusatur in alio
libet releuari ut no. dno a cas. cognit. remoueat. iu-
dex v. ecclesiasticus fuit. Vno reuert. s. qd recusari n.
possit nisi suspicionis caa inspecta delegata et probata
fuerit. La. nuus lxxm, et inc. insinuante c. suspicio-
nis de off. deleg. in alio grauat qd p. posita recusat.
Eaa et probata dno remoueat a cas. cognit.

Ratio aut. dicitur in l. vbi ius iud. quare in civili ex
p. sio cas. n. regatur ad recusandu iudicib. cu. tr. iud.
Canonico lxx. sio cas. sic paria ad iudicis recusatur red:
di pot. ea qd in civili iudex recusatur ad hoc maneat
iudex et si caa suspicionis exprimeret p. culdubio re-
cusans ex ipsa cas. exp. sione maiores inimicitias cu. s.
iudice recuto d. beret, et sic magis esset periculū, de in-
cept. corā eo litigare qd periculū cu. s. ius civile p.
videret cas. exp. sionē n. exposuit. in. canonico. Cū
iudex recusatur dno a cas. cognit. remoueat et sic
refert ratio maioris inimicitie et periculi corā eo litiga-
di, idcirco cas. exp. sio requiritur.

Sd hinc dicitur ratio non leuis obstat difficultas
ex l. v. unica C. signa cuq. p. dicit potestate l. g. iuridict.
D. de iurid. oib. iud. l. lex cornelia de iniurijs l. g.
H. 4. p. 3. ex q. apte obstat iudicib. ordinariū re-
cusatur et iure civili n. manere iudicib. g. Superior
ratio dicitur manifeste conuenit.

Cui difficultati Respondet Jason ind. l. g. iuridict. inf. 26
p. dictas leges antiquas et conuictas p. b. m. ind. aut. si
v. tingerit C. de iudicis. Sd ante h. opinio displicet et
manifeste conuenit, nam p. dicta iura et Sodie locū
obtinere g. ratio. q. ratio in specie illarū legū iudicib.
ordinariū suspectū a cas. cognit. remoueri nec-
dari sibi adiunctū.

82

cu.

14

15

26

de appell.

59

7 Unde solvendum est q. reg. d. aut. Si v. contigerit
 quis habet quod iudex ordinarius ut suspectus recusat
 in oio a casu cognit. remouet sed dat tibi adiunctus li-
 mitatq. patitur in specie illar. legu. in q. iudex secula-
 ris suspectus oio remouet a casu cognit. itaq. peculiarizat.
 nam in d. l. Unica imponit pena iudicibz accipientibz
 in vxores sibi subiectas, et p. sequendo sue casu pecu-
 liarem in v. illo videt statuit d. lex unica imponas
 ipsius iudicis remoueri lu. a casu cognit. illi q. m. alteris
 qua. in vxores voluit habere, et cognit. causz trans-
 mittit ad pfectus qd. fit in pena de t. i. i. iudicis.

18 Similiter in specie d. legis q. iurisdictioni, et dictz
 legis lex cornelia iudex ordinarius suspectus oio a casu cog-
 nit. remouet, nec alius adiungit. Ratio est, q. quam-
 uis pater, patronus, frater, aut similibz p. suspicio:
 nec adiunctu. eligat n. integre valitur periculo sus-
 picionis, q. inter duos iudices alteru. habere itatus
 spectu. et affectu. valde periculo su. est. Ex q. apparet
 qd. in p. dictis legibz ff. casus speciales in q. iudex ordi-
 narius suspectus non manet iudex sed omnino a casu
 cognit. remouet, et ideo n. ff. trahendi ad sequentiam.
 Atq. ita generalit. de iu. civili iudex ordinarius reu-
 satq. manet iudex ex reg. d. autentiq. Si v. contigerit, ni-
 si in casibz peculiaribz dictz legis q. iurisdictioni et
 similibz in q. iudex ordinarius suspectus a casu cognit.
 oio remouetur.

19 Quibz est addendum id est q. iudex ordinarius
 p. p. capitales v. magna inimicitias recusatur, nam
 hoc casu in totum a casu cognit. remouet. X. de in-
 l. si pariter de lib. eaa.

20 Unde deducit Vera interpretatio ad p. dictam
 Autenticam si v. contigerit, ut lig. reg. locum habeat sm
 in recusat. p. p. seu. suspicionibz cui satis dultu.

est praez adiuncti. Tamen quoties p datione adiuncti
 tunc n̄ cesat suspicio iudex remouendz est acas
 cognit. et de iure iuli l. 2. doct. Bar. que legitur
 Greg. Lopez in l. 22. ff. 4. p. 3. gta. Quenda
 lib. 2. de exequendis mandatis c. 23. n. 10. inde
 resolutio deditur qd qd iudex secularis remouet
 oio acas cognit. necesse est suspitionis caam alle
 gare et p bare et de iure iuli l. 2. h̄ in d. l. si p
 uenit ius Pontificiu et civile q sicut in. cano
 nico caam suspitionis allegare et p bare necesse est
 ita et iur. civili.

Ex qua resolut. infer. Verainceptatio ad h̄m 2
 in l. 2. 3. 17. et 19. lib. 2. recop. ubi in recusat. au
 ditoris v. viliarij Regij decretu est ut pposita et p
 bata suspitionis caa recusent. Ratio aut quare in
 Suign̄ recusat. suspitionis caa p b̄da est ea est q
 p b̄ta suspitionis caa regius Consiliarij oio acas
 cognit. remouet q p̄is de caa suspitionis necesse est
 docere sicut iure Pontificio decretu est ex nro tex.
 quo sic qd si iudices p̄t suspitiones n̄ oio acas cognit.
 remouent s̄ d̄us adiuncto in caa p̄cedit tunc n̄ n̄
 n̄ est caam suspitionis allegare et p bare nec s̄. eligunt
 arbitri corā q̄ suspitionis caa p̄ b̄e x. formam de li
 gendi arbitros p̄scripta in c. 2. requi s. fi. s. 5. ff. de in
 c. suspitionis de off. delegari c. sequima de appell. in b.
 S̄m̄ n̄ n̄ h̄m d̄u p̄ b̄at iudices recusatibz
 debere caam alicui d̄mittere de recusatoris assensu s̄
 ita illa difficultas n̄ s̄ s̄ iudex recusatq̄ abogrocu
 satoni assensu pot caam d̄mittere x. h̄m in c. sig. s̄
 clerici de foro p̄t. q̄ frustra in hoc tex. recusatoris
 assensus requir̄.

Sic difficultati qd̄a respondet h̄m n̄ n̄ d̄u p̄ b̄at 2

de appell.

caam mittenda ee de recusatorio a sensu n' inducitur
 ne necessitate Id tm dicitur et cautela, atq' ita
 ad huc effectum duraxat in d' nro sensus recusantis
 requit ne postea iudex dat' recusari valeat x' regula
 tes inc. sup' questionibus impio. Xbo nos aut' de q' ve
 nus et b' glossa Xbo a sensu de off. delegati quofit
 ut sensus recusantis in specie nisi res n' requiratur de ne
 cessitate Id tm de consilio ut potestas recusandi excludat

27 in d' nro tm alia est opinio quae a firmat tm
 n' dicitur du pbat qd iudex recusat' de sensu recusantij
 caam mittat necessitate inducitur Et sic sensus
 partis in nro d' de necessitate requit. Quae opinio d'
 pbat extm inc. iudex ab apostolica de off. deleg.
 in b. b. nisi de recusatorio pcedat a sensu, id q' suadet
 ex d' nro, na pmiu' et t'cia finalis n' decisio
 nis est ne frustratorie recusationis obtentur et c' p'
 Id si iudex recusat' sine sensu recusatoris caam imi
 tteret pculdubio frustraretur iudicium na recusar
 iterum recusare ad frustrand' et diferend' iudici
 ubi q' natio de recusatorio a sensu debet fieri cause
 Immissio

25 Rursus Immissiones fieri posse si de recusatorio a sensu
 apte negat' in d. c. iudex ab apostolica b: n' potest
 qd Xbo' necessitate inducit x' q' tam Xbo n' potest
 in reg. i. de reg. Jur. lib. 6. Et adnotavit Joa. Guier.
 in repetit. l. inemp' pot' n. 145. deleg. i. q' sensus re
 cusantis natio est requir' d' b' dicit' in sua pra
 xi 2. tomo i. p. c. b. n. 17. ubi affirmat huc ee com
 mune opinione

26 Quo supposito magis Urget difficultas i. p' posi
 ta nam si natio est recusantis a sensu ut iudex
 recusat' caam mittere valeat Ex d' nro quod i.

Ad tra. in l. luz spali. 61.

index recusato, potuit casusmittere n̄ spellatore
curatorij assensu. Et sic v̄ in recusato. Judicij
ecclesiastici n̄ ee servanda s̄ fram p̄scripta h̄.
Quare ob servanda est quo ad iudices eccle
siasticos servari debere fram p̄scripta h̄. si aut
iudex ecclesiasticus recusato v̄ q̄ notoria est re
cusatio: caa, v̄ q̄ lites excoar arḡtas in l. 4
& fi. de alienat. iudicij, anteq̄m nominent iudi
ces arbitri q̄ de caa reus at. cognoscant. Voluerit
caas principales mittere recte q̄d pot̄ x̄ for
mas h̄ in d. c. sigs d̄ clericis. debet t̄i missio
fieri de recusato assensu x̄ fram n̄i t̄is, ita
sui forma p̄scripta h̄ p̄cise observet, si aut
iudex p̄posita d̄ eus recusato. noluerit statim cau
sa mittere, spellit servare fram n̄i t̄is et de iur
servandus erit ad electos arbitros. q̄q̄ e' addendū
q̄d si delegato cui caa mirit suspectus fuerit ipsi
actori poterit actor recusare. x̄. l. in d. c. sigs
d̄ clericis 6. aut si hoc actor refugerit: si aut
actor et reus mutuis recusationibus iudicibus invol
uerint, eligenda e' p̄sona quae actori et reu spellat
ut in iudicibus certus p̄sentat, et veniant neu
tri parti suspecti x̄. l. in d. c. sigs d̄ clericis.
Nō obstat i. arḡm. p̄ prialem n̄i t̄is d̄. 27
quo p̄bauim̄ ad ex m̄unicatoz secundas mini
me n̄i t̄is esse admonitoz p̄cedere cū divo Pauloz
corinthū illū absentē & in requisitū ex m̄uni
cavit ut refert ind. c. ubi. Pro Romana d̄. fi.
s. tt. nā d̄. q̄d lo. Beatoz Pauloz ep̄ie quo ex
m̄unicatoz tulit corinthū n̄ admonuerit: p̄ius
t̄i si p̄issime ad agenda p̄nitentia admonuerit
adnotavit q̄ta fi. ind. d̄. fi. Cobb. inc. alma mat. i.

de appell.

p. s. n. 6. Vlt. X. qd erat notorius
 sumax ut adnotavit gta p bomanifesty ind.
 29 s. f. neg obstat E. g. similiter X. ad tem
 ind. c. i. de iudicijs. ideo n. admonitio b n fuit na
 ria a Notaria erat notoria: patet q. admonitio
 ad id naria est ut de Notaria dicit ut in l. Notaria
 de re iud. Id cu notoria est ias de ea dicit q.
 admonitio n est naria. Neg. Colligitur ex c. Venerabi
 liby s. i. de senia exomu. in b. l. gta p b porem
 ptorie inc. de illiura 24. q. 3. cum q. in specie d.
 i. primi de iudicijs qd vult dei Notaria fuerit
 Notoria ideo excommunicari potuit absq. monit. e.
 30. No obstat Ultimū ex d. aut. si v. Nigrit C.
 de iudicijs, nam huius arg. solutio exijs qus s. re
 tulim manifeste de p. sendit. Notandum de diferen
 tiis int. ius Canonium et civile et ita absq. hui
 t. huius materia ad laudes di. potencie Ipse Not. b.
 et 43. v. M. absq. peccato originali dicitur
 et B. Andry:

Seacabo esta materia Vespera de
 pasqua de spiritu sacto de
 1619 a. j.

Don Andre
 Ladrone de Guevara

70
Fiene este titulo de appellat. Setenta y
tres capitulos. de los quales se expli-
can siete en estos quatro qua-
ternos, conviene a saber

el cap. 2. 3. 5. 40.

59. 61. ~

y el cap. consuluix

18. por qz la ex

posición del c. 2.

es toda deste cap.

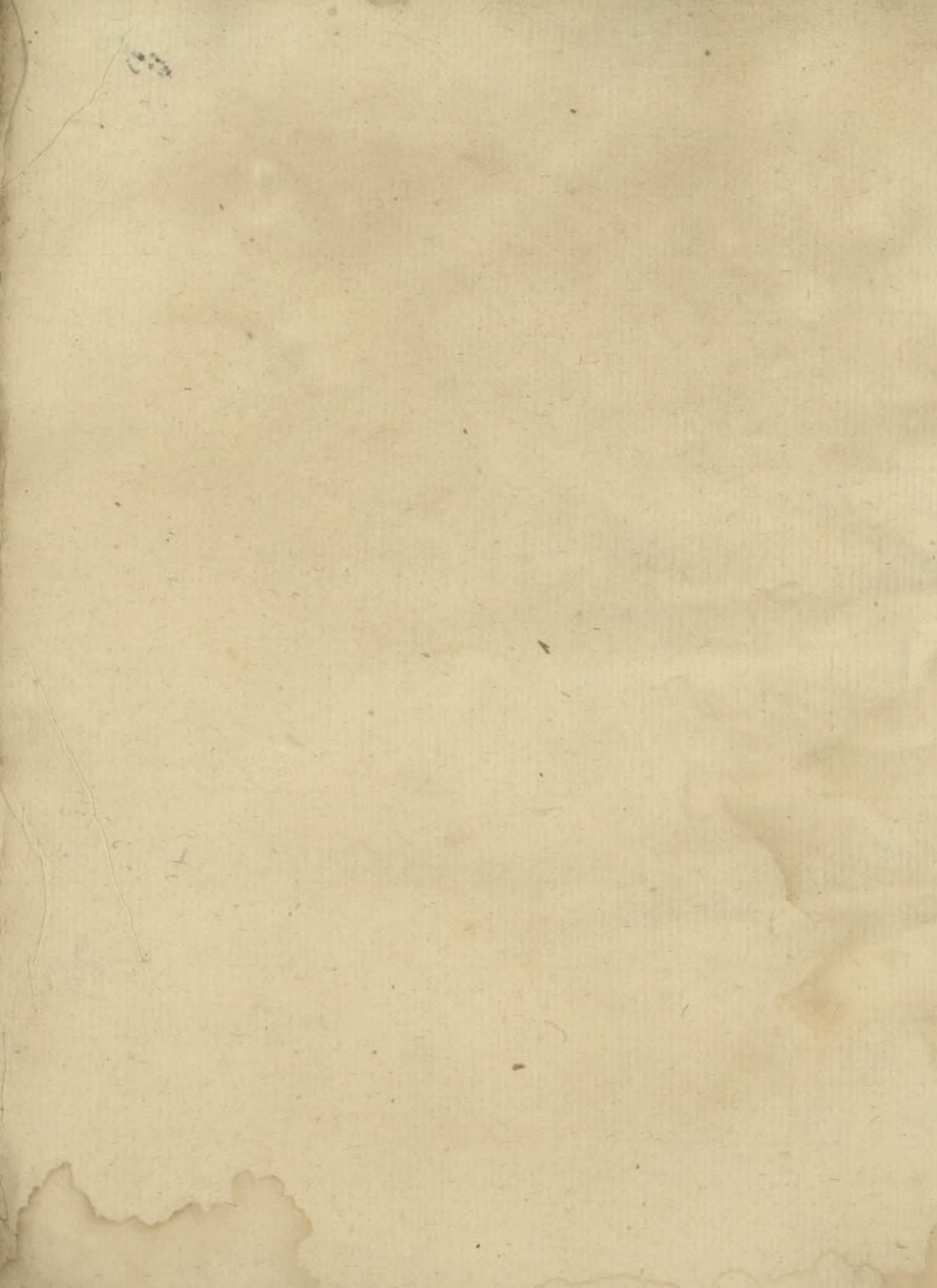
358

62

359

69

360
64

8-1 4-6 1-27

